

letnik XIX - št. 4, april 2012

Glasilo občine Trzin

odsevi

Najboljša čistilna akcija

Nova učna gozdna pot

Franci Kurent – Velika noč

Program Trzinske pomladi

OPTIKA OPTIKA 23, LJUBLJANSKA 12B, TRZIN
TELEFON 05/90 23 009, 040/21 22 23
DELOVNI ČAS: 9-12 / 15-18 SOBOTA 9-12
BREZPLAČNA KONTROLA VIDA ZA OČALA VSAK DAN 15-18

OBVESTILO

Krajani Trzina obveščamo vas da OPTIKA 23 na naslovu Ljubljanska 12b v Trzinu, normalno obratuje naprej.

Nekateri ste bili poimensko zavedeni od Sanje Banič da se optika zapira. Zaradi tako nesramnega obvestila vam je povzročila dodatne stroške, saj vas usmerja po to storitev v oddaljene kraje.

OPTIKA OPTIKA 23, LJUBLJANSKA 12B, TRZIN
TELEFON 05/90 23 009, 040/21 22 23
DELOVNI ČAS: 9-12 / 15-18 SOBOTA 9-12
BREZPLAČNA KONTROLA VIDA ZA OČALA VSAK DAN 15-18

**Okrepčevalnica
Barca**
Ljubljanska 5a
1236 Trzin

Vabimo vas od ponedeljka do petka
med 9. in 15. uro na
domače malice in kosila!
www.pojej.si

AVTODELI IN LEŽAJI
PRIZNANIH BLAGOVNIH ZNAMK

METALIKA TRADE d.o.o.
BRODIŠČE 5, IOC TRZIN
TEL:01/562-11-55
GSM:051/611-753

Obiščite novo spletno stran www.metalikatrade.com
Delovni čas: ponedeljek-četrtek: 7:30 - 17:00;
petek: 7:30 - 15:30; sobota, nedelje, prazniki: ZAPRTO

Vreme po EVROPI?
TUKAJ JE LA-
Vreme na HRVAŠKEM?
HKO VAŠ
Vreme v SLOVENIJI?
OGLAS

vreme-info.si
VREMENSKI PORTAL za SLO | HR | EU

OGLAS TUKAJ JE LAHKO VAŠ OGLAS VAS

SPECIALISTI ZA OGRAJE
BLUE VISION

Trajne, vremensko odporne ograje za vaš balkon, teraso, zunanje in notranje stopnišče, galerijo, vrt. Vrhunska kvaliteta z garancijo že od 120 EUR/m z montažo!
Modra vizija d.o.o., Trzin; 031 369 477; 059 022 003 (omrežje T-2)
info@alu-ograje.net www.alu-ograje.net

ZIMSKA AKCIJA **-10%**
na notranje ograje

Res zatišje pred praznovanjem?

Dežne kaplje polzijo po strehah, lužice živahno brbotajo v mešanici drobnih valčkov, sive meglice lenobno skrivajo bližnja obzorja in vabijo zaspanost na oči. Tokrat smo veseli aprilske vremenske muhavosti, saj je prekinila že predolgo sušo. »Kiša pada, trava raste,« bi rekli naši južni sosedje, mi pa se oziramo proti vrhovom in si želimo, da se zapoznena zimska belina ne bi več spuščala do nižin. Zima nas je letos razočarala, in si je več ne želimo, še zlasti pa ne pozebe, ki je že tipala med cvetočimi krošnjami. Ko oblaki odjadrajo po svojih nebeških opravkih in se modro zavsveti sončno nebo, Trzin zasije v barviti slikanici pomladnih barv. Kot mlada nevesta zasanjana čaka na svoj praznični mesec. Lepo je na aprilskem sprehodu po domačih ulicah. Cvetoče gredice tekmujejo z barvitimi aranžmaji dreves in okrasnih grmov, Trzin pa je po nedavni čistilni akciji tudi bolj čist in urejen. Cvetenje nekoliko prehitveva, vendar to nikogar posebej ne moti. Na videz je vse lepo, pospravljeno in prijetno. Je to zatišje pred viharjem?

Strokovnjaki ocenjujejo, da dosedanje padavine še zdaleč niso nadoknadile polletne pomanjkljive bere padavin. Se nam spet obeta suša? Pozorni opazovalci lahko zaznajo, da na žicah električnih napeljav še ni lastovic, včasih pa so se pojavljale že prej. Tudi malih ptičkov je manj kot običajno, več pa je vran, ki ob večerih v velikih jatah glasno krožijo nad Trzinom. Veliko je znakov, ki govorijo, da se naš planet ogreva, spreminja in da ne bo več tak, kot je bil.

Pa pustimo vremenske nevšečnosti poznavalcem! Nas zanima še zlasti kako-vost življenja v Trzinu v bodoče. Čeprav ni zaznati večjih pretresov, tisti, ki komentirajo pričakovane prilive v občinsko blagajno, govorijo o suši na tem področju. Denarja ni. Treba bo varčevati. Krizni oblaki se vse bolj kopičijo, in nihče ne ve, do kdaj bodo ljudje upogibali hrbte. Lok lahko napenjaš do določene meje, ko jo presežeš, pa počti. Slovenci smo izurjeni v potrpljenju, ko gre zares, pa znamo tudi udariti po mizi. Politiki, ki so v prejšnjih letih odločno rušili vse poskuse, da bi razmere izboljšali, zdaj ponujajo enake, a še ostrejše rešitve. Upajmo, da smo že dovolj nizko, tako da bi morala naše vodilne izbrance srečati pamet. Zdaj gre za vse nas. Potrebujemo usmeritve, ki nam bodo prinesle olajšanje, ne pa strankarsko prečiščenih aparatčikov. Zgolj varčevanje in zategovanje pasu ni rešitev, saj nas to vodi le v siromašenje in nazadnje v propad.

S skupnimi močmi je treba iskati poti, ki bodo vsem nam prinesle zaslužek in izhod iz krize. Volivci pa bi zagotovo pozdravili tudi tistega, ki bi si upal in bi bil sposoben pred roko pravice pripeljati tiste, ki so do zdaj molzli slovensko gospodarstvo, uničevali včasih dobra podjetja in nakradeni denar preusmerjali na različne račune v tujih davčnih oazah. Ocenjujejo, da je tja odteklo več milijard slovenskega denarja. Če bi ga dobili nazaj, bi se z lahkoto otrsli krize. Tako pa lahko le upamo...

Na Občini pravijo, da bo treba z nekaterimi načrtovanimi naložbami počakati, da pridejo na vrsto, upajmo pa, da vseeno ne bo treba predolgo čakati na nekatere, po anketah sodeč, zelo zaželjene izboljšave. Včasih že stroškovno dokaj nezahtevne manjše izboljšave lahko precej popravijo razpoloženje ljudi. Med take izboljšave, ki smo jim v zadnjem obdobju priča, lahko štejemo ureditev nove učne poti po Ongru. Čeprav je trajalo sorazmerno dolgo, je pot sedaj vsaj v grobem urejena, zdaj pa jo lahko postopoma še dopolnjujejo. Prav bi bilo, če bi v občinskem vodstvu razmišljali še o drugih podobnih izboljšavah, seveda pa se morajo kar najbolj izkazati pri uresničevanju že zastavljenih nalog, kamor vsekakor sodi novi vrtec, za projekte, ki jih še niso začeli, pa morajo izbrati najboljši čas in prednostni seznam najbolj zaželenih in potrebnih naložb.

Napovedovanje prihodnosti je v sedanjih razmerah zelo tvegano, vseeno pa si želimo, da tokratno zatišje v Trzinu ni zatišje pred viharjem, ampak zatišje pred bogatim praznovanjem in zabavno Trzinsko pomladjo. Napovedniki dogodkov že kažejo, da se bo v Trzinu v prihodnjih mesecih marsikaj dogajalo, da bo prijetno in tudi vredno obiska, pa moramo poskrbeti kar sami. Ob tem pa se moramo zavedati, da smo del širše skupnosti in da nismo imuni pred grozečimi valovi, ki bi lahko razburkali celotno slovensko družbo. Prav zaradi tega imamo pravico, da vsem oznamimo, da nam je zadosti sprenevedanj, tajkunstva, nespodobnosti in neplodnih sporov. Želeli bi živeti v urejeni, razvijajoči se družbi, ki bi spet temeljila na normah poštenja in dobrega dela, pristnih medčloveških odnosih in predvsem socialno varno. Vsem našim bralcem želimo prijeten trzinski praznični mesec, kar največ lepih doživetij in veselih medčloveških izkušenj!

Urednik

ODSEV

glasilo Občine Trzin

Glavni in odgovorni urednik: **Miro Štebe**
Tel.: 564 11 54, GSM: 041 370 206
miro.stebe@siol.net

Člani uredništva:

Brigita Crljenič, Primož Hieng, Patricija Mušič, Zmagor Knuplež, Zinka Kosmač, Matevž Kosterov, Miha Pavšek, Emil Pevec, Iztok Plevelj, Majda Šilar, Dunja Špendal in Jožica Valenčak

Foto: **Andrej Nemeč**

Tehnično urejanje in tisk:

✂ **grafex** agencija | tiskarna

Trženje: **Grafex agencija**
Tel.: 041 617 927

Lektoriranje (razen Uradnega vestnika):
Marija Lukan

Naklada: **1.500 izvodov**
Reklamacije glede dostave Odseva:
Anton Osenar, tel. št.: 040/800-055

Glasilo izide enkrat mesečno in ga dobijo vsa gospodinjstva v Trzinu

ISSN 1408-4902

Gradivo za
majsko
številko
oddajte
najkasneje
do

5. maja
2012

Slika na naslovnici
Pomlad vstopa v Trzin
Foto: Miro Štebe

Županov kotichek

Čeprav trenutno, ko pišem ta članek, natančne številke še niso znane, saj je Vlada RS v četrtek, 5. t. m., ob predstavitvi predloga rebalansa Proračuna RS za leto 2012 predstavila samo pregled znižanj osnovnih postavk po seznamu neposrednih porabnikov proračunskih sredstev (ministrstva, preostali organi in službe Vlade RS in samostojni porabniki, kot so Urad predsednika RS, Državni zbor, Državni svet ipd.), je vendarle jasno, da se bodo zmanjšali tudi transferi občinam, in to tako na ravni sredstev za primerno porabo (znižanje povprečnine) kakor tudi sredstev za sofinanciranje občinskih investicij.

To pomeni, da bodo občine dobile nekaj manj denarja za financiranje nalog, ki jim jih nalagajo zakoni, in hkrati še manj sredstev za v mnogih primerih že začete ali celo izvedene investicije, kar utegne za marsikatero občino predstavljati zelo veliko težavo, še posebej če gre za izrazito manj razvite

občine, ki so na področju investicij resnično povsem odvisne od sredstev, ki jim pripadajo v skladu z 21. in 23. členom Zakona o financiranju občin. Napoved, da bo vlada znižala tudi sredstva za sofinanciranje občinskih investicij, utegne imeti zelo hude posledice tudi za gospodarstvo, kajti znano je, da slovenske občine še vedno relativno veliko investirajo in da celo več kot 67 % vseh investicij na področju javnega sektorja odpade prav na občine. To je v bistvu neizogibno, saj nas v to silijo zlasti številne spremembe zakonodaje v zadnjih letih, katerih posledica je med drugim tudi naraščanje potreb po novih vrtcih ali po razširitvah obstoječih vrtcev; zelo hud pa je tudi pritisk na občine, ki morajo do leta 2017 ali 2018 zgraditi še veliko kilometrov kanalizacije in vodovoda ter zelo veliko čistilnih naprav, saj bo drugače Slovenija morala plačevati zelo visoke kazni, ker ne bo izpolnjevala zavez, danih EU. Hkrati pa ravno dejstvo, da občine vendarle še precej gradijo, omogoča preživetje številnih gradbenih podjetij srednje velikosti in seveda tudi manjših gradbenih podjetij, ki bodo ravno tako kot velika gradbena podjetja začela propadati, če se bodo investicije občin izrazito zmanjšale. To bi pomenilo dodatnih nekaj tisoč brezposelnih gradbincev in toliko dodatnih socialnih pomoči iz državnega in iz občinskih proračunov in torej tudi nadaljnje zniževanje sredstev za druge namene in poglabljanje krize.

Rebalansiranje strategij in načrtov

Navedene ugotovitve nas same po sebi vodijo k sklepu, da bo potrebno dokaj radikalno poseči v že sprejete strategije in načrte tudi po občinah. Čeprav je dejstvo, da se vsaj za zdaj z zakoni naložene naloge in obveznosti ne bodo zmanjšale, razen morda v manjši meri in najbrž za krajši čas, obveznosti v zvezi s plačili uslužbenecv po občinah, vrtcih in drugih službah, ki jih financirajo ali sofinancirajo občine (npr. v javnih zavodih s področja kulture), bodo morale občine še bolj restriktivno načrtovati financiranje nalog in materialnih stroškov tudi na področju javne porabe. Potrebno bo zelo temeljito premisliti, kaj je res nujno in kaj je malo manj nujno, opustiti sofinanciranje določenih dejavnosti, ki jih morda doslej smo sofinancirali, četudi to ni bila zakonska obveznost občine, in verjetno bomo morali biti tudi še bolj kot doslej natančni pri preverjanju, ali proračunski porabniki, katerih dejavnosti finančno podpiramo, te dejavnosti res izvedejo v načrtovanem obsegu in z zagotovljeno kakovostjo ali ne. Slednje velja tako za dejavnosti javnih zavodov kakor tudi za dejavnosti društev, ki jih občine sofinanciramo na podlagi javnih razpisov.

Povsem jasno je tudi, da vseh načrtovanih investicij ne bo mogoče izpeljati v pred-

videnih in načrtovanih rokih. Že doslej je bilo opaziti, da nekaterih razpisov za sofinanciranje občinskih investicij država še ni objavila, da je v nekaterih primerih izrazito znižala pričakovane zneske, in zdaj je slišati napovedi, da določenih sredstev, ki naj bi jih občine (tudi Občina Trzin) na podlagi že sprejetih sklepov dobile za svoje investicije, najbrž ne bodo dobile. Vlada je že razveljavila nekatere sklepe o subvencioniranju posameznih gospodarskih družb v težavah in zdaj je pričakovati podobne sklepe tudi v zvezi s sredstvi, ki naj bi bila namenjena, kot rečeno, občinam. Poleg tega, kot je znano, Vlada RS z rebalansom Proračuna RS za leto 2012 izrazito krči sredstva za državne investicije; tudi takšne, ki naj bi jih izvajala in financirala v sodelovanju z občinami. To velja zlasti za investicije na omrežju državnih cest, tako da je v našem primeru trenutno popolnoma na mestu vprašanje, kdaj je mogoče, če je še mogoče, v doglednem času pričakovati dokončanje posodobitve in modernizacije Mengeške ceste in že dolgo vsaj načeloma obljubljeni Državni lokacijski načrt za obvoznico mimo starega Trzina in podaljšanje te obvoznice z novim avtocestnim priključkom Študa na območju Občine Domžale. Poleg tega bomo v Občini Trzin morali v prihodnjih mesecih razmisliti ne samo o omenjenih skupnih investicijah, ki naj bi jih izvajali v sodelovanju z državo, temveč tudi o povsem lastnih investicijah, saj je jasno, da brez sofinanciranja države in ob hkratnem znižanju »lastnih« sredstev za investicije vseh projektov, ki smo jih lani julija potrdili s posebnim dodatnim sklepom občinskega sveta, s katerim smo potrdili tudi roke za izvedbo teh investicij, ne bo mogoče izpeljati v rokih, ki so s tem sklepom predvideni.

Tone Peršak

Telefonske številke Občine Trzin:

01/ 564 45 43

01/ 564 45 44

01/ 564 45 50

Številka faksa:

01/ 564 17 72

Uradne ure:

ponedeljek 8. – 14.

sreda 8. – 13. in 14. – 18.

petek 8. – 13.

Elektronski naslov:

info@trzin.si

Domača stran na internetu:

www.trzin.si

Informacije o prireditvah in dogodkih v občini Trzin so na voljo tudi v občinskem informativnem središču na Ljubljanski cesti 12/f oziroma na telefonski številki

01/ 564 47 30.

Prvomajska budnica

Tudi letos, tako kot vsako leto, bo 1. maja zjutraj Trzince prebudila prvomajska budnica.

Ob tem vas Občina Trzin vabi, da se v kar največjem številu pridružite budničarjem.

Budnico bo, kot že nekajkrat do sedaj, izvedla Godba na pihala iz Lukovice, ki se bo med svojim pohodom po Trzinu ustavila:

- pri cerkvi svetega Florijana – ob 7:30;
- pri lokalih na Kidričevi ulici 12 – ob 8:00 uri in
- pri Centru Ivana Hribarja – ob 8:30 uri.

Lepo vabljeni!

Poročilo s 14. seje Občinskega sveta Občine Trzin

Gladko in brez zapletov

Na prvi pomladni dan se je na svoji 14. oziroma marčevski redni seji sestal Občinski svet Občine Trzin. Na dnevnem redu je bilo le 7 točk, in lahko bi rekli, da je seja potekala tekoče, brez posebnih zapletov. Pri potrjevanju zapisnikov prejšnjih sej člani občinskega sveta niso imeli pripomb na zapisnik 13. redne seje, ob potrjevanju zapisnika 1. izredne seje pa je občinski svetnik Romeo Podlogar (Za zeleni Trzin) ocenil, da bi morali v zapisniku zapisati tudi stališča posameznih svetnikov glede tem, ki so jih obravnavali. Župan je v odgovoru poudaril, da je v Poslovniku Občinskega sveta določeno, da razprav ni treba pisati, predlagal pa je, da naj v prihodnje svetniki sami povedo, za katera svoja stališča izrecno zahtevajo, da jih je treba zapisati v zapisnik. Občinska svetnica Judita Šlibar pa je ob tem predlagala, da naj bi v prihodnje svetniki, ki želijo, da so njihova mnenja zapisana v zapisniku, to dobesedno narekovali za zapisnik. G. Podlogar je ob koncu razprave še predlagal, da naj magnetograme sej javno objavljajo na občinski spletni strani.

Sledila je obravnava prve točke dnevnega reda, pri kateri so sprejemali Odlok o Javnem komunalnem podjetju Prodnik. Pravzaprav so pri obstoječem Odloku dodali le določbo, da bo podjetje po novem imelo tudi svoj nadzorni svet. To novost je bilo potrebno sprejeti, da bo delovanje Prodnika v skladu z novim Zakonom o integriteti in preprečevanju korupcije. Predlog za spremembo so morale usklajeno sprejeti tudi vse druge občine, ki so solastnice JKP Prodnik.

Sledila je redna točka vseh sej Občinskega sveta, Pobude in vprašanja. Jožica Valenčak (Lista za trajnostni razvoj Trzina) je predlagala, da bi na Jemčevi cesti pri Jemčevi kmetiji na križišču s povezovalno cesto proti Mengeški cesti postavili stop znak, saj naj bi bilo tisto križišče zelo nevarno, zavzela se je tudi, da bi uredili prehod za pešce na Mengeški cesti pri križišču z odcepom Grajske ceste proti gradu Jable.

Občinskega svetnika (SDS) Roka Florjančiča je zanimalo, kdaj bodo uresničili njegovo pobudo, da naj v telovadnici osnovne šole zamenjajo svetila, občinski svetnik Peter Pelan (lista Trzin je naš dom) pa je opozoril na pritožbe občanov zaradi slabega raznosa Odseva v zadnjem obdobju. Občinsko svetnico Milico Erčulj (SDS) je nato zanimalo, če so dopis Jelovice v zvezi z gradnjo vrtca v Mlakah, ki so ga prejeli občinski svetniki, prejeli tudi gradbeni nadzorniki, župan pa je odgovoril, da so dopis prejeli le tisti, na katere je bil naslovljen, da pa je nadzornik seznanjen z vsem dogajanjem. Svetnica se je nato zavzela tudi, da bi bile seje občinskega sveta v prihodnje po 18. uri. Občinskega svetnika

Romea Podlogarja pa je zanimalo, kakšen je bil v zadnjih letih prihodek občine od koncesije v zvezi z oglaševanjem na drogovih javne razsvetljave in tudi, če se je pogodba glede te koncesije, ki je bila sklenjena s podjetjem Amicus, v zadnjem času kaj spreminjala. Zavzel se je tudi, da bi ob mestih, kjer zdaj spomladi in jeseni organizirano zbirajo obrezano vejevje, dodali še zabojnike za mah, listje in druge drobne vrtno odpadke. Zanimalo pa ga je tudi, kako je urejen vklop javne razsvetljave v različnih predelih Trzina, ali so že nameščeni tudi senzori za vklop glede na količino svetlobe in ali je kaj novega v zvezi z načrti za gradnjo obvoznice okoli starega dela Trzina. Občinsko svetnico Ireno Habat (Lista Trzin je naš dom) je zanimalo, če Občina lahko daje pri izbirah izvajalcev za različna dela s pomočjo javnih razpisov prednost trzinskim izvajalcem in če se je občina prijavila na kakšen razpis Ekosklada in kako na Občini preverjajo, kdaj in za kaj lahko Občina dobi evropska sredstva preko različnih razpisov, ki jih objavljajo pristojne evropske in državne službe.

Na nekatera od zastavljenih vprašanj so svetniki dobili odgovore že na seji, odgovore na več zastavljenih vprašanj pa naj bi svetnikom posredovale občinske službe kasneje v pisni obliki.

Pri tretji točki dnevnega reda so opravili prvo obravnavo odloka o lokalnem turističnem vodenju na območju Srca Slovenije. Odlok o turističnem vodenju na območju občine Trzin so tako dopolnili v skladu z Zakonom o storitvah na notranjem trgu. Po novem naj bi Zavod za turizem in šport občine Kamnik svojo dejavnost iz občine Kamnik razširil še na območje sedmih občin, ki so zdaj združene v Srcu Slovenije. Med temi občinami je tudi naša, tako da bo kamniški zavod po novem s svojo dejavnostjo posegal tudi na naše območje.

Višja svetovalka župana za zaščito in reševanje Vika Kreča je nato člane Občinskega sveta seznanila z opravljenimi dejavnostmi na področju reševanja, zaščite in pomoči v občini Trzin v preteklem letu. Poročilo je Občinski svet potrdil brez razprave, prav tako ni bilo razprave pri sprejemanju sprememb Pravilnika o dodeljevanju finančnih sredstev iz občinskega proračuna za spodbujanje učinkovitejše rabe energije in izrabe obnovljivih virov energije na območju naše občine.

Tudi predlog sprememb Pravilnika o podelitvi občinskih nagrad za dosežke na področju inovacij so udeleženci seje brez razprave potrdili z večino glasov, nato pa je predsednik Nadzornega odbora občine Trzin Darko Končan občinske svetnice in svetnike seznanil s Končnim poročilom Nadzornega odbora o nadzoru učinkovitosti delovanja medobčinskega inšpekcijskega organa. Tudi to poročilo so udeleženci seje sprejeli brez razprave, tako da je bila 14. seja končana ob 18. uri.

Miro Štebe

Dobili smo Gozdno učno pot Onger

Na prvi spomladanski dan, 21. marca, so Turistično društvo Kanja Trzin, Osnovna šola Trzin in Planinsko društvo Onger Trzin pod pokroviteljstvom Občine Trzin pripravili slavnostno predajo nove trzinske pridobitve, to je gozdno učno pot po Ongru. Na hribu, ki se dviguje nad našim krajem, so po kar dolgotrajnih pripravah uredili ne preveč zahtevno 1245 metrov dolgo pot, ki ima 18 postaj, kjer predstavijo različne drevesne vrste, ki sestavljajo gozd na Ongru. Vsaka od teh 18-tih točk je označena z ličnimi oštevilčenimi tablicami, na katerih je narisana simpatična veverička – simbol poti po Ongru, ob poti pa sta tudi dve večji informativni tabli. Pot se začne na ulici Onger v bližini tamkajšnjega vodohrama, krožno pa vodi po zgornjem robu trzinskega hriba do meje s sosednjo mengeško občino in nato do razgledišča nad trzinskim kamnolomom. Tam so snovalci poti poskrbeli za ograjo, ki preprečuje radovednežem, da bi se preveč izpostavljali nad globino prepada v kamnolomu, vseeno pa organizatorji opozarjajo obiskovalce poti, naj bodo previdni, saj se tam gibljejo na lastno odgovornost.

Traso poti in prikazane drevesne vrste ob njej je določil gozdar Janez Mušič iz Trzina, pri pripravi poti pa je sodelovala posebna delovna skupina pod vodstvom predsednice Turističnega društva Jožice Valenčak in ravnateljice trzinske OŠ Helene Mazi Golob. Pot in drevesne vrste ob njej so pobudniki poti prikazali z lično zgibanko, ki je izšla v nakladi 3.000 izvodov. Za zemljevid in skico poti je poskrbel Krešimir Keresteš (Map Design d.o.o.), drevesne vrste je z besedilom in slikami predstavila Zdenka Oblak, spremno besedo

je prispeval Miro Štebe, znak poti – veverička je nastala po zamisli Jane Urbas, zgibanko pa je tehnično uredil Emil Pevec. Poleg pobudnikov poti bo za njeno vzdrževanje skrbel Zavod za gozdove Slovenije, Območna krajevna enota Domžale, pot pa je predvsem namenjena šolarjem in ostalim Trzincem, saj na njej lahko spoznajo bogastvo in raznovrstnost dreves, ki uspevajo na Ongru. Primerna je za krajše rekreacijske sprehode in odkriva del zanimivosti, ki jih lahko občudujemo, ko se potepamo po Ongru.

Miro Štebe

Najboljša čistilna akcija do zdaj

Člani Kluba 7E po uspešnem čiščenju.

Pred trinajstimi leti, leta 1999, je Občina pripravila prvo občinsko čistilno akcijo, prej so čistilne akcije pripravljali planinci in nanje vabili tudi druge občane, vendar jim nikoli ni uspelo pritegniti toliko udeležencev, kot je to kasneje uspevalo Občini.

Po uradnih podatkih je na občinski čistilni akciji, ki je bila tudi letos vključena v vseslovensko akcijo Očistimo Slovenijo za lepši svet, sodelovalo 675 udeležencev, od tega je bilo okrog 400 osnovnošolcev, drugi pa so bili starejši člani večine trzinskih društev in organizacij. Med društvi tokrat le šahistom ni uspelo sestaviti skupine »smetarjev«, opazna pa je bila tudi odsotnost nekaterih vidnejših predstavnikov trzinskih strank in list. V akciji je tokrat na lastno pobudo sodelovalo tudi 15 vojakov in vojakinj 10. motoriziranega bataljona Slovenske vojske, ki so v Trzin prišli s svojimi vojaškimi vozili, pri čiščenju pa so sodelovali z gasilci in člani štaba civilne zaščite Trzina. Prvič je sodelovala tudi prijateljska skupina iz sosednje občine. Na pomoč Trzincem so namreč prišli člani Kluba

7E iz Kamnika. Gre za nekdanje sodelavce ali zaposlene v SCT-ju, ki se zdaj ukvarjajo z izgradnjo sončnih elektrarn. Poudarjajo, da želijo znanjem ohraniti zdravo in prijazno naravo, zato se radi udeležujejo naravi prijaznih akcij, v Trzin pa so prišli tudi zato, ker menijo, da so srečanja in druženje z drugimi ljudmi tisto, kar daje življenju vrednost. Ker že do zdaj dobro sodelujejo z našo Občino, ki si prizadeva, da bi postala okolju prijazna, eden od pobudnikov pa je tudi naš soobčan, se je kar 11 članov Kluba 7E udeležilo čiščenja divjih odlagališč v Trzinu. Čistili so na območju industrijske cone in na njenem obrobju naleteli na zelo veliko odpadkov, še zlasti gradbenih, ki jih niso mogli v celoti počistiti. Za kaj takega bi potrebovali več časa, predvsem pa potrebno mehanizacijo. Kot zanimivost naj povemo, da so s seboj prinesli tudi ustekleničeno vodo iz izvira pod Črničcem, na nalepkah pa napis, da je namenjena udeležencem čiščenja v Trzinu.

Že po tradiciji je v akciji sodelovalo največ članov Planinskega društva Onger Trzin, zelo dobro pa so bili zastopani tudi člani Društva upokojencev Žerjavčki, člani Turističnega društva Kanja Trzin, gasilci, smučarji, kolesarji, kulturniki in letos prvič tudi člani Društva za zaščito mladosti.

Spet so udeleženci čistilne akcije ugotavljali, da je divjih odlagališč v trzinskem gozdu in na travnikih vse manj, čeprav vsako leto odkrijejo tudi nova odlagališča. Še vedno nekateri obrezano vejevje odlagajo ob poteh v gozd, ob obronkih gozda ali za Pšato namesto na določena in lepo pripravljena začasna zbirališča. Sorazmerno dosti je kupov gradbenih odpadkov, ki jih naši občani sicer lahko vozijo brezplačno na odlagališče v Dobu, vendar se nekaterim to ne ljubi. Na Občini obljublajo, da bodo med letom poskušali odpraviti kar največ takih divjih odlagališč. Med območji, kjer je bilo največ nesnage, pa je tudi letos izstopalo obrobje industrijske cone. Razmere so sicer precej boljše kot v prejšnjih letih, vseeno pa je bilo tam še vedno kar dosti odvrženih odpadkov pa tudi sorazmerno veliko salonitk, ki so tam očitno ležale že več let.

Člani nekaterih društev, kot na primer gasilci, smučarji in še nekateri, so čistilno akcijo izkoristili tudi za čiščenje svojih društvenih prostorov.

Čeprav nekateri menijo, da so takšne čistilne akcije zgolj potuha nemarnežem, ki naj bi tako dobivali sporočilo, da lahko smetijo, saj bodo za njimi pospravljali ljubitelji čistega naravnega okolja, prav na primeru Trzina pa tudi nekaterih sosednjih občin, kjer že vrsto let pripravljajo čistilne akcije, lahko rečemo, da se le-te vseeno izplačajo, saj je nesnage v naši okolici vseeno precej manj kot takrat, ko so začeli s prvimi čistilnimi akcijami. Kjer je čisto, namreč tudi nemarneži s težjim srcem smetijo, saj je biti prvi, za večino ljudi, ki imajo vsaj nekaj srčne kulture, vsaj malo neprijetno, kjer pa je že nekaj smeti in odpadkov, pa nikogar prav posebej ne moti, če odvrže še svoje.

Miro Štebe

Tudi mi smo čistili Slovenijo!

Dnevi se daljšajo in vonj po pomladi kar vabi na sprehod. Še dobro, da smo pred prvim dežjem takrat še rjave travnike in umazane pločnike olajšali odpadkov, ki jih je sem ter tja komu po nesreči odnesel veter, večina pa jih je bila tja odvržena namenoma. Take akcije so koristne, združujejo ljudi in povečuje se njihov občutek pripadnosti.

In vsakič, ko takole pobiram, imam čas razmišljati. Vsak odpadke pobrem z malo jeze. Če upoštevam znamke večine pobranih odpadkov, njihovi lastniki najverjetneje posedajo pred kakšnim lokalom. Zakaj bi odpadke metali v koš, če jih tako ali tako potem poberejo drugi?

V večini okoljske literature poudarjajo, da je glavni problem nastajanja velikih količin odpadkov (tako v naravi kot v smetnjakih) ravno v tem, da ti ostajajo nevidni. Da se jih ne zavedamo, ker jih odpeljejo ali poberejo, še preden začne njihova količina bosti v oči.

Mogoče bi za poskus naslednje leto naredili akcijo 'Zasvinjajmo Slovenijo'. Kdo ve, morda bi bil končni učinek trajnejši.

Na Osnovni šoli Trzin smo na ta dan čistili tudi druge stvari. Na različnih delavnicah smo čistili naše navade, naša telesa, naše misli in celo našega duha. Brskali smo po zemlji, tekali po gozdovih in uporabili tisto, kar sicer konča med odpadki. Učenci so zavzeto sodelovali.

In na koncu nas je pretresel Tomo Križnar. Utrujen in neprespan zaradi predstavitev najnovejšega filma nam je z največjim možnim žarom pokazal, kako opozarja na krivice, ki so jih deležni

sudanski domorodci. Zaradi bogatih nahajališč nafte in vode v krajih, kjer živijo, jih ustrahujejo in pobijajo.

Razložil je, zakaj so umirajoči sudanski otroci simbol brezbržnosti Evrope in Amerike in njune žeje po nafti. In da se poleg še nekaj drugih aktivistov trudi 'razvitemu' svetu povedati, naj se vendarle zave, da s svojim načinom življenja tepta življenja najmanj razvitih in najbolj pristnih ljudstev, ki živijo v Nubskih gorah, Darfurju in ob Modrem Nilu.

Čistilne akcije so koristne, in bi jih bilo v prihodnje dobro razširiti še na druga področja človekovega življenja. 24. marca smo na šoli drug drugemu ponudili nekaj namigov. Samo še delati je treba začeti na tem.

Aleš Šporn, OŠ Trzin

Sobota, 24. april., je bila poseben dan

24. 3. 2012 smo se učenci in učitelji kljub soboti odpravili v šolo. Ob osmih smo se zbrali v matičnih učilnicah, kjer smo se z razredniki pomenili še o zadnjih podrobnostih poteka tega dne. Okrog pol devetih smo počasi in tiho odšli iz šole, da bi pobrali smeti v njeni okolici. Zunaj nas je pričakalo prijetno spomladansko sonce, zato je bilo vzdušje še boljše. Učenci sedmih, osmih in devetih razredov smo se bolj kot sonca razveselili svojih varovančkov, ki so nas z nasmejanimi obrazi že težko pričakovali. Pozdravili smo se, nato pa smo se hitro lotili dela. Po dva razreda sta skupaj pobirala smeti. Sploh si nismo predstavljali, da je Trzin tako umazan. To je presenetilo tako mlajše kot tudi starejše učence. Čeprav je bilo smeti veliko, se nismo pozabili zabavati. S sošolci in sošolkami smo tudi letos dokazali, da imamo še vedno otroka v sebi. Po eni uri čiščenja smo se vrnil v razrede in pojedli toplo malico. Moram reči, da je pri nas malica kar izpuhtela. Po odmoru smo se razporedili v 12 delavnic, ki smo si jih izbrali dva dni prej. Sama sem šla na delavnico, kjer smo se pogovarjali o vodi. Kjerkoli si bil, si se imel super.

Ta dan pa je bil za nas zanimiv tudi zato, ker je na šolo prišel gospod Tomo Križnar. Četudi nam je predaval eno uro, je bilo to premalo. Težko je namreč v eni uri povedati vse grozne stvari, ki se dogajajo v Sudanu. Tomo Križnar je zame junak, ker se je postavil ne le za svoje, temveč tudi za druge otroke, tiste, ki vsak dan umirajo v vojnah, umirajo, ker delajo, da imamo mi lahko obleke... Da bi tem otrokom pomagal in ustavil grdobije, ki se tam dogajajo, tamkajšnjim ljudem razdeljuje kamere, ki v resnici ne izgledajo kot kamere. Lahko so v obliki svinčnika, vžigalnika... Ljudi je naučil, kako posnetke pošljejo na internet. To nas je

zelo presenetilo. Vprašali smo ga, kako dolgo jih je učil, da so se navadili na novodobne naprave. Gospod Tomo je povedal, da se ljudje v Sudanu hitro učijo. Na koncu nam je podaril svoji knjigi in film, ki smo si ga v razredu že pogledali. Ker sem bila nad predavateljem zelo navdušena, sem o njem hotela vedeti še več. Na spletu sem našla podatek, da je 27. 3. ob 17. uri skupaj s Suleimanom Jamousom predstavil dokumentarni film Oči in ušesa Boga poslancem v evropskem parlamentu v Bruslju. V petek, isti teden, pa sta ga predstavila še v slovenskem parlamentu.

**Tanja Kobal, 8. A
OŠ Trzin**

Plastične vrečke niso nedolžne

Dijaki tretjega letnika Gimnazije Bežigrad smo se odločili preveriti mnogokrat podcenjeno problematiko plastičnih vrečk, katere uporabljamo vsi in se nam sploh ne zdijo škodljive, pa vendar ima že sama izdelava plastičnih vrečk številne negativne vplive na okolje. Že prvi dve snovi, potrebni za izdelavo, sta neobnovljiva energetska vira nafta in naravni plin, njuno črpanje in transport pa posledično uničujeta krhke ekosisteme po svetu ter ogrožata življenje ljudi na črpališčih. Kasneje pri izdelovanju plastike v tovarnah nastajajo toksične snovi, ki so zdravju nevarne in kancerogene, prav tako pa je za izdelavo potrebno ogromno energije, ki vodi do nastanka toplogrednih plinov. Trenutno so dajatve na najtanjše plastične vrečke, ki jih trgovci delijo brezplačno, pre-

cej bizarne, saj so na njihovo povprečno težo obdavčene z zgolj 0,0000045 evra. Da bi se pobral en evro davka na embalažo iz teh vrečk, bi jih torej morali zbrati kar 217.865. Med prednostne naloge varovanja okolja, ki si jih je zadala Evropska unija, spada tudi učinkovito ravnanje z odpadki, in ker smo mi del EU, je ta naloga postala tudi naša. Kot dober vzgled urejene zakonodaje lahko naštejemo nekaj drugih držav: Irska je leta 2002 uvedla okoljski prispevek na plastične vrečke in skupaj s kampanjo za osveščanje za 94 odstotkov znižala uporabo plastičnih vrečk, podobno se je zgodilo na Kitajskem, v Izraelu, Bangladešu in San Franciscu, kjer so leta 2008 uvedli popolno prepoved vrečk in prispevali k 60-odstotnemu zmanjšanju njihove uporabe. Statistično gledano pa je pri nas precej kritično, kajti vsako leto v Sloveniji porabimo od 250 do 300 plastičnih vrečk na osebo in po izračunih vsako minuto odvržemo okoli 900 vrečk, za kar je potrebnih osem milijonov litrov fosilnih goriv letno, v naravi pa se plastične vrečke nikoli zares ne razgradijo, ampak razpadejo na vedno manjše koščke, na katere se vežejo kemikalije in toksini, ki, kot že rečeno, slej kot prej končajo tudi na naših krožnikih preko prehranjevalne verige. Najbolj zanimivi izsledki pa so tisti, do katerih smo prišli med praktičnim delom projekta, ko smo obiskali trgovine v praktično vseh slovenskih regijah in prišli do osupljivega zaključka, da večina prodajalk/prodajalcev takoj ponudi plastično vrečko, zelo redke pa so tiste trgovine, v katerih sploh ne želijo dati vrečke. To raziskavo smo izvajali seveda tudi v našem prelepem kraju.

In ker imamo v Trzinu industrijsko cono, ogromno avtomobilov, ob enem pa tudi čudovite gozdove in avtohtone tulipane, velja premisliti o (enkratni) uporabi plastičnih vrečk – če ne zaradi nas samih, pa vsaj za prihodnje rodove.

Veronika Cukrov

Kam so vse žabe šle?

Žabam po vsem svetu zaradi klimatskih sprememb grozijo težki časi, saj se ne morejo tako hitro prilagoditi na spremembe temperature in okolja. Znanstveniki so iz rezultatov zadnjih desetih let ugotovili, da dvoživke ležejo svoja jajca občutno prej prav zaradi višjih temperatur - čeprav se to morda sliši ugodno za razvoj, je resnica daleč od tega. Podatki namreč kažejo, da bi se morali paglavci (temperaturno gledano) izleči 30 dni prej, vendar njihova prilagodljivost zaenkrat tega še ne zmora, saj se lahko izležejo maksimalno 7 dni predčasno, da še lahko preživijo. Žabe se bodo morale posledično preseliti višje proti severu, kjer je hladneje in okolje ni urbano – problem so namreč postale tudi prostrane ceste, polne avtomobilov in kolesarjev, ter smog v mestih. Njihova mokrišča se zaradi višjih temperatur hitro izsušujejo, zaradi česar

imajo manj prostora za bivanje in jih posledično poginja še več. Seveda pa to ne pomeni samo problem z žabami, ampak tudi z insekti, s katerimi se žabe prehranjujejo.

Normalno poteka parjenje žab približno 15 dni v mesecih med februarjem in aprilom; mladiči se nato razvijejo iz jajčec, odloženih v vodo. Samica izleže med 1500 in 4000 jajčec, in če je okolje ugodno, se paglavci izležejo po dveh do treh tednih, nato pa za razvoj v odrasle žabe potrebujejo še dva do tri mesece. Spolno zrelost dosežejo šele po treh letih, in kot je jasno, lahko v celotnem procesu pride do hudih deviacij in motenj že zaradi okolja, spreminjanja vlog letnih časov in količine vode (mokrišč), kjer se jajčeca razvijajo.

Kot ste najbrž že opazili, je tudi v našem čudovitem Trzinu čedalje manj žab. Stari Trzinci pomnijo, kako so ob večerih glasno regljale žabe, da so bile skoraj moteče, saj njihovo regljanje nekaterim ni dalo spati. Po potokih je bilo vse polno žab, zdaj pa še mokrišča izginjajo in nekoč zelenim površinam vlada suša.

Dvoživke so pomembni »bioindikatorji« stanja okolja, saj populacije zelo hitro reagirajo na različne spremembe v okolju. Tako habitati, kjer je prisotnih veliko vrst in število dvoživk, predstavljajo zdravo in uravnoteženo okolje. Če dvoživke nenadoma izginejo oz. se njihovo število opazno zmanjšuje, je to opozorilni znak, da se življenjske razmere slabšajo, čeprav v okolju samem tega še ni opaziti. Takrat je mogoče še čas, da raziščemo vzroke sprememb in primerno ukrepamo.

V Trzinu lahko na primer kot faktor izginjanja žab izpostavimo tudi ceste in promet na njih - ob selitvah (tudi zaradi izginjanja habitatov) morajo dvoživke mnogokrat prečkati ceste, kjer prihaja do pravih cestnih pomorov; take »črne točke« so lahko usodne

za celotne populacije. Da bi jih rešili, marsikje po svetu (tudi v Sloveniji) potekajo akcije prenašanja žab preko cest. Vendar to ni trajna rešitev, saj je zelo težko vsako leto sproti najti dovolj prostovoljcev, ki bi ponoči in v dežju reševali živali. Zato je na kritičnih odsekih primernejša rešitev izgradnja trajnih podhodov in postavitve varovalnih ograj. Kljub zakonu o varovanju dvoživk na nekaterih območjih Slovenije še vedno prihaja do množičnega lova žab za prehrano. Širok krog ljudi se z dvoživkami najpogosteje srečuje spomladi, žal predvsem - povoženimi na cestah. Misel na tiste, ki se jim je pot na mrestišča končala pod kolesi našega avtomobila, pa pogosto odrinemo v temni kot zavesti. Poleg prometa, ki pokonča številne dvoživke na poti na mrestišča, in seveda izsuševanja mokrišč ogrožajo njihovo populacijo tudi urbanizacija okolja in vplivi uporabe kemičnih pripravkov v intenzivnem kmetijstvu. Naravnih sovražnikov pa sploh ne bomo omenjali, saj jim uspešneje kot spremembam, ki jih povzročajo človek, žabe kljubujejo že milijone let.

Žabe pa še zdaleč niso edina živa bitja, ki hitro izginjajo iz Trzina; tudi rastišča naših žerjavčkov so čedalje bolj borna. Ponekod jih je manj, drugje več, vsekakor pa je njihovo sedanje število nepriemerljivo z množicami, ki so včasih krasile trzinske travnike. In ker je tudi Trzin naš dom, je naša dolžnost, da poskrbimo za njih in jim omogočimo preživetje – sprememba v odnosu do nekaterih bitij se namreč že pozna, kajti v Trzin se spet vračajo prepelice, fazani in zajci, sedaj pa smo na vrsti, da poskrbimo za tista na videz malo manj prijetna bitja, ki nas povožena strašijo na cestah – tudi ona si namreč zaslužijo preživetje in ohranitev domov.

Veronika Cukrov

Prispel je Grini, ki vas bo popeljal na skrivnostno misijo!

Tokrat bo obiskal vse osnovnošolce od 1. do 4. razreda. Opremil vas bo s posebnimi zapestnicami Grini – začetnik, s katerimi boste dostopali do posebnega spletnega mesta. Tam vas bodo pričakali Grinijeva znanilca, polna zanimivosti, hitrostno odpadkanje, ekološki kviz, Grinijeve zapovedi in še marsikaj. Postani mojster v poznavanju in ločevanju odpadkov in se pridruži Griniju na skrivnostni misiji.

Psssssssssst! Z misijo pričnemo 23. 4. 2012 ob 15h.

Spet LPP in »opravičilo« krajanom

Župan je v marčevskem Odsevu v svojem kotičku kot najpomembnejšo stvar omenil (ker je bila zapisana na prvem mestu), da so se člani liste Trzin je naš dom na sestanku na LPP prepričali, da: »...LPP res ne more in ne sme kar na njihovo željo podaljšati katerekoli od prog mestnega prometa in o tem celo obvestili bralce Odseva.« Potem navaja, kako je on to že ves čas vedel in da bi se morali člani liste Trzin je naš dom celo opravičiti prebivalcem Trzina, ki so verjeli idejam omenjene liste, da se stvar da urediti. Člani in podporniki liste Trzin je naš dom bi se do sedaj že lahko navadili na županovo demagoško izvajanje in pisanje, pa nas še vedno vsakič znova malce preseneti. Člani naše liste smo v predvolilnih časih pisali, da se bomo potrudili izboljšati avtobusno povezavo med Ljubljano in Trzinom. Seveda bi to lažje počeli, če bi imeli župana, ki bi se zavzemal za to idejo. Vendar se g. Peršak, na žalost, ne! Ne glede na to, da je precej Trzincev izrazilo veliko

potrebo in željo po boljši avtobusni povezavi Trzina z Ljubljano. Prebivalci Trzina smo od profesionalnega župana (ki dobiva za svoje delo kar lepo plačo, ki mu jo omogočamo občani) pričakovali malce več kreativne udeležbe pri reševanju težav, ki nas pestijo. Sam se reševanja težav ne loti, ko pa to poskuša opozicija (ki seveda nima enake moči, kot jo ima župan, ki bi lahko marsikaj uredil, pa ni!), ji meče polena pod noge in se veseli njihovih »neuspehov«. Res profesionalno, ni kaj!

Neizpodbitno dejstvo je, da sta občini Brezovica in Grosuplje dosegli, da je MOL (Mestna občina Ljubljana) podaljšala progi ljubljanskega potniškega prometa (LPP) do njih, do Trzina pa to absolutno ni možno. Neizpodbitno dejstvo je, da je sta župana omenjenih občin Brezovica in Grosuplje naslovlila prošnjo po povezavi njunih krajev z LPP na Ministrstvo za promet, in očitno uspela z dogovorom. Neizpodbitno dejstvo pa je tudi, da naš župan tega ni storil (poslal prošnjo po povezavi Trzina z LPP na Ministrstvo za promet), ve pa vnaprej, da to ni možno. Izgleda, da zna g. Peršak napovedovati prihodnost. In očitno dejstvo je, da se župani drugih primestnih občin bolj trudijo za dobro svojih občanov.

Člani liste Trzin je naš dom smo se dogovorili za sestanek na podjetju LPP, da bi izvedeli, kaj bi se dalo storiti glede omenjene povezave. Mi, na žalost, ne moremo poslati prošnje na Ministrstvo za promet, to lahko stori le župan, ki pa tega ni storil, ker pač ve, da to ni možno!

G. župan, še enkrat: od vas – profesionalnega (beri: dobro plačanega) župana - smo krajanje pričakovali in še pričakujemo, da boste tvorno reševali težave in probleme kraja. In nismo pričakovali, da boste metali polena pod noge opoziciji, ki se trudi, opozarja

na težave, išče možne rešitve in je zvesta obljubam, ki smo jih dali v predvolilnem času. Vam se ne zdi vredno, ker že kar vnaprej veste, da se pač ne da urediti vsega tistega, kar ni zraslo na vašem zelniku. Očitno na občinah Brezovica in Grosuplje tega niso vedeli vnaprej in so uspeli z dogovorom o podaljšanju prog LPP do njihovih krajev.

Želimo in apeliramo na vas, da tako, kot so to naredili pri njih – začeli pogovore z MOL in Ministrstvom za promet – naredite tudi vi.

Enaka zgodba je tudi s trzinsko obvoznico in drugimi nujnimi projekti. Ampak to je že tema za drug članek.

Pa naj se še opravičimo sokrajanom, kot to od nas pričakuje župan: Opravičujemo se vsem Trzincem, s katerimi smo se pogovarjali o možnosti podaljšanja ljubljanske mestne proge do Trzina, ker nismo bili uspešni. Žal nimamo županskih pooblastil, kajti z njimi bi opravili mnogo več! Žal tudi nismo priljubljeni pri županu, kajti vse ideje, ki jih predlagamo (kot opozicija), z ogorčenjem zavrne kot popolnoma neumestne. In za to se vam iskreno opravičujemo.

Člani liste Trzin je naš dom:

Valentin Kolenc, Peter Pelan ml., Barbara Sršen, Irena Habat

Pismo bralca

O vladavini sistemske korupcije!

Takoj na začetku naj priznam, da ne sodim med najbolj zveste bralce Odseva, našega ličnega občinskega časnika. Moja najboljša soproga pa je. In če me ona opozori, da je v njem nekaj, kar moram prebrati, to tudi storim.

In glej ga, zlomka! Naenkrat izvem, da v našem lepem Trzinu, ki je skoraj vzor dobro stoječe majhne slovenske občine, kjer so ulice pometene, kjer vse svetilke tudi ponoči navzdol gorijo, kjer je veliko, veliko kulture, kjer so ljudje prijazni, kjer so tudi račke ob potokih zadovoljne... **vlada korupcija**, in to ne katerakoli, ampak najhujša – **sistemska**. Že trideset let živim v tem kraju, občinski svetnik sem bil, redno hodim k pevskim vajam, pa tega nisem opazil. O sveta preproščina!!! Saj ne, da bi mislil, da v naši občini ni kriminala, je, je! Tu pa tam kakšen vlom in tam nekje na koncu Prešernove izmenjava raznih majhnih opojnostnih zavojčkov in, v veliko veselje redarjev, številna napačna parkiranja. »Jaz sem tudi plačal,« pravi moj prijatelj Franci, »ne grem več k zdravniku!« Zdaj pa to! Dobro, da v Trzinu ne kupujemo patrij, saj bi bili potem že čisto podobni vesoljni Sloveniji in njenim zdraham.

Pa pogledjmo, kako je bilo to »v praksi« in v resnici. Ko naši trzinski volivci izvolijo župana in občinski svet, le ti kar se da hitro določijo, po pravilniku, komisije, ki odločajo in priporočajo občinskemu svetu v odločanje o problemih, ki so skupni našim občanom: finančnih, okolju, kadrih, kmetijstvu, medijih, kulturi in še čem. Tako je prav, tako je to v demokraciji. **Hop, Cefizelj**, sem opazil. V komisijah ni članov kar treh list, ki imajo svetnike v občinskem svetu, tudi liste avtorja članka iz zadnjega Odseva ne. Pa so mi povedali, da so odklonili sodelovanje. Po mojem skromnem razumevanju to ni bilo ravno v skladu z voljo in željami njihovih volivcev in simpatizerjev, pa še soodločanje onemogoča. Omogoča pa nekaj drugega: vnaprejšnje odklanjanje vsake odgovornosti za vse dobro in seveda slabo in seveda napadanje in borbo za osebno oblast v enem od naslednjih mandatov. Kako podobno delu nekaterih ljudi, ki so zdaj na oblasti v vesoljni Sloveniji. Če bi si upal, bi to, podobno naslovu članka, imenoval **sistemska nasilje** oziroma še bolj **sistemski terorizem**. Pa si ne, ker nasilje vnaša strah med ljudi, strah prinaša nezaupanje in nezaupanje sovraštvo do drugih in drugačnih. Preprosto ali ne?

No, komisije so kljub »konfliktu interesov« (tu mi nikoli ni jasno, kdo je s kom v konfliktu: ali človek z interesom ali interes z interesom ali, najbolj verjetno, človek s človekom) razdelile denar v skupni vrednosti nekaj več kot 10 000 EUR med, reci in piši, **petindvajset** društev in klubov. Pa računajte! Za celo leto 2012, seveda. Vsi interesenti so morali kandidirati za ta »enormna sredstva« z letnimi plani ali scenariji za posamezne dogodke. In vsi prejemniki bodo vsa ta sredstva še kako dobro porabili za dobro-

bit in blaginjo občanov Trzina. Pri tem bodo vključili tudi ure in ure svojega prostovoljnega dela in tudi svoja sredstva. To seveda velja tudi za dolgoletnega predsednika društva upokojencev Žerjavčki, **Franca Pavliča**, kot za nosilko turistične dejavnosti v Trzinu, **Jožico Valenčak**, in začetnika ter dolgoletnega nosilca športnih dejavnosti v Trzinu, **Matjaža Erčulja**. Pravzaprav bi morali biti vsi ljudje, ki jih je avtor v članku omenil, le-temu hvaležni, saj je to neke vrste priznanje njihovemu delu za trzinsko skupnost.

Naj zaključim podobno kot avtor, a malo bolj slovensko. V skupnosti, kot je naša trzinska, ne gre za razne **svobode** in podobne visokodoneče besede. Naši cilji bi morali biti: medsebojno spoštovanje, razumevanje in zaupanje. Samo tako bomo lahko dosegli **skupne** cilje, dogovorjene in zapisane, ter vse možne svobode.

PS. Ne morem si kaj, da se ne bi obregnil ob fotografijo. Gospod Mazovec, menda ja ne dvomite, da vemo, kje ste doma. Fotografija s prometnim znakom je rizična, ker je praviloma ta lepši. Je lepo zarobljen (pardon, obrobjen).

Lep pozdrav,

Miran Šinigoj

Odgovor Mazovcu

V letošnji 3. številki Odseva je bil objavljen članek Franeta Mazovca z naslovom V Trzinu vlada sistemska korupcija. V njem je navedenih nekaj neresnic, ki sem jih dolžan pojasniti. Kot predsednik Odbora za kulturo, šolstvo, šport in dejavnost društev sem bil član razpisne komisije, vendar sem se v vseh točkah, kjer kandidira KUD Franca Kotarja izločil iz postopka razpravljanja in dodeljevanja sredstev. To sem g. Mazovcu tudi povedal dva tedna pred objavo njegovega članka in sam je tudi pogledal zapisnik seje.

Kljub temu da je vedel za ta dejstva, se je odločil napisati te neresnice in obtoževanja. Po uradni in tudi moralni dolžnosti sem se v izogib konflikta interesov sam izločil, in tako nikakor nisem mogel vplivati na razdelitev sredstev. Ostali člani razpisne komisije pri dodeljevanju sredstev niso bili v konfliktu interesov.

Vsakdo ima legitimno pravico, da se bori za interese svojega društva, in tega g. Mazovcu ne oporekam, toda ne z navajanjem neresnic in obrekovanjem. Z neresničnimi navedbami v članku g. Mazovec meče slabo luč na moje delo in na delo razpisne komisije, nenazadnje pa tudi na delo društev, za kar pričakujem, da se bo javno opravičil.

Peter Ložar

Z rajsko ptico na rami sem se rodila

Člani recitacijske skupine DU Žerjavčki Trzin so zadnji petek v marcu pripravili recital pesmi slovenskih pesnic. Gospod Jože Jerman se je v povezovalnem govoru dotaknil pomena meseca marca, ki je nekako ženski mesec. Noči se čarobno krajšajo, oplaja jih prihajajoča pomladna sapica in ljudje smo bolj dojemljivi za poetično stran življenja.

Že za naslovom, Z rajsko ptico na rami sem se rodila, je bila skrita čustvena nežna ženska duša avtorice in organizatorke večera, gospe Helene Ogorelec. Izbrala je verze slovenskih pesnic - priznanih in malo manj uveljavljenih, živih pa tudi tistih, ki so se že za vedno poslovile. Hrepenenje, strast in volja do življenja, pa tudi temačnost in obup, vse to se je sprehajalo skozi njihove verze. V njih se pletejo tudi različne niti ljubezni – do narave, ljubimca oziroma partnerja, otroka, družine.

Ta večer nam je bilo dano, da smo se, tako moški kot tudi ženske, vživeli v žensko muzo pesniškega talenta pri podoživljanju sveta. Morda bo vse to moškim pomagalo, da bodo bolje spoznavali žensko dušo, da pa bi jo povsem razumeli, pa moškimi verjetno ne bo nikoli dano. Ženske smo bojda z Venere, moški pa z Marsa, in to gre težko skupaj.

Recital je bil sestavljen iz treh sklopov: v prvem delu smo prisluhnili pesmim, ki govore o osebnem doživljanju, naravi, življenju in ljubimcih. Nadaljevanje je prineslo žensko sprejemanje bolj resnih stvari v življenju, družine in otrok. Ženske s svojo ženstvenostjo in posebnim odnosom dajemo toplino in seveda ljubezen ter po starem pregovoru podpiramo pri hiši tri vogale. Spoznali smo utrip Venerinega srca ob poroki in pričakovanju otroka, misli o družini in seveda o spominih. Zadnji sklop pa je prikazal različne vrste žensk skozi oči pesnic.

Med povezovanjem programa nas je z nežnimi zvoki violine božala mlada violinistka Kaja, ki je na svoj način še obogatila res lep večer. Glasbeno podlago med recitacijami pa je s tankočutnim izborom melodij predvajal gospod Bojan Ogorelec.

In na koncu še naše recitatorke, ki so nam pričarale ta čarobni večer z velikim pisanim šopkom recitacij že prej omenjenih vsebin. To so naše krajanke, spoštovane gospe Helena Ogorelec, Ada Lovše, Jelka Moravec in Olga Stopar.

Dunja Špendal

Poljubček ti dam

Malo z zamudo, pa vendarle še zdaleč ne prepozno, so se tudi letos učenci OŠ Trzin spomnili svojih mamic. To pot s prireditvijo, ki je potekala v torek, 27. 3. 2012, od 18. ure dalje in je imela zgornji naslov, pripravili pa so nam jo učenci podaljšanega bivanja od 2. do 5. razreda OŠ Trzin. Z njo so pravzaprav ubili kar tri muhe na en mah: dan žena, materinski dan in prihod pomladi. Za prijetno poznopopoldansko druženje s starši so poskrbeli številni

nastopajoči učenci in učenke OŠ s kar desetimi točkami. Slišali smo oba osnovnošolska zbora – CICI in otroškega, navihano in zagnano folklorno skupino (tej primanjkuje nekaj fantov...), skupino učenk in učencev, ki obiskujejo francoske urice, in številne druge glasbenike, pevce ter recitatorje. Ponovno smo se prepričali, kako malo je potrebno, da si polepšamo dan. Seveda vse skupaj ne bi bilo možno brez njihovih prizadevnih mentoric in staršev, ki jim ob delovnih dneh po njihovi šolskih obveznostih prepuščamo svoje otroke v »milost in nemilost«. Če kaj, potem v teh časih zagotovo potrebujemo kulturo, pa naj se sliši to še tako oguljeno. Kdor je bil ta dan v avli trzinske osnovne šole, ni videl le razigranih in navihanih otroških obrazov, temveč tudi utrujene, a zadovoljne obraze njihovih mamic. Na svoj račun pa so prišli tudi očetje ter bratje in sestre oziroma dedki in babice nastopajočih. Če sta dan žena in materinski dan namenjena zlasti pripadnicam nežnejšega spola, pa je bil prihod pomladi dobrodošel prav za vse, ki smo bili tam. Že res, da ena lastovka še ne prinese pomladi, zato pa jo prav gotovo otroški glasovi, gibi in zvoki, ki so jih izvabljali nastopajoči iz svojih grl, teles in instrumentov. Zato na koncu ni bilo težko razbrati sporočila, zapisanega na zadnji strani vabila:

Odprimo se kot češnjev cvet v pomladnem dnevu.
Naj v toplem rosнем jutru roj čebel iz nas posrka sladki med.

Miha Pavšek

Velika noč, največji krščanski praznik in dan Jezusovega vstajenja od mrtvih

Zaradi spleta okoliščin smo naš pogovor s Francijem Kurentom, za katerega smo pred nekaj številkami obljubljali, da ga bomo naredili v več nadaljevanjih, nekoliko prekinili, za to številko pa smo pogovor nadaljevali, saj ima Franci še veliko povedati. Tokrat smo se z njim pogovarjali o tem, kaj pomeni velika noč in kako se spominja nekdanjih praznovanj tega najpomembnejšega krščanskega praznika v Trzinu.

Določitev datuma velike noči

Praznik velika noč ni slučajno prav v tem letnem času. Datum velike noči se vsako leto določa glede na lunine mene. Velika noč se praznuje na prvo nedeljo po prvi pomladni polni luni. Za razliko od božiča, ki ga v katoliških, protestantskih in v večini pravoslavnih Cerkva praznujejo 25. decembra, je velika noč premakljiv praznik. Franci se spominja, da je bila enkrat tako pozno, da je bil že skoraj prvi maj, spet drugič pa tako zgodaj, da so šli k maši kar po snegu.

Post

Začne se na pepelnično sredo, pri štetju štirideset dni pa se preskakuje nedelje. Tako post v resnici traja 46 dni. Na pustni torek se je doma in po gostilnah rajalo in plesalo, prav tako pa se je tudi dobro jedlo in pilo. Po tem pa se je točno ob polnoči po vseh cerkvah oglasil veliki zvon in oznanil čas posta. V tem času se ni jedlo mesa in pilo alkoholnih pijač, razen če je imel kdo v tem času god ali rojstni dan. Franci pravi, da se v vseh teh letih še nikoli ni pregrešil, če jim je doma ostalo kaj mesa, so ga raje razdelili med berače. V tovarni, kjer je delal, so jim včasih za malico nalašč pripravili klobase, vendar ga tudi to ni premamilo. Včasih so se posta strogo držali skoraj vsi, razen majhni otroci, bolehniki in tisti, ki so imeli naporno fizično delo. Danes se takega posta drži le malo ljudi, strogega posta se v večini držijo samo na pepelnično sredo in veliki petek. Ravno zato je tako znamenit velikonočni zajtrk z veliko mesa in drugimi dobrotami.

Cvetna nedelja

Je zadnja nedelja pred veliko nočjo, ko krščanski verniki blagoslovljajo v šope ali butarice povezano pomladansko zelenje. Franci pravi, da so butarice, ki so jim Trzinci rekli tudi žegnji, pripravljali tudi po cel teden. V Trzinu so jih delali na več koncih, prodajali so jih tudi po hišah. Tisti, ki so bili iz revnejših družin, so imeli

manjše žegnje, na butaricah pa navezana samo jabolka, saj niso imeli denarja za pomaranče. Premožnejši vaščani pa so poleg jabolk navezovali tudi pomaranče. Franci se spominja, da je imel sam pomarančo samo na vrhu butarice. Butarice - žegnji so bile različnih velikosti, vse od čisto majhnih pa do nekaj metrov velikih. Nekatere butare so bile celo tako velike, da je eno nosilo tudi po več fantov. Med seboj so celo tekmovali. Večja in težja kot je bila, boljša je bila. Nekateri otroci so si včasih radi ponagajali, in so drug drugemu z žepnimi nožki pa tudi klinicami rezali vrvice, s katerimi so bili na žegnje privezani sadeži, da so le ti potem popadali na tla.

Veliki četrtek

Med mašo, ko gospod zapoje Slavo, se oglasijo vsi trije zvonovi, nekaj časa zvonijo, nato pa se ustavijo. Po koncu zvonove zavežejo. To je simbolični izraz, ki ponazarja konec zvonjenja. Odklopijo vso elektriko, tako da niti ura ne bije. Včasih so zvonove ustavili ročno, to je z vrvoj, sedaj pa to delajo s pomočjo elektrike. Zvonjenje zvonov v tistem času zamenja raglja, s katero ragljajo. Pred časom, ko je sedanji trzinski župnik obnavljal orgle, je dal obnoviti tudi staro ragljo. Franci pravi, da je bila na njej zabeležena letnica 1784. Prenovljeno ragljo zdaj hranijo v zvoniku. Od velikega četrta naprej niso več zvonili, četudi je kdo umrl. Namesto tega so ragljali.

Veliki petek

Na veliki petek je bil zapovedan strogi post. Prav tako se tudi ni delalo, opravljali so samo kakšna manjša dela po hiši. Tudi na veliki petek se le raglja. Letos je šel Franci ragljat ob sedmih zjutraj, ob dvanajstih so ragljali bodoči birmanci, nato pa se je ragljalo še ob treh. Vsak petek ob treh zvoni v spomin na smrt Jezusa Kristusa, ki je umrl na veliki petek ob treh. Nato se raglja še zvečer kot povabilo k maši. Ob treh popoldne se gre molit križev pot, ki je sestavljen iz štirinajstih postaj. Zvečer se pri maši pozno v noč molijo vsi trije rožni vencu.

Velika sobota

Včasih je gospod župnik zjutraj ob sedmih blagoslovil ogenj. Ogenj so kurili z malo lesa, pretežno pa z gobami, ker odlično držijo žerjavico. Takratni mežnar Jakob Narobe in njegova žena Julka sta ogenj v posebni kanglici nosila po hišah. Medtem ko se

je že kuhala šunka, je mežnar prišel v kuhinjo in v štedilnik vrgel malo žerjavice. Danes je kaj takega nemogoče, ker je večina štedilnikov na plin. Gospodarji ali gospodinje so jima vedno darovali »kovača«, kar je takrat predstavljalo deset dinarjev. Plačilo sicer ni bilo obvezno, vendar je bilo to neko simbolično plačilo, ker sta mežnarjeva čez celo leto zastoj krasila cerkev, jo pometala in trikrat na dan zvonila, tudi mrličem. Mežnar je moral ob tem dvakrat na teden pod zvonovi naviti uro. Vsak zvon je imel svojo utež. Vsakič, ko je ura odbila, se je utež na vrvi pomaknila rahlo navzdol. Ko je prišla skoraj do tal, je moral iti mežnar v zvon in vrv z utežjo zopet vrniti v ravnovesje. Pri tem je moral točno vedeti, kdaj se bo to zgodilo, saj bi se v primeru, če bi utež prišla do konca, ura ustavila. To je moral narediti pri vseh treh zvonovih, kar je zanj vsekakor predstavljalo velik napor.

Franci se spominja, da je Jakoba in Julko leta 1957, ko sta se že brez ognja vračala domov, ustavil miličnik in jima pobral ves denar, saj se takrat so ne bi smelo početi. Od takrat naprej nista več nosila ognja, ampak so otroci sami začeli hoditi ponj.

V soboto dopoldne so otroci barvali pirhe, mame pa so pekle potice. Pri Franciju doma so jo spekli že en dan prej. Na veliko soboto so ljudje hodili v cerkev »bohka kušent«. Jezus je ležal na križu, naslonjen na pručko. Zraven se je pokleknilo na blazino in se ga poljubilo na roke, kjer je bila rana, na glavo, na noge, kjer je bil zabit žebelj, in na srce. Vmes je bil tudi blagoslov jedil, s katerim se je velika sobota zaključila. Zdaj je zvečer slovesna maša. Ko v Trzinu še ni bilo fare, so verniki k tej maši hodili kar v Mengeš. Pritrkovalci so na tisti večer šli tudi v zvonik odvezat zvonove in pritrkovati; tako se v soboto zvečer zvonovi zopet poženejo.

Pirhi – simbol kaplje Kristusove krvi

Včasih pirhov niso kupovali, jajca so pobirali v kurniku, kjer je bilo vedno nekaj kokoši. Namesto barv so uporabljali čebulne olupke, najlepše so se obarvali v olupkih od rjave čebule. Olupke so začeli zbirati vsaj en teden do štirinajst dni prej. Na še nepobarvane pirhe so navezovali raznovrstne rože. Nato so pirhe dali v nogavico iz najlona in jo zavezali na obeh koncih. Za tem so pirhe z žlico previdno dali v mlačno vodo, kjer so se potem na slabem ognju kuhali približno deset minut. Po kuhanju so obarvana jajca dali v mrzlo vodo, da so se kasneje lažje lupila. Ko so se jajca ohladila, so jih premazali z mastjo, da so se lepo svetila. Najbolje je bilo, če jajca niso bila sveže pobrana, ampak stara vsaj nekaj dni. Franci pravi, da so najboljša in najbolj debela jajca valile kokoške štajerke. Včasih je bilo jajce še kar malo krvavo, ker se je kokoška tako zelo mučila, da ga je znesla. Kakšna kokoška je kdaj celo znesla jajce z dvema rumenjaka, vendar je od prevelikega napora kmalu poginila.

Otroci so imeli tudi posebna peresa, s katerimi so na že pobarvana jajca risali razne vzorce. Peresa so pomakali v posebno raztopino - hipermangan, ki je bila hkrati tudi zdravilna. Ta tekočina je

stopila barvo na pirhu, tako da je nastal vzorec. Kasneje so se že dobile tudi sličice. Pravi, da so barve v trgovine prišle nekje okrog leta 1952. Barvanje pirhov je otrokom pomenilo ravno toliko kot postavljanje božičnih jasluc.

Pirhe so tudi izpihovali. Za to tehniko so uporabljali surova jajca. Nanje so na vrhu in na dnu s čevljarškim šilom - to je bila malo večja šivanka na lesenem ročaju, naredili majhni luknjici. Skozi eno od luknjic so nato počasi pihali, skozi drugo pa sta ven stekla najprej beljak, nato pa še rumenjaki. Iz tega je potem mama naredila praženec ali omleto. Spihana jajca so nato pobarvali, skozi luknjice napeljali vrvico in jih obesili za okras.

Žegen

Praznične jedi so včasih v jerbasih nosili v cerkev blagosloviti ali žegnati. Jerbas je velika košara z dvema ročajema. Ženske so jih nosile na glavah, na katere so najprej položile spletene zaščitne svitke, da jih ni žulilo. Tista, ki je bila spretna, je lahko nosila jerbas na glavi, ne da bi si pomagala z rokami, malo manj spretna pa so jerbas držale z eno ali obema rokama. Franci je žegen nosil kar v košu. K blagoslovu so običajno nesli kos prekajenega mesa, dva ali tri pirhe, manjkati ni smel kos potice in seveda tudi korenina hrena. Običajno niso nesli žegnati vsega, saj so bile ponekod tudi desetčlanske družine, in bi bilo potrebno jedačo peljati kar s cizo. Vseeno pa so vedno gledali, kdo je imel večji in boljši žegen. Žegen je bil pokrit s prtiki, na katerih je bil največkrat izvezen jagenjček ali pa kratica IHS, ki je krščanski simbol in ponazarja prve tri črke grškega zapisa imena Jezus. Prtičke in namizne prte so žene skleklale ali izvezle same. To so počele pozimi, ko so imele čas, saj je bilo v ostalih letnih časih treba delati. Prte so nato skrbno spravile do velike noči. Največ je bilo belih prtov, kar simbolizira luč, vero, dobroto, čistost...

Velika noč

K procesiji so Trzinci včasih večinoma hodili v Mengeš, saj v Trzinu še ni bilo fare. Mežnar je s konji en dan prej tja peljal trzinsko bandero – nekakšno veliko zastavo, na kateri je v trzinskem primeru narisana trzinska zavetnik sv. Florjan. Bandero so potem fantje nosili med procesijo. Od kar je pri nas fara, pa se k procesiji hodi v Trzin. Procesija po navadi traja malo več kot pol ure. Zraven se obvezno pritrkava, pevci pojejo, nekateri udeleženci slavnostne povorke pa so tudi oblečeni v narodne noše. Nekajkrat se je trzinske procesije udeležila tudi mengeška godba z baklami.

Pitrkava se tudi po maši.

Po maši so nato doma gospodinje pripravile znameniti velikonočni zajtrk. Miza se je vedno šibila pod raznovrstnimi dobrotami: šunka, potica, jajca pa tudi »šobel«... To je posebna mesna jed, ki jo danes redko vidimo na mizah, šlo pa je v bistvu za svinjski želodec, napolnjen z mesom. Meso je bilo obvezno prekajeno.

Odrasli so po navadi zraven pili vino ali mošt, otroci pa krljeverko; to je bil sladek kompot iz posušenega sadja.

Velikonočne igre s pirhi

Po velikonočnem zajtrku in popoldne so otroci hodili trkalikat ali trkljat pirhe, najpogosteje k Žankarju. Tam so posebno dero (prikolico), na kateri so kmetje sušili žito, pokrili z odejo, da je bilo mehko. Na dero so nato položili poševno deščico, po kateri so spuščali pirhe. Na začetku je vsak igralec spustil pirh, ki je ostal na deri. Nato so otroci spuščali svoje druge pirhe. Kdor je pri tem zadel katerega od pirhov, ki so že bili na deri, ga je lahko vzel, svojega pa je pustil na njej za naslednjega tekmovalca. Če ni zadel pirha, je na deri poleg svojega pirha moral pustiti tudi nasprotnikovega. Najlažje si je bilo izbrati pirh, ko je bilo na deri postavljenih veliko pirhov, saj je bilo tako več možnosti, da si kakšnega zadel. Tisti, ki je zadel – potrkjal in tako pridobil največ pirhov, je bil zmagovalec.

Ko se so naveličali te igre, so se začeli igrati novo. Pri tej igri so pirh postavili na travo in stopili nekaj metrov stran, za črto. V pirh so nato metali kovance. Če se je kovanec zasadil v pirh in v njem ostal, si je igralec lahko vzel pirh in denar v njem. Tistemu, ki ga ni zadel, pa je lastnik pirha lahko pobral vse zgrešene kovance. Pri tej igri je bilo najbolje zamižati na eno oko in nameriti, ravno tako, kot bi streljali s puško. Vedno so bili eni boljši, drugi slabši. Najboljši je bil Kopčar Milan, ker je videl samo na eno oko in je vedno znal pravilno nameriti. To mu je prišlo še kako prav, saj je bila doma revščina, za veliko noč pa se je vedno lahko najedel prisluženih pirhov. Otroci so bili včasih tako »prefrigani«, da mu namenoma niso pustili igrati, saj je vedno vse zadel.

Tretji igri pa se je reklo fucanje. V kvadrat so otroci metali dinarje. Bolj si znal približati svoj dinar drugemu dinarju, ki je že bil na tem kvadratu, boljši si bil. Igra je bila zelo podobna današnji igri z balinčki. Teh iger danes skorajda ni več. Franci pravi, da so šle kar naenkrat v pozabo. Mogoče to danes počnejo samo še kje v hribih po skromnejših kmetijah, Franci pa se ob tem zasmee, da so bile to vseeno odlične igre, ki so se jih igrali vse do mraka, dokler niso morali domov. Nadaljevali so lahko še naslednjo nedeljo, ki se ji je reklo bela nedelja. Za to so posebej skuhali nove pirhe, saj včasih ni bilo hladilnikov, in bi shranjeni stari pirhi do takrat že začeli zaudarjati. S trkalikanjem je bilo velike noči uradno konec.

Velikonočni ponedeljek

Velikonočni ponedeljek je bil dan, ko se je pilo in veselilo po gostilnah. Velika noč pa je bila strogo družinska. Franci pravi, da so se otroci lahko šli igrat ven, starši pa so bili vedno doma.

Pravi, da za veliko noč nikoli niso imeli obiskov. Tem je namenjen velikonočni ponedeljek, ko želimo utrditi našo vero v vstalega Jezusa tudi na ta način, da veselo novico o vstajenju podelimo s prijatelji in se skupaj z njimi veselimo.

Prav tako so na velikonočni ponedeljek radi romali na Šmarno goro. Ljudje so se ponavadi do Šmartnega peljali s konji, tam so jih privezali, nato pa so šli peš do vrha. Franci je šel na Šmarno goro vedno z mamo Rezko in svojima tetama. Peljali so se z vozom, ki se mu reče zapravljivček. Spredaj ima prostor za dve osebi, zadaj pa za tri. Spominja se, da je njegova mama Rezka celo pot do Šmartnega igrala na orglice, za kar je imela poseben dar. Igranja na orglice se po Franciju ne da naučiti, to je nekaj, kar je prirojeno. Na vrhu Šmarne gore je bilo postavljeno veliko stojnic, kjer so prodajali raznorazne stvari.

Spomni se, da mu je mama Rezka vedno kupila glinatega petelinčka, ki »v ritko piska«. Dala mu je tudi kovanec za 50 par, ki ga je vrgel v daljnogled, ki je bil postavljen v kotu na Šmarni gori. Če je bilo lepo vreme, si lahko videl ljubljanski grad, Savo, nebotičnik... Če si ga obrnil na gorensko plat, pa si lahko videl Karavanke, Triglav... Pravi, da je bilo naravnost čudovito. Nato so romarji šli k slovesni maši. Od leta 1957, ko je začel pritrkavati, se je do Šmartnega vsakič odpeljal v katrci s trzinskimi pritrkovalci, nato pa so se peš odpravili na goro pritrkavat skupaj s pritrkovalci iz drugih krajev.

Zdaj je na velikonočni ponedeljek dela prost dan, včasih pa so, če so želeli imeti prosto, morali prositi šefa. Po navadi jim je vedno dovolil, da so šli lahko pritrkovat na Šmarno goro.

Če se praznovanje velike noči prične s cvetno nedeljo, se uradno zaključuje z velikonočnim ponedeljkom.

Velika noč ni samo praznik prekomernega uživanja dobre hrane, temveč tudi praznik, ki v naša življenja prinaša polno upanja in veselja. Je praznik, ki ravno tako kot božič družino zopet zbere skupaj. Kot smo lahko videli, je praznik včasih potekal veliko bolj strogo kot danes. Veliko večji pomen so pripisovali tradiciji in običajem, ki so družino in prijatelje še bolj tesno povezovali med seboj. Danes se lepo pobarvani in okrašeni pirhi lahko že kupijo, ravno tako butarice in prti. Miza je polna vsak dan, skoraj tako, kot če bi velika noč trajala celo leto. Včasih so nove obleke dobili samo za veliko noč, danes imamo lahko nove, kadarkoli se nam zahoče. Na čelo procesij so bili vedno učenci s svojimi profesorji, danes je mladine bolj malo. Včasih so pri procesijah molili, danes bolj klepetajo. Otroci so se včasih veselili barvanja pirhov ravno tako, kot so se veselili božiča in postavljanja jaslic. Sedaj pirhe velikokrat barvajo kar mame same. Včasih so meso jedli samo enkrat do dvakrat na teden in ob večjih praznikih, kot je na primer velika noč. Danes smo se zaradi izobilja tako razvadili, da razen vegetarijancev in veganov redko kdo lahko zdrži brez mesa več kot en dan. Včasih so se otroci navduševali nad raznovrstnimi igrami s pirhi, danes se otroci nad njimi navdušujejo samo, če so na računalniku. Vendar Franci meni, da se ena stvar pa le ne bo spremenila, to pa je zvonjenje zvonov in pritrkavanje. Brez tega po njegovem ne bi bilo pravega velikonočnega vzdušja.

Sama upam, da se bo ta praznik ohranjal še naprej in da mu bodo ljudje spet začeli pripisovati malo večji pomen. Da bi bili, če ne drugega, hvaležni za vse lepo, kar nas obdaja v življenju, pa to prevečkrat jemljemo za samoumevno. Da bi bili hvaležni za vse male čudeže, ki se nam dogajajo v življenju, saj Jezusovo vstajenje ni bilo nič drugega kot to.

Patricija Mušič

Društvo za zaščito mladosti Trzin z novim vodstvom in načrti

DZMT oziroma mladinski klub obstaja že približno 10 let. V temu obdobju je imelo že več preobrazb, verjetno najpomembnejša do sedaj pa je bila zadnja, ki se je zgodila ob prelomu letošnjega leta. Po izteku zadnjega mandata prejšnjega vodstva je na položaj prišel trzinski podmladek. Novo vodstvo sestavljajo predsednik Denis Eberl, ki je nadomestil Roka Lajovica, podpredsednik Adis Šomič, Rokov naslednik, tajnik Matic Bizjak ter začasni blagajnik Tilen Hvasti. Preostali mladi kolektiv dopolnjujejo še drugi člani družbe, ki se je homogeno odločila prevzeti delo mladinskega kluba.

Pogovorjal sem se s celotnim novim vodstvom.

Kako ste se odločili za prevzem vodstva?

Na začetku zime smo z družbo razmišljali, kako bi v zimskem času potrebovali nek prostor za druženje, ustvarjanje, kakšno rekreacijo... Poleti je bistveno lažje, ker smo lahko kjerkoli zunaj ali na igrišču, pozimi pa postane vse skupaj dokaj omejeno. Tako smo se hitro spomnili na mladinski klub, ki nam je bil že dobro poznan iz prejšnjih let. Poizvedeli smo, kdo ga vodi in se nato z njim (Rokom op.p.) tudi sestali. Sprva smo mislili biti le del ekipe DZMT-ja, za kar smo uspešno opravili preizkus – organiziranje enega dogodka. No, kmalu pa so nam vodilni na enem izmed sestankov povedali, da se njihov mandat vodenja izteka, za novo triletno obdobje jim pa žal služba in druge obveznosti ne omogočajo dovolj časa. Tako se nam je ponudila priložnost, ki nas je sprva mogoče malce presenetila, ampak smo jo seveda zgrabili.

Se pravi, da je bil splet okoliščin takšen, da ste prišli na položaj vodstva?

Denis: Točno tako, pravzaprav smo imeli kar srečo, da se je tako razpletlo. Še dobro, da smo se tistega dne odločili stopiti v stik z vodstvom DZMT-ja, da smo se nato z njimi sestali in na koncu le postali del društva. V začetku februarja smo organizirali zbor, kjer smo enoglasno potrdili novo vodstvo. Na sestanku s predstavniki Občine smo tudi izvedeli, da so počasi že dvomili o smislu delovanja mladinskega kluba, tako da smo vstopili ravno ob pravem času.

Zakaj je Občina podvomila v delovanje društva?

Denis: Ne vemo podrobnosti in v bistvu niti niso več važne, je bilo pa žal tako, da v zadnjem letu ni bilo kaj dosti aktivnosti oziroma dogodkov v organizaciji kluba. Sicer je bilo načrtov veliko, vendar se jih je le malo izpeljalo.

Matic: Prejšnje vodstvo je imelo vse manj časa za vodenje, ostalih aktivnih članov pa praktično ni bilo. Tako smo z našim novim vodstvom zadovoljni prav vsi.

Kaj sploh je DZMT in kakšne so njegove naloge oz. namen?

Denis: DZMT je društvo za zaščito mladosti Trzin (smeh).

Namen obstoja društva sploh je zблиževanje mladine, udejstvovanje, sodelovanje pri raznovrstnih projektih, razvijanje idej in pomoč pri uresničevanju zastavljenih ciljev.

Denis: Vendar to še zdaleč ni vse, možnosti je ogromno.

Kakšni so torej vaši načrti v tem letu?

Matic: Uf, kje naj začnem? (smeh) Zastavljenih je že kar nekaj projektov, kot na primer malonogometni turnir, fotografska razstava na Trzinski pomladi, druge raznorazne razstave, družabni, tematski in filmski večeri, upamo pa celo na kakšen koncert.

Denis: Prvi projekt, na katerega smo zelo ponosni, smo že izpeljali, ko smo se pridružili akciji Očistimo Slovenijo. Drugače pa smo najbližje izpeljavi fotografske razstave in malonogometnega turnirja na igrišču v novem Trzinu, v sodelovanju s Športnim društvom Trzin. Oboje bo 19. maja. Omeniti moramo tudi, da bomo to leto brez finančnega priliva iz občinske blagajne, tako da bomo sproti videli, kaj bo mogoče izpeljati in česa ne. Če bi nam uspelo izpeljati vse zastavljene cilje, bi bil to mali čudež. Počakajmo, pa bomo videli. Idej je veliko.

Torej letos ni finančnega priliva iz občinskega proračuna?

Matic: Ja, žal se je tako pripetilo. Razpis za razdelitev občinskih sredstev je bil ravno v času, ko se je menjalo vodstvo, in se je spregledal datum za oddajo prijav na razpis.

Denis: Sedaj je, kar je, vendar nas to ne sme ustaviti pri uresničevanju zastavljenih ciljev. Tihotudi računamo na pridobitev sredstev od morebitnih sponzorjev, če jih bomo lahko prepričali.

Matic: V prejšnjih letih je bil del sredstev namenjen tudi notranji opremiti kluba, ki pa ni videl prenove že kar nekaj let. V prihodnosti želimo polejšati prostor, ga narediti udobnejšega in bolj funkcionalnega. Seveda se bo vse to dogajalo postopoma.

Od kod ideja o organiziranju nogometnega turnirja? Nam lahko zaupate kaj več o samem turnirju?

Denis: V društvu nas je kar nekaj, ki rekreativno igramo mali nogomet in se kot ekipa udeležujemo regionalnih turnirjev in lig. V Trzinu imamo super pogoje za igranje, saj je igrišče dokaj novo in se dobro vzdržuje. Tako naša želja po organizaciji turnirja nikakor ni nova, gojili smo jo že veliko prej. No, sredi maja, natančneje v soboto, 19., pa bo Športno društvo Trzin organiziralo športni dan na igrišču v novem delu Trzina. Zmenili smo se, da mi organiziramo nogometni turnir, oni pa tekmovanje v balinanju in košarki. Za udeležbo na turnirju je potrebno ekipe prej prijaviti in plačati prijavnino. Za prva mesta bodo podeljeni tudi pokali in denarne nagrade. Kako bo dejansko potekalo tekmovanje, se bo točno vedelo na žrebu, ki bo izveden kakšen teden pred samim turnirjem. Za več informacij in prijavo nas lahko pokličete.

Če se vrnemo malo nazaj, udeležili ste se letošnje vseslovenske akcije Očistimo Slovenijo. Kako mladi gledate na tako akcijo?

Matic: Denis je prvi izrazil idejo, da bi se akcije udeležili kot mladinski klub in tako pomagali očistiti naš kraj. Bil je vztrajen do konca in uspešno smo očistili del trzinskega gozda. Jaz akcijo podpiram, razlogi so očitni: treba je širiti pozitivne misli in namer. Le tako bomo morda spremenili ignorantski odnos nekaterih ljudi do okolja.

Denis: Seveda tudi jaz podpiram to akcijo, čeprav s tem projektom nekaterim, ki radi odlagajo smeti v naravo in okolje, dajemo potuho, vendar bi, če bi vsi tako razmišljali, na koncu živeli na

smetišču. Nenazadnje pa smo vsi občani Trzina, in se mi zdi prav, da za svoj kraj tudi nekaj naredimo. Prav tako se nameravamo tudi v prihodnje udeleževati podobnih akcij.

Ali mislite, da se v Trzinu dovolj naredi za mlade?

Denis: Po eni strani ja, po drugi pa tudi ne. Če pogledamo na splošno, se kar veliko dogaja, vendar je vse bolj namenjeno mlajšim generacijam, kot so osnovnošolci, in predvsem starejšim občanom. Kar je seveda pravilno, vendar tu potem odpade vmesna generacija (od 15 do 25 let), ki je nekako zapostavljena. Zato tu nastopimo mi, ki bomo poskušali zapolniti to vrzel.

Matic: Nenazadnje je to naša naloga in tudi naš namen. Vemo, da imamo podporo Občine, predvsem pa upamo na dobro sodelovanje z drugimi društvi, kot je to v našem kraju že stalna praksa.

Denis: Za konec bi dodal še to, da vabimo vse mlade, da se nam pridružijo pri bodočih projektih in izrazijo svoje želje in ideje. Hvala!

Matevž Kosterov

Stik:

e-mail: klubdzmt@gmail.com

facebook: www.facebook.com/dzmttrzin

telefon: - Denis: 040310732 - Matic: 031612780

Vabilo na XIII. FLORIJANOV SEJEM

Turistično društvo Kanja Trzin, pod pokroviteljstvom Občine Trzin, spet vabi na tradicionalni, že trinajsti Florijanov sejem, ki bo 5. in 6. maja. Čeprav bodo vsa gospodinjstva in podjetniki prejeli posebno vabilo s programom, naj tudi preko ODSEVA povabimo vse, ki se želite vključiti v zabavni program, športne igre, si ogledati zanimivo ponudbo na stojnicah in zaplesati. Poskrbeli bomo za hrano in pijačo. Otroci, vabljeni na številne delavnice in igrala! Skratka, gre za eno prvih prireditev na prostem, namenjeno druženju.

Sejemska nedelja bo seveda tudi praznik trzinskih gasilcev in farnega patrona sv. Florijana s tradicionalno povorko gasilcev in narodnih noš.

Florijanov sejem bo na delu Ljubljanske ceste – ob GASILSKEM DOMU, zato bo v času sejma ta del ceste zaprt za ves promet, v bližini sejma pa promet tudi delno oviran. Voznike in bližnje stanovalce prosimo za razumevanje.

V A B L J E N I

Kje ste, člani?

Kot zadnji, a v zakonskem roku, smo tudi v Turističnem društvu Kanja Trzin sklicali zbor članov in po majhni udeležbi ponovno ugotovili, da se to zdi ljudem nepotrebna formalnost. Med samim potekom, predvsem ko so bila podana poročila o delu v preteklem obdobju, pa smo prisotni ugotavljali, da bi bilo le prav, če bi bili v večjem številu prisotni tudi ostali člani, saj je bilo društvo lani res prizadevno, in bi bila udeležba tudi priznanje tistim, ki so se trudili, in vzpodbuda za nadaljevanje v letošnjem letu. Navsezadnje ni tako preprosto pripraviti približno petdeset prireditev, ki so predvsem rezultat prostovoljnega dela, odrekanja prostemu času, pisanja na lastnih računalnikih, telefoniranja, kopiranja, prevozov, fotografiranja in še in še.

Več razumevanja in dobre volje pa bomo potrebovali tudi sicer, saj najrazličnejši kazalci kažejo, da država pa tudi Evropa toneta vse globlje v krizo. In s tem v zvezi je tudi vedno manj denarja na državnem in občinskem nivoju, potrebe po prostovoljstvu pa so vedno večje. Že večkrat smo govorili, da bi bilo nujno zmanjšati število prireditev, ki so, brez lažne skromnosti, nekatere zelo kakovostne, vstop nanje je prost, na koncu pa poskrbimo še za družabna srečanja ob zakuski. Tudi pri tem se izkažejo požrtvovalne članice društva s svojimi spretnostmi in tudi lastno materialno udeležbo. Za piko na i se potem pojavijo še posamezniki, ki vedo veliko povedati ali pisati o nepravilnostih in zavirajo delo in dobro voljo pri pripravljanju prireditev za skupno dobro občanov. V tej situaciji bi bilo še kako dobrodošlo, da bi pozabili na strankarsko pripadnost, stopili skupaj in naredili še kaj boljšega za naš Trzin.

Na predlog upravnega odbora društva smo na zboru okrepili upravni odbor z dvema članoma, ki že leta vestno sodeluje-

ta z društvom, in preklicali članstvo tistim, ki se niso udeležili niti ene seje, kaj šele kaj naredili. Prisotni smo se tudi strinjali s povišanjem letošnje članarine na 10 EUR. Večina udeležencev zborovanja je članarino tudi že plačala, ostale pa prosimo, da to storijo čim prej. Na priporočilo nadzornega odbora smo sprejeli tudi sklep, da bo strokovno usposobljena oseba vsakih 90 dni pregledovala računovodske izkaze.

Ker so finančne razmere v društveni blagajni resne, smo se po zaključku, kar sicer ni značilno za prav noben zbor članov, odpovedali pogostitvi. Ob tem pa smo vseeno spet slišali obljubo, ki se ponavlja že nekaj let, da bomo nekoč kljub vsemu le organizirali piknik za člane Turističnega društva Kanja Trzin.

Če si želite ogledati napovednik prireditev in razstav, imamo že nekaj časa na razpolago tekoče posodobljeno spletno stran <http://www.td-trzin.si>

Dunja Špendal

BRON ZA TURISTIČNI PODMLADEK

TURISTIČNI PODMLADEK na 26. FESTIVALU TURIZMU POMAGA LASTNA GLAVA 20. april 2012

Mladi člani Turističnega društva Kanja Trzin so se tudi letos udeležili tradicionalnega, tokrat že 26. festivala Turizmu pomaga lastna glava, ki je bil 20. aprila 2012 na Turistični tržnici v Mercator centru v Ljubljani. Raziskovalno nalogo letošnjega festivala z naslovom VŠEČ MI JE smo »podmladkarji« dopolnili s podtemo MOČVIRJE – zaščita in priložnost sobivanja. V skupini 14 osnovnih šol smo to nalogo predstavili in obiskovalce vabili na številne prireditve v Trzin. Posebna ocenjevalna komisija je preizkusila tudi naše poznavanje zgodovine kraja, posebej pa jo je zanimalo, kako smo pripravili obisk in zabavo za mlajše obiskovalce. Udeležence je pozdravil predstavnik TZS za delo z mladimi, pohvalil ideje turistične ponudbe, ki se jih ne bi branili niti prekaljeni turistični delavci. Z učenci sodelujočih OŠ smo navezali nekaj stikov in se veselili dobljenih priznanj in priložnostnih daril. Mladi člani trzinskega turističnega društva so tokrat prejeli bronasto priznanje.

JV

VABILO

na tretji recital poezije in proze našega soobčana Emila Milana Kuferšina

Oj, Trzin, ti dolga vas,

ki bo v petek, 11. maja, ob 19. uri v Centru Ivana Hribarja,
v dvorani Marjance Ručigaj, Ljubljanska cesta 12 f, Trzin.

Z recitalom bomo skupaj z avtorjem obeležili izid knjige z enakim naslovom, hkrati pa odprli tudi njegovo rezbarsko razstavo v avli centra.

VLJUDNO VABLJENI!

Lopo bodo podrli

Kot smo v našem časopisu že omenjali, bo Občina letos nekdanji objekt pri Čebulovem mostu ob Habatovi ulici porušila in tam zgradila novega, večjega. Tudi v novem objektu bodo v spodnjem delu prostori za skladiščenje opreme trzinskih društev in občine, v zgornjem nadstropju pa bodo uredili stanovanja. Da gre, kljub temu da na vseh koncih govorimo o gospodarski krizi in pomanjkanju denarja, zares, priča tudi naša fotografija, s katere je mogoče videti, da so nekdanjo »lopo« že začeli rušiti. O načrtih bomo pisali več v eni od naslednjih števil, še zlasti, ker nas nekateri bralci sprašujejo, kako bo v tem času delovala zbiralnica mleka.

MŠ

Žerjavčki so prej odcveteli

Letošnje nenavadno, sušno obdobje, ki je trajalo tako rekoč od lanskega avgusta do začetka letošnjega aprila, je po svoje vplivalo tudi na žerjavčke ali močvirske tulipani, ki so simbol naše občine. Spet so zacveteli, vendar kar precej prej. Na nekaterih poznanih rastiščih jih je bilo manj, bili pa so tudi manjši, bolj množično pa so se pojavili drugod, kjer jih včasih skoraj ni bilo, vendar je bilo tam letos še dovolj vlažno za njihovo rast. Na območju naše občine je bilo žerjavčkov zato skoraj več kot prejšnja leta, precej bolj žalostno pa je na bližnjih rastiščih, ki so bila v domžalski občini. Tam so žerjavčki skoraj izginili. Kmetje so skrčili nove površine za njive, ponekod pa so z odtočnimi jarki povsem osušili nekdanji zamočvirjeni svet, in tam žerjavčkov ni več. Le v najbolj zaraščenih, nedostopnih legah so še ohranjeni posamezni cvetovi. Upam, da našim, trzinskim žerjavčkom, taka usoda le ne bo namenjena.

MŠ

Pisuni že na delu

Novi vrtec v Mlakah so pred kratkim dokončali do te mere, da so delavci že lahko odstranili večino zaščitnih ograj. To pa srčni kulturi »junakov« noči ni dalo miru, da ne bi dodali še svojega »prispevka« k podobi nove trzinske pridobitve. Grafitarji so se znesli nad manjšim objektom v neposredni bližini vrtca, tako da bi le še težko našli prazno mesto za še kak grafit. Naj tudi najmlajši čim previdijo in spoznajo, da ne živijo v idealnem svetu, podobnem tistim iz pravljic, ampak da so med nami tudi ljudje, ki si bolešno želijo uničevati skupno lastnino in pacati podobo tistega, kar pripada vsem, tudi zagrenjenim frustrirancem, ki se ne znajo zabavati in izražati kot drugi, normalni ljudje.

MŠ

Velika noč je tudi letos razveselila večino Trzincev

Najpomembnejši krščanski praznik je tudi za večino Trzincev praznik veselja, družinskega druženja in razmišljanja o žrtvovanju v življenju. Letos se je svete maše na veliko nedeljo udeležilo toliko ljudi, da je bila cerkev skoraj polna. Zaradi dežja sicer ni bilo procesije, zagotovo pa so verniki praznik obeležili z družinskimi slavlji, barvanji pirhov, velikonočnimi zajtrki in medsebojnim obdarovanjem. Že pred veliko nočjo so v osnovni šoli pripravili tudi delavnico izdelovanja velikonočnih okraskov.

MŠ

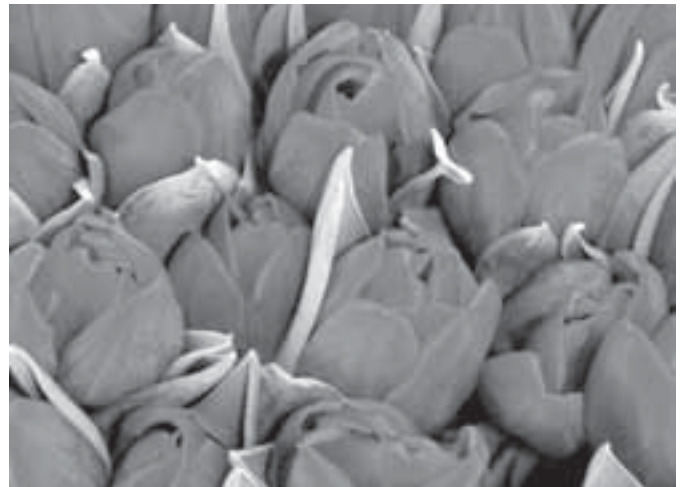
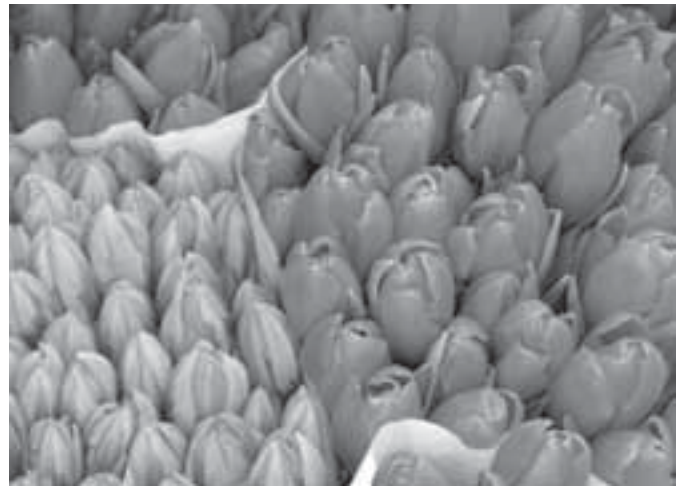
Vrtnarji – umetniki?

Ste že kdaj pomislili, kakšna je razlika med slikarjem, kiparjem ali vrtnarjem? Enostavno povedano, vsi trije so umetniki, le da prva dva delata z neživim materialom, in so izdelki običajno negiblji- vi, medtem ko vrtnar uporablja pri svojem delu živi material. Rastline rastejo, cvetijo, so trajne ali pa po enem letu preminejo. In zato je oblikovanje cvetličnih gred doma ali na javnih površinah prava umetnost. Ko začnemo razmišljati o zasaditvi rastlin, pomislimo, ali je mogoče imeti rastline v polnem cvetenju vsak mesec v letu. Pri pravilni izbiri je to seveda mogoče. Poznati moramo rastline in upoštevati, kdaj cvetijo in kako se tekom leta spreminjajo. Pri snovanju cvetličnih gred moramo najprej pomisliti na dejstvo, da se rastline delijo na trajne, dvoletne in enoletne. Pri trajnih rastlinah moramo zelo preudarno presoditi, kam jih bomo zasadili, in vedeti, kako se razraščajo. Z enoletnicami pa oblikujemo zasaditve, ki nas razveseljujejo preko ene rastne dobe. In nato sledi še izbira barv, kar je poseben izziv in lahko tudi zabava. Če želimo imeti zelo tople in vidne barve, zasadimo rože z rumenimi, rdečimi in oranžnimi cvetovi, če pa se želimo ob pogledu na zasaditev umiriti, pa uporabimo hladne barve, kot je kombinacija modre in zelene.

Za nami je cvetna nedelja, narava počasi zeleni, drevesa poganjajo nežne zelene lističe, nekatera so se že odela v cvetna pregrinjala, ponekod so že vidne zasnove plodov, gredice pa žarijo v množici pomladanskih rož in barv, ki se prepletajo in nas razveseljujejo ne glede na vsa strokovna pravila.

Naj bodo trzinski vrtovi tudi letos najlepši, povabite nas na ogled in fotografiranje, da bomo še v turobni jeseni občutili toploto cvetočih rož in razglasili tiste, ki si bodo prislužili letošnja priznanja za skrbno nego svojih cvetličnih nasadov.

Dunja Špendal

Nov način ureditve vrtov

V ljubiteljskem vrtnarstvu je v zadnjem času zelo priljubljena metoda vrtnarjenja, imenovana VISOKE GREDE. Te namreč omogočajo udobno oskrbovanje rastlin in pobiranje pridelka stoje, to je brez zoprnega sklanjanja ali čepenja na tleh. In zato je TD Kanja organiziralo predavanje, na katerem je gospod Marko Mikuletič, univ. dipl. ing. agr. iz Arboretuma Volčji Potok, seznanil poslušalce z novim načinom ureditve vrtov.

Visoke grede so uspešen način sonaravnega pridelovanja zelenjave. Preizkušene so bile že v mnogih vrtovih in količina zdravih

pridelkov je bila obilna. Prednost visokih gred se izkaže v majhnih vrtovih, kjer želimo na majhni površini intenzivno pridelovati zelenjavo.

Ta način pridelovanja zelenjave so prvi uporabljali Kitajci prav zaradi pomanjkanja prostora. Najprimernejši čas za izdelavo visoke grede je pozna jesen, ko imamo dovolj potrebnega materiala, in sicer grobe vrtno ostanke in veje dreves ter grmovja, na to se naloži odkošena trava ali vrtni odpadki, tretja plast je iz listja, nato sledi zemlja, kot peta plast je grob kompost, nato šota in na vrhu zemlja z drobnim kompostom.

Zelenjava dobro raste in je dobre kakovosti, ker se znotraj grede pri razpadu sprošča toplota. Rastlinam moramo vsako leto ob sajenju dodajati kompost, da se pridelek ne zmanjša. Spomladi začnemo s pridelavo mešanih kultur. Vrste sejemo preko celega leta tako, da takoj zapolnimo prazna mesta. Na vrh grede sejemo visoke rastline, ob vznožju nizke. Če bi bilo obratno, bi nas oviralo pri dostopu do rastlin na vrhu grede. Poleg prednosti, da pridelamo prvovrstni pridelek brez kemičnih pripravkov, povečanja površine za pridelavo, enostavnejšega dela, hitrejšega pridelave humusa ter toplejša tla in zato zgodnejši pridelek, moramo biti pozorni le na pogostejše zalivanje v vročini.

Na podoben način pa se pripravi tudi visoka greda v koritih iz lesa, šibja, betona ali kakšnega drugega materiala. Višino si prilagodimo in se s tem izognemo težavam z bolečim pripogibanjem pri saditvi in na koncu s pobiranjem bogatih, zdravih vrtnin.

Dunja Špendal

Fički spet zavzeli Trzin

Verjetno toliko fičkov, kot jih je bilo v soboto, 24. marca letos, na ulicah starega dela Trzina še ni bilo. Tistega dne je namreč Fičo klub Slovenija pripravil svoje tradicionalno, in sicer že peto srečanje fičkov. Kot vsakič doslej so se ponosni lastniki teh pred desetletji najbolj množičnih družinskih avtomobilov pri nas zbrali v Lukovici, nato pa so svoje lepotce zapeljali na krajši izlet skozi Dob – kjer jih je blagoslovil tamkajšnji župnik, in skozi Domžale v Trzin. Zasluge za to, da je bil cilj izleta Trzin, ima, kot v prejšnjih letih, član kluba in naš soobčan Danilo Oražem, ki je ob pomoči Občine Trzin in Turističnega društva Kanja v Trzinu pripravil sprejem za udeležence povorke. Tokrat so sprejem za udeležence karavane pripravili pred gostilno Pr Jakob met, kjer so poskrbeli tudi za pecivo s katerim so se lastniki fičkov lahko posladkali, malico zanje pa so pripeljali iz gostilne Trzinka, kjer so se izkazali že pri prejšnjih gostovanjih fičkov v Trzinu. Šele ob množičnem obisku fičkov smo lahko videli, kako ozke so ulice v tem delu Trzina, fički pa so spet dokazali, da še vedno lahko pridejo povsod in da so majhni veliki avtomobili. Ko so zavzeli ulice v okolici gostilne Pr 'Jakov Met', so bili res prava paša za oči. Prav vsi lastniki zelo skrbijo za svoje ljubljence, z različnimi dodatki pa so poskrbeli za večjo atraktivnost avtomobilov, ki so obiskovalcem vlivali nostalgijo po nekdanjih časih in prvih avtomobilih, s katerimi so se včasih vozili. V karavani so bili kar 103

fički, med njimi pa so bili tudi gostje iz Avstrije, Nemčije, Bosne in celo Srbije.

Po prijetnem druženju v Trzinu se je karavana malih old timerjev odpeljala nazaj v Lukovico, še prej pa so se ustavili na sprejemu in pogostitvi še pri gostišču Rus v Šentvidu pri Lukovici.

MŠ

VADBA ZA MAMICE Z OTROŠKIMI VOZIČKI V MENGŠU

V lepih sončnih dneh se lažje odpravimo z otroškimi vozičkom na sprehod v naravo. Po porodu je želja vsake mamice obnoviti svojo postavo, odpraviti ponosečniške bolečine, spoznati otrokove vrstnike ter biti polna energije. Sistem vadbe z otroškimi vozički v naravi - Aktivna Mamica - zajema preko 97 vaj, med drugim tudi vadbo z otroškim vozičkom, vadbo za mamice z otrokom ter vadbo z elementi pilatesa, joge in fitnes vadbe.

TERMIN VADBE V ŠPORTNEM PARKU MENGEŠ

Pričetek: torek, 17. april 2012

Torek in četrtek od 9:00 do 10:00

Sistem Aktivna Mamica vam omogoča izgubiti odvečne kilograme po naravni poti in kakovostno preživeti vaš čas z otrokom. Ekipa Aktivna Mamica vabi, da se pridružite simpatičnim skupinam mamic in dojenčkov, malčkov in otrok pri vadbi v naravi v Mengšu. Vadba je še posebej priporočljiva za mamice na porodniškem dopustu.

Ekipa Aktivna Mamica skrbi tudi za dobrotelnost, saj od vsakega prodanega Komplet priročnikov poporodne vadbe in prehrane Aktivna Mamica nameni 4,6 EUR v dobrotelne namene za nakup medicinske opreme v slovenskih porodnišnicah. Hvala.

Naročite si svoj Komplet priročnikov poporodne vadbe in prehrane Aktivna Mamica ali izkoristite čudovite poletne dni v naravi s prijavo na spletni strani www.AktivnaMamica.si ali pokličite Roka 041 732 748.

Rok Hribar

Gregor Kresal: Sfinga še ni odkrila vseh svojih skrivnosti

Letošnji občni zbor PD Onger smo »zabelili« na prav poseben način – Planinsko društvo je v svojo sredo povabilo enega od ustvarjalcev Sfinge, izvrstnega alpinista, sedaj lahko rečemo tudi že filmarja Gregorja Kresala, ki nas je v skoraj polni dvorani Marjanca Ručigaj popeljal skozi igrano-dokumentarno pustolovščino. Po ogledu filma nam je odgovoril na nekaj vprašanj in nastal je zanimiv pogovor.

Zdi se, da Gregor po vseh številnih projekcijah in pogovorih še vedno z enakim navdušenjem prihaja med ljudi, gornike, filmske navdušence, mladino. Kot nam je zaupal, je zelo čustveno navezan na film, ki je njegov tretji otrok. Otrok, ki ga spremlja tako po lokalnih kinodvoranah pa tudi na projekcijah tik pod očakom, na Kredarici in tudi v tujini. Otrok, ki bo kmalu presegel 25.000 gledalcev oz. dovolj za t.i. zlato rolo.

Sfinga je po svoji prepoznavnosti, sporočilnosti in odzivu javnosti eden največjih filmskih projektov v Sloveniji, ustvarjalci so dokazali, da je to možno tudi brez velike ekipe in denarja. Gregor je prepričan, da je ključ do uspeha najprej ideja, scenarij ter dejstvo, da so želeli narediti drugačen film. Seveda, z veliko srčnosti in pozitivne energije.

Film je bil dobro sprejet ne le doma, temveč tudi v tujini (ustvarjalci so pripravili tudi angleško verzijo filma), o čemer pričajo tudi številne nagrade v Italiji, Kanadi, Španiji, na Češkem, pravzaprav povsod, kjer znajo gorski narodi ceniti tovrstno filmsko produkcijo in so doma festivali z gorniško tradicijo. Načrti pa so seveda še veliki, med njimi bo tudi 4. ponatis Mahkotove Sfinge. Prav tako pa bo iz začetnega snemanja zakulisja, ki je že zdavnaj preraslo svoje okvire, nastal še letos nov film. Sfinga namreč še ni odkrila vseh svojih skrivnosti, zato se bodo junija vrnil in poskušali »zbežati na plan še kakšno malenkost« za drugi film.

Gregor nam je zaupal, kako naporna in zahtevna so bila celodnevna snemanja v steni, kjer je potekalo vse še petkrat počasneje kot snemanje v dolini, zato kot največji dosežek izpostavi, da se nikomur ni nič zgodilo.

In kaj je Gregorjevo sporočilo mladim planincem, morda tudi bodočim alpinistom, mladini nasploh? »Nič ni nemogoče, če sta želja in volja dovolj močni. Ali kot je rekel Nejc Zaplotnik, tam kjer je volja, je tudi pot.«

Nataša Pavšek

Kratke novice iz PD

29. redni občni zbor PD Onger Trzin

V četrtek, 22. marca 2012, so imeli trzinski planinci svoj 29. redni občni zbor društva. Minil je, kot bi mignil, saj so bila vsa poročila odsekov kratka in jedrnata. Če strnemo nekaj najpomembnejših dosežkov lanskega leta: občutno se je povečalo število članov. Veliko smo izobraževali - v tem letu smo na raznih tečajih, ki jih organizira krovna planinska organizacija, pridobili precej vedno dobrodošlega strokovnega planinskega kadra (vodnike PZS, markacista, varuhinjo gorske narave, mladinske voditelje). Vsi so že dejavno vključeni v delo društva. Izpeljano je bilo 1. zimovanje za otroke, obenem pa smo v Logarski dolini izpeljali jubilejni, 25. mladinski planinski tabor. Veliko dela je bilo opravljenega na naših planinskih poteh, redno so se odvijala srečanja različnih planinskih skupin, izvedenih je bilo precej planinskih izletov, ki so minili brez kakršnihkoli poškodb...

Na občnem zboru je bilo podeljenih tudi več priznanj Vodniške komisije PZS, ki je nagradila vodnike našega društva za njihovo prostovoljno vodniško delo.

Načrti društva za leto 2012 so seveda prav tako ambiciozni – po-

leg vseh običajnih nalog se bomo trudili, da nam uspe pripraviti vse potrebno za lepo praznovanje 30-letnice društva, ki bo v prvi polovici februarja 2013.

Po občnem zboru je sledila projekcija igrano-dokumentarnega filma Sfinga ter pogovor s scenaristom filma Gregom Kresalom. Prost vstop je bilo darilo društva krajanom. In kdor je darilo izkoristil, je bil lahko na koncu več kot zadovoljen!

26. mladinski planinski tabor Završnica 2012

MO PD Onger Trzin bo letos poleti pripravil že **26. mladinski planinski tabor**, ki bo potekal od **14. do 22. julija** v dolini Završnice. Vse ostale pomembne informacije (prijavnica...) bodo objavljene v naslednjih dneh na spletnih straneh društva (www.onger.org). Dolina Završnica, ki jo domačini imenujejo tudi Zavrh, leži severovzhodno od Žirovnice, onstran ozkega skalnega grebena Peč, ki jo ločuje od Savske doline. V spodnjem delu doline, kjer bo tudi naš taborni prostor, leži na nadmorski višini 640 m jezero Završnica (veliko 2,5 ha, največja globina 10 m), ki je nastalo leta 1914 z zaježitvijo istoimenskega potoka za potrebe akumulacije vode za hidroelektrarno Završnica (ki je bila prva javna hidroelektrarna v Sloveniji). Pa to ni edina zanimivost tam okoli. V bližini

tabornega prostora je znamenita Ajdna z arheološkim najdiščem in tudi urejeno plezališče. In v okoliških vaseh so se rodili prenekateri pomembni možje, ki so se zapisali v slovensko zgodovino (France Prešeren iz Vrbe, Fran S. Finžgar iz Doslovč, Matija Čop iz Žirovnice, Anton Janša iz Breznice).

Plezalne novičke

V zadnjih tednih so naši športni plezalci nastopili na treh tekmah, o katerih še nismo poročali.

V Zahodni ligi sta bili na sporedu dve tekmi, na katerih sta v kategoriji »mlajši dečki« oz. »mlajše deklice« sodelovala Tim Krašovec in Tjaša Jankovič. V nedeljo, 25. 3., je bila v Žirovnici tekma v težavnosti, v soboto, 31. 3., pa hitrostna tekma na Jesenicah. V Žirovnici je Tim zasedel 15. mesto, Tjaša je delila 35. mesto. Na Jesenicah pa je bil Tim 8., Tjaša pa je priplezala na 16. mesto.

Po štirih tekmah je Tim v skupnem seštevku v svoji kategoriji s 100 točkami pridal na 13. mestu, Tjaša z osvojenimi 23 točkami pa zaseda 20. mesto. Na lestvici (48. mesto) je tudi Nina Rems, ki je 3 točke osvojila na prvi tekmi v Šentvidu. Pred nami je v Zahodni ligi le še tekma (težavnost) v Šenčurju (22. 4.).

Tim je 30. 3. nastopil tudi na Področnem prvenstvu OŠ v športnem plezanju v Šenčurju, kjer je v kategoriji »mlajši dečki brez licence« zasedel odlično 8. mesto.

Tim in Tjaša sta nastopila tudi na Prvenstvu osnovnih šol, ki je bilo 14. 5. v Kranju. O izidih pa kaj več v naslednji številki Odseva.

Tjaša Jankovič na eni od tekem Zahodne lige

Končana digitalizacija Planinskih vestnikov

V začetku letošnjega leta se je po dobrih desetih letih končal glavni del projekta Digitalizacija revije Planinski vestnik, ki po podatkih NUK-a velja za najstarejšo slovensko revijo, ki še vedno izhaja (prva številka je izšla 8. februarja 1895 kot glasilo Slovenskega planinskega društva v Ljubljani). Danes so vsi izvodi Planinskega vestnika od leta 1895 naprej dostopni v formatu PDF na spletni strani www.pvkazalo.si.

Čemu pravzaprav novica o tem projektu tudi med našimi novičkami? Predvsem zato, ker je **revijo med leti 1950 in 1979 uredjal naš trzinski rojak**, po katerem se imenuje tudi trzinska knjižnica, **prof. Tine Orel**. Tudi na ta način se lahko delo našega rojaka približa Trzincem.

Čistilna akcija

Kot vsako leto je Občina Trzin tudi letos s pomočjo društev, organizacij, osnovne šole... **organizirala čistilno akcijo na območju občine Trzin**. Letošnjo občinsko čistilno akcijo, sicer že 14. po vrsti, smo izvedli v okviru vseslovenske akcije »Očistimo Slovenijo

2012« v **soboto, 24. marca 2012**. Na zbirališču pri planinski hišici se nas je zbralo 37 (od tega 4 otroci). Članov planinskih skupin iz OŠ tokrat ni bilo z nami, saj so sodelovali na akciji v OŠ Trzin.

Smeti smo pobirali po že ustaljenih lokacijah. Opažamo, da je odpadkov, ki ne sodijo v naravo, na teh lokacijah manj kot pred leti.

Še naprej pa ostaja med glavnimi nalogami društva skrb za varovanje narave ter predvsem ozaveščanje ljudi (predvsem mladine), da z onesnaževanjem narave pljuvamo samo v lastno škodo!

Da ne bi prihajalo do spornih situacij na Krvavcu

Kot veste, naše PD skrbi za več kot 30 km planinskih poti na območju Krvavca (območje med dolino Kokre, Kokrskim sedlom in Krvavcem). V preteklih letih so si gorski kolesarji »prisvojili« planinsko pot, ki poteka od Gospince v dolino (pod traso kabin-ske žičnice).

Ker je vse večkrat prihajalo do spornih situacij med hitro vozečimi kolesarji in pešci (in smo bili priča tudi javnim pozivom po ureditvi zadev), in čeprav za ta problem res nismo bili krivi, smo se sredi prejšnjega leta začeli dogovarjati z vodilnimi v RTC Krvavec, kako bi rešili to situacijo. Sedaj je predvideno, da se bo trasa planinske poti premaknila na bolj varno mesto.

Po nekaterih sestankih smo torej vse bližje rešitvi problema. Če nam uspe, bo naša rešitev morda pomenila preboj na področju te problematike, saj so taki problemi prisotni še marsikje po Sloveniji.

Planinci pomagamo – morda lahko tudi vi?

UO PD Onger Trzin se je z donacijo v okviru zmožnosti društva odzval na dve prošnji, ki smo ju v zadnjem mesecu dobili na društveni naslov. Prosilcem pa po svojih zmožnostih lahko pomagata tudi simpatizerji planinske dejavnosti.

1. Kamniški gorski reševalci nameravajo kupiti novo interventno vozilo. Za uspešnost njihovega dela je med drugim potreben hiter pristop do ponesrečenca. Nemalokrat se zgodi, da z vozilom, s katerim razpolagajo, ne morejo optimalno opraviti svojih nalog, zato so se odločili za nakup še enega, prepotrebnega intervencijskega vozila. S tem bodo močno dvignili svojo operativnost, predvsem pa ponesrečenim zagotovili še učinkovitejšo pomoč in oskrbo, kar je njihov glavni cilj in namen.

Do prepotrebne vozila bodo gorski reševalci prišli s pomočjo vseh, ki podpirajo njihovo dejavnost in se zavedajo pomena njihovega človekoljubnega delovanja. Vsem donatorjem se člani Društva GRS Kamnik za pomoč zahvaljujejo, še bolj pa jim bodo hvaležni tisti, ki bodo z novim intervencijskim vozilom deležni pomoči gorskih reševalcev.

Vsak dar je dobrodošel. Če se odločite pomagati, sredstva nakažete na njihov transakcijski račun, št.: 02312-003535-4472, sklic 2012, s pripisom: pomoč pri nakupu intervencijskega vozila. Davčna številka društva (Društvo gorska reševalna služba Kamnik, Perovo 20, 1241 Kamnik): SI64331008.

2. PD Moravče dokončuje svojo planinsko postojanko na Uštahu. Prosijo za finančno pomoč pri nakupu 37 postelj in kuhinjskega pribora za 70 oseb. Donacija za posteljo znaša 240 EUR, za kuhinjski pribor 50 EUR. Za pomoč se že vnaprej zahvaljujejo (Planinsko društvo Moravče, p. p. 7, 1251 Moravče, TRR: 02308-0091900042, sklic - postelja: 00 - 111 in za kuhinjo: 00 - 133. Davčna številka društva: 67225179).

Emil Pevec

Veterani vojne so zborovali

OZVVS Domžale je stanovska organizacija, ki združuje veterane vojne za Slovenijo na območju UE Domžale (Domžale, Mengeš, Trzin in Lukovica), ne glede na politično ali drugo nazorsko pričanje.

V petek, 23. marca 2012, smo se zbrali v kulturnem domu v Ihanu. Najprej nas je pozdravila naša gostja Olga z Zdravljico. S svojo prisotnostjo so nam letni zbor oplemenitili: podžupan občine Mengeš Bogdan Ropotar, podžupan občine Lukovica Bojan Andrejka in delegacija OZVVS Kočevje.

Iz poročila predsednika OZVVS Domžale, Janeza Gregoriča, je bilo moč razbrati pestrost minulih dogodkov: » V svojih aktih imamo opredeljen cilj in namen našega delovanja, to je krepitev domoljubja in pripadnosti narodu ter skrb za naše člane. Ukvarjamo se izključno z nepridobitno dejavnostjo. Glavni vir prihodkov je članarina, ki jo plačuje večina članov, poleg tega pa še dotacije občin, ZVVS ter razne donacije. Pri vseh naših akcijah upoštevamo načelo samoudeležbe. Vse zadolžitve se opravljajo na ljubiteljski ravni, kar terja veliko prostega časa in nenazadnje tudi materialnega odrekovanja. Naše združenje dobro sodeluje z ostalimi veteranskimi in domoljubnimi organizacijami.

Uresničili smo skoraj vse zastavljene naloge (preko štirideset). Na praznik slovenske kulture smo bili na pohodu spomina in prijateljstva v Vrbi, na borčevski proslavi na Oklem, pri našem osrednjem pomniku BRANITELJEM SLOVENSKE SAMOSTOJNOSTI se zberemo ob državnih praznikih in drugih prilikah. Še posebej pestro je bilo preteklo leto, ko smo praznovali dvajsetletnico osamosvojitve. Udeležujemo se praznovanj in slovesnosti, na katere smo povabljeni tudi izven naših upravnih meja. Na pohodu na Triglav nikoli ne manjkamo. Redno se udeležujemo športnih tekmovanj ter veteranskih športnih iger.

Naš sedemnajsti tradicionalni pohod PO POTEH VOJNE ZA SLOVENIJO je lepo uspel, iz česar sledi, da izkoristimo skoraj vsa-

Tajnikovo poročanje zboru

ko priložnost tudi za prijateljsko druženje. Po vseh OŠ naše UE vsako leto organiziramo predavanja s področja osamosvojitvene vojne in domovinske vzgoje. S tem ima največ dela Jože Kosmač. Predavanja so tudi v občinah Dol pri Ljubljani ter Komenda. Da celo na izletih naših članov utrjujemo duh SLOVENSTVA, smo dokazali s potepanjem po sledih Karantanije. Svojim članom nudimo stalno pomoč v pravni, moralni in tudi denarni obliki.«

Podelili smo tudi nekaj priznanj našim najzaslužnejšim članom, tako so bronasto priznanje OZVVS Domžale dobili: Janez Lomovšek, Vladimir Dajč, Jakob Reven, Drago Anžin, Janez Stele, Barbara Ropotar in Maksimilijan Karba. Srebrno priznanje OZVVS Domžale: Roman Ropotar, Slavko Pevec, Bine Kladnik, Marjan Galien ter Jože Kosmač. Zlato priznanje OZVVS Domžale: Janez Gregorič. Posebno zahvalo smo izročili KS Ihan in Gostinskemu podjetju Trojane.

Po končanem zboru smo se ob prigrizku in lanski vinski kapljici prepustili prijateljskemu druženju in se v enakem duhu tudi razšli.

Janez Gregorič

Valvasorjeva Slava vojvodine Kranjske

Prvi celotni prevod Slave vojvodine Kranjske v slovenski jezik je aprila 2012 razstavljen v Centru Ivana Hribarja v Trzinu.

Slavo vojvodine Kranjske (Die Ehre dess Hertzogthums Crain) je leta 1689 v nemškem jeziku izdal kranjski plemič, polihistor, redni član Akademije znanosti in umetnosti v Londonu, **baron**

Janez Vajkard Valvasor. Na skupaj več kot 3.500 straneh sistematično prikazuje našo zgodovino, ozemlje in način življenja. Slava vojvodine Kranjske tako velja za najcelovitejše pričevanje o naši preteklosti, **neprecenljivi del nacionalne dediščine in velik kulturno-zgodovinski spomenik.**

Prvi celotni **prevod Slave vojvodine Kranjske** v slovenski jezik nastaja pod okriljem **Zavoda Dežela Kranjska**. Projekta smo se lotili z namenom približati ta pomemben vir naše zgodovine vsem Slovencem, saj je bilo do sedaj prevedenih le nekaj odlomkov. Letos bo z izidom zadnjega, četrtega dela prevod zaključen. V letu 2013 bo zbirko dopolnila še peta knjiga - Studia Valvasoriana, v kateri bodo objavljene strokovne študije in kazala, ki bodo olajšala prebiranje in raziskovanje Valvasorjeve dediščine. Več o prevodu in vsebini knjig si lahko ogledate na spletni strani: www.slava-vojvodine-kranjske.si.

S prebiranjem Slave spoznavamo ljudi tistega časa, njihove vsakdanje navade in običaje, njihova razmišljanja, pomembne zgodovinske dogodke, naravne znamenitosti, kraje, gradove in cerkve, politične razmere, gospodarstvo in kmetijstvo, floro in favno. Valvasor je poskrbel, da se njegov zvedavi bralec ne dolgočasi. Kjer se mu je zdelo primerno, je vključil zanimive, poučne, humorne

zgodbe, bajke, legende... Velikokrat pa kraje in dogodke primerja s podobnimi v drugih deželah po Evropi in tudi svetu.

Valvasor Trzin uvršča v prvo petino dežele Kranjske – Gorenjsko. Za vas Trzin ali Tersin pravi: »Tersin, Trzin, pa (leži) med Ljubljano in Mengštem ob vodi Pšata. Tu je veliko perničarjev in obenem veliko pletilcev, ki pletejo majhne mreže za ribolov, palice za trnkarjenje, sake, vrše in podobne reči. Perničarji pa obhodijo vsa žeganja v celi deželi, z ženami in otroki, in prodajajo svoja pernice. /.../« O potoku Pšata pa: »Pšata (Bischata), izvira dve miljii nad Mengštem, teče skozi Mengeš in mimo Dragomlja, kjer je mogoče reko prečkati po mostu, zgrajenem iz lepih kamnitih

kvadrov. Ta most pa so dali deželani te vojvodine zgraditi šele pred nekaj leti. Četrtr milje pod tem mostom se steka v Bistrico, poprej pa obrača še precej mlinov. Če dežuje, zelo visoko naraste, čeprav je sicer zelo mirna voda, ki teče čisto mirno in počasi. Tu človek lahko vidi dobre ščuke, podusti, mrene (Barben, ali kot to izgovarjajo na Kranjskem, Baremb) in podobno; pa tudi zelo izborne rake.« To sta le dva odlomka izmed množice opisov, kjer bralci lahko naletijo na obilico zanimivosti o deželi Kranjski, skorajda vsakdo lahko poišče opis svojega ali bližnjega kraja (na območju nekdanje Kranjske), vasi, bližnjega dvorca ali naravne znamenitosti... Vir odlomkov: J. V. Valvasor: Slava vojvodine Kranjske, 1. del, Ljubljana: Zavod Dežela Kranjska, 2009 (prevod: Božidar Debenjak, Doris Debenjak, Primož Debenjak, Aleš Maver in drugi).

Najbolj zanimiv in najbogatejši je zagotovo tretji del Slave vojvodine Kranjske, ki je v prevodu izšel konec lanskega leta. Ta vsebuje tako imenovano slavno Knjigo gradov, ki na 730 straneh v sliki in besedi opisuje gradove, mesta, trge, cerkve in samostane na Kranjskem. In prav zaradi teh opisov in množice bakrorezov je Slava vojvodine Kranjske zaslovela in se neizbrisno vpisala v zgodovino slovenstva.

Vabljeni, da se sami prepričate o veličini Valvasorja in njegove Slave. Prvi trije deli prevoda Slave vojvodine Kranjske bodo v Centru Ivana Hribarja v Trzinu na ogled do konca aprila 2012.

Barbara Žnidaršič, Zavod Dežela Kranjska.

Nova domača predstava

Lov na čarovnice in gneča na odru

Domača gledališka skupina KUD-a Franca Kotarja Trzin zaradi prezasedenosti drugih sobotnih in nedeljskih terminov ni imela druge izbire, kot da ravno na velikonočno soboto, 7. aprila, premierno uprizori tekst po motivih ameriškega večkrat nagrajenega dramatika Arthurja Millerja »Lov na čarovnice«. Miller je sicer najbolj znan po svojem dramskem delu »Smrt trgovskega potnika« in po svojem zakonu s še bolj slavno Marilyn Monroe. »Lov na čarovnice« pa je povsem po krivici ostajal prezrt tekst. Vsaj kar se odrskega uprizarjanja tiče. V letu 1953, ko je bil prvič uprizorjen na Broadwayskem odru, je doživel precejšen neuspeh. Mimogrede – svetovna premiera je bila 6. aprila, torej točno na isti dan, kot so si trzinski igralci grizli nohte ob javni generalki oz. predpremi.

Navzlic uspehu tokratne domače premiere pa žal v petdesetih letih 20. stoletja niso bili primerni časi za temo, ki jo Miller v tem svojem tekstu obdeluje. Tema pa je, kot so prikazali domači igralci, vedno aktualna – v 17. stoletju (na začetku predstave smo postavljeni v to obdobje), ko so se dogajali slavni Salemski procesi s preganjanjem domnevnih čarovnic, igra se nato premakne in reaktualizira s preganjanjem Judov v nacistični Nemčiji v 30. letih 20. stoletja, nato pa dobi novo obliko še v 50. letih 20. stoletja v McCarthy-jevih procesih v Združenih državah Amerike, ko so bili na zatožni klopi komunisti. Predstava tako skozi tri dejanja simbolno skozi zvok in kostume predstavlja te najbolj v nebo vpjioče zgodovinske primere »lova na čarovnice«. Tovrstna ponazoritev teme se opredeljuje tudi kot družbena kritika sedanje družbe, ki je navkljub vsemu silnemu tehnološkemu in znanstvenemu napredku v človeški naravi ostala enaka – z labilnim, k moči stremečim, pokvarjenim, makiavelistično naravnanim posameznikom v svoji sredini.

Osemnajst – ja, prav ste prebrali – osemnajst igralcev na malem domačem odru spretno preigrava položaje skrbi, zanikanja, trpinčenja, medosedskih odnosov, prevar, prepričev, zatreskanosti, partnerstev, razhajanj in vere v boga ter cerkev. Tako spretno, da »te kar potegne noter«, kot se je izrazi-

la ena od obiskovalk. Res, dobra ura in pol mine brez trenutka dolgčasa.

Pri ustvarjanju predstave je poleg poklicne režiserke Tatjane Peršuh, ki so jo Trzinci vzeli za svojo, sodelovalo tudi društvo Ekologi brez meja, in sicer je bila na njih kostumografija. Pa ne kakršna koli dramska kostumografija – kostumi, katerim obliko posojajo

trzinski igralci, so povečini »ekološki«, saj so narejeni iz rabljenih oblačil.

Premiera in prva ponovitev sta bili razprodani, nove ponovitve Lova na čaravnice si boste lahko ogledali v maju in juniju, če boste le poskrbeli za rezervacijo vstopnic.

BC

Kulturoskop - Koledarčke iz žepov!

DATUM	KAJ?	ZVRST	VSTOP	KJE?
sobota 21.4.2012 ob 16.00 uri	Andreja Zupančič: SILNO VLJUDNA PREDSTAVA	Finalni Franckov živžav – glasbeno zabavni nastop	4,00 EUR	Kulturni dom Trzin
torek 24.4.2012 ob 20.00 uri	PO CESTI OD MIAMIJA DO SAN FRANCISCA Jurij Bizjak	potopisno predavanje	2,00 EUR Za imetnike abonmajskih kartic prost vstop!	Kulturni dom Trzin
sobota 19.5.2012 ob 18.00 uri	Pšatcijeva promenada – Umetniški ustvarjalci, delavnice	TRZINSKA POMLAD – otvoritev »nove art ulice«	Prost!	Obrežje Pšate
sobota 19.5.2012 ob 21.00 uri	BRENCL BANDA	TRZINSKA POMLAD - koncert	Prost!	Ob obrežju Pšate
sobota 19.05.2012 ob 22.30 uri	PAJKOVKA	TRZINSKA POMLAD – ognjeni šov	Prost!	Ob obrežju Pšate

Rezervacija vstopnic za prireditve je možna preko spletne strani društva: www.kud-trzin.si ali preko elektronske pošte: rezervacije@kud-trzin.si.

BC

Potopisno predavanje

Po cesti od Miamija do San Francisca

Združene države Amerike nam že zaradi svoje skorajda nepredstavljive prostranosti ponujajo ekstreme vseh vrst, tako v naravi kot v družbi. Že en samcat pogled v vlemestu zajame tako Afričana, Indijca kot tipičnega Američana, tako reveža, bogataša kot povprečneža iz srednjega razreda, tako razcapanega pankerja, duhovnika kot bančnega poslovneža. Tudi narava po svoji barvitosti ne zaostaja kaj dosti...

Vse to in še več je Jurij Bizjak s popotniškimi tovariši opazoval na sedemnajstdnevnom popotovanju od Miamija do San Francisca, od Floride do Kalifornije, od nič do sedem tisoč kilometrov. V **torek, 24. aprila 2012, ob 20.00 uri** pridite v Kulturni dom Trzin z Jurijem delit te popotniške vtise! Vstopnice so na voljo po 2 EUR, za imetnike abonmajskih vstopnic je vstop brezplačen.

BC

Prostor navdiha in navdih prostora

Festival Trzinska pomlad je živ organizem. Kot tak pa potrebuje spremembe in nove izkušnje, če hoče še naprej rasti in se razvijati. Torej ne sme zapasti v rutino in dolgočasje, če želi še naprej razvijati in presenečati svoje obiskovalce, ne sme se prepustiti liniji najmanjšega odpora in ne sme postati orodje v boju za povzdigovanje osebnih (političnih) ciljev. Hkrati mora obdržati vse tiste dobre stvari iz prejšnjih let, predvsem pa visoko umetniško raven, ki pa bo še vedno ostala blizu ljudem.

Na osnovi teh vodil smo se KUD-ovci letos vprašali, kako lahko festival še izboljšamo. V Trzinu smo iskali nove prostore, ki bi jim lahko vdahnili drugačno vsebino, in obratno, prostore, ki bi lahko še dodatno navdihnili vsebino. Obiskovalcem smo želeli pričarati posebne občutke in doživetja, v katerih bodo lahko interaktivno sodelovali. Iskali smo ideje, kako se navezati na trzinsko zgodovino in hkrati obiskovalcem ponuditi sodobno kulturno doživetje.

Zato bo letos otvoritvena sobota festivala nekoliko drugačna, celovečerna. Potekala bo na najbolj čarobnem kraju v centru Trzina, na bregu Pšate, na trzinski plaži, zvečer, celo ponoči, v temi, osvetljena samo z ognji. Vsebinsko bo letošnja Trzinska pomlad naslonjena na izmišljeno legendo, kar se bo marsikomu zdelo smešno, če ne celo neumno... Ampak hej, vse legende so se začele tako, da si jih je nekdo nekoč izmislil ali pa na debelo pretiraval z opisom čisto običajnega dogodka... Konec koncev je marsikatera urbana legenda kratko malo izmišljena, nenazadnje tudi kamniški Vrtomir!

Sledila bo sobota, ko si boste v KUD-u lahko ogledali Lov na čarovnice, najnovejšo stvaritev domačih gledališčnikov, in uživali v koncertu sodobnejše glasbene skupine, katere ime naj ostane prihranjeno za dan, ko boste v rokah držali festivalske zloženke ali zrl v festivalske plakate.

Nato bo prvo soboto v juniju župan v goste povabil tri slovenske pesnice in prevajalke, ki nas bodo razvajale z branjem svoje literature.

Sledilo bo otroško rajanje, ponovno poimenovano Franckov živ žav, pravi kult(ur)ni žur za otroke, s številnimi ustvarjalnimi delavnici, igrami s kockami, s palačinkami, z lutkovno predstavo in z blatnim dolom, najljubšim mamam...

Za zaključek pa boste v zadnji festivalski soboti na svoj račun prišli predvsem ljubitelji visoke odrske umetnosti – na programu bo gostovanje profesionalne gledališke skupine. Naj naslov predstave ostane presenečenje, lahko pa vam namignemo, da bomo z malo sreče gostili eno od slovenskih igralskih legend...

Kakorkoli že, prebrskajte po reviji, da bi našli podrobnejši, a vseeno ne še čisto podroben program festivala v mesecu maju in juniju, ki vas bosta prepričala, da se splača na marsikateri bodoči sobotni večer ostati v Trzinu ali pa zaviti v Trzin!

(az/bc)

Program letošnjega festivala Trzinska pomlad

Začuti letošnjo Trzinsko pomlad!

Sobota, 19. 05. 2012 – dan veselja

Od 18.00 do 00.00 ure:

Pšaticijeva promenada: umetniške delavnice za odrasle in otroke ob stojnicah vzdolž Pšate, ulični glasbeniki, chill-out plaža, ponudba hrane...

od 21.00 do 22.30 ure: Brencl Banda – živahni etno koncert

ob 22.30 uri: ambientalna plesno-ognjena predstava Pajkovka

Prizorišče: vzdolž sprehajališča ob Pšati, ob Tenisu centru Taubi. V primeru dežja se bo odvijal samo koncert Brencl bande, in to v Kulturnem domu Trzin.

Sobota, 26. 05. 2012 – dan mladih z mlado(stno) kulturo

Ob 20.00 uri: Lov na čarovnice, predstava KUD-a Franca Kotarja Trzin

Ob 22.30 uri: enkratni in neponovljiv koncert

Prizorišči: Kulturni dom Trzin, parkirišče za kulturnim domom

Sobota, 02. 06. 2012 – dan besede

Ob 20.00 uri: Literarni večer s slovenskimi pesnicami in prevajalkami ter pevko Dašo Gradišek

Prizorišče: CIH, dvorana Marjance Ručigaj

Sobota, 09. 06. 2012 – dan za pšaticarje

Od 15.00 – 22.00 ure: Pšaticijeva promenada – umetniške delavnice za odrasle in otroke ob stojnicah vzdolž Pšate, ulični glasbeniki, chill-out plaža, ponudba hrane...

Od 17.00 - 19.00 ure: Franckov živžav – ustvarjalne delavnice, lesene kocke, palačinke, blatni dol, predstava za otroke....

Prizorišči: vzdolž sprehajališča ob Pšati, ploščad T-3, v primeru dežja v Kulturnem domu Trzin.

Sobota, 16. 06. 2012 – dan čarobnega gledališča

Ob 20.00 uri: Gostovanje profesionalne gledališke skupine

Prizorišče: Kulturni dom Trzin

Staro-nova pomladna legenda o Pšatciju

»Naj vidim ljudi, ki se vesele življenja, naj vidim ljudi, ki se vesele kulture in poštenja!«

Trzinske babice in dedki še danes radi pripovedujejo, da v levem meandru Pšate, tam v globočinah skrivnega tolmana, kjer še nikoli ni plavala človeška noga, živi strašna vodna pošast, ki so jo domačini poimenovali Pšatci. Legenda pravi, da bo Pšatci v svojem mokrem domovanju miroval samo toliko časa, dokler bo v Trzinu dovolj kulture, zdrave pameti in poštenja. Ko pa bodo enkrat prevladali nekultura, neumnost in laž, bo nemirni Pšatci zamahnil s svojim telesom – ki je, mimogrede, ogromno - in voda bo zalila celotni rodovitni Trzin, da bo iz nje gledal samo še žalostni očka Onger. Ker so Trzinci kaj kmalu ugotovili, da kulture, zdrave pameti in poštenja vsako leto bolj in bolj primanjkuje, in da se jim zavoljo tega prav slabo piše – Pšata je že pričela naraščati – so se skušali pogoditi s pošastjo. Urno so se odpravili do meandra. Ko so zagledali strašno bitje, so skoraj onemeli od strahu. Nekako so le uspeli izdavit, čemu so prišli. Tedaj je iz Pšatcijevih ust zadonela strahotna zahteva: »Vsako trzinsko pomlad mi pripeljite pet trzinskih devic!« »Pšatci, to je skoraj nemogoče!« so z zdravim razumom trepetaje ugotavljali Trzinci. »No, potem pa v mojo čast priredite slavje! Naj vidim ljudi, ki se vesele življenja, naj vidim ljudi, ki se vesele kulture in poštenja!« Tako so se Trzinci brez pardona nemudoma lotili organizacije festivala.

Zaradi nevarnosti, da bi Pšatci Trzince učil plavati, se bo tradicionalna Pšatcijeva kulturna promenade v Trzinu letos odvijala prvič, in to kar dvakrat. Obiskovalci bodo lahko občutili vse štiri primarne elemente: ogenj, vodo, zrak in zemljo, kakor po legendi zahteva njihovo smotrno umeščenost v življenje tudi Pšatci.

Pšatcijeva promenda se bo začela v poznih popoldanskih urah v toplem pomladanskem vetriču zadnje majske sobote. Na obali Pšate se bodo zvrstile umetniške stojnice, kjer se bodo obiskovalci, odrasli in otroci, lahko preizkusili v številnih likovno-oblikovalskih delavnicah. Komur ne bo do delavnic, pa bo lahko samo prispeval kakšen kovanec v klobuk uličnega umetnika ali pa bo preprosto užival na odejici ob Pšati, čarobno osvetljeni z mnogimi migetajočimi ognji.

Poplavam v izogib in preprostem veselju naproti pridite na Pšatcijevo promenado čisto vsi!

(az/bc)

Strelske novice

Uspešen zaključek ligaških tekmovanj

V nedeljo, 11. marca, se je s 6. kolom, ki je bilo na centralnem ljubljanskem strelišču na Rudniku, končalo letošnje državno ligaško tekmovanje v članskih in mladinskih kategorijah. Posamezniki so se na vsakem od šestih turnirjev potegovali za točke, ki so jih podeljevali od 25. mesta. Za končno uvrstitev se je upoštevalo 5 najboljših točkovnih dosežkov, pri čemer je bilo mogoče v primeru samih zmag osvojiti največ 150 točk med posamezniki, 120 točk med ekipami v pionirskih kategorijah ter 90 točk v članskih kategorijah.

Če primerjamo dosežke trzinski strelcev, je bila daleč najuspešnejša pionirka **Suzana Lukić**, ki je v streljanju s serijsko zračno puško, z izkupičkom 108 točk, zasedla 3. mesto. 6. mesto je s 96 zbranimi točkami dosegel pištolaš **Srečko Vinco**. Njemu sledi pionirka **Saša Javorac**, ki je z doseženimi 84 točkami osvojila 12. mesto. Na 13. mesto se je z 69 točkami uvrstil strelec s puško **Jernej Adlešič**. 17. mesto je z 51 točkami osvojil strelec s puško **Marko Živkovič**. 17. mesto in z 48 točkami je osvojila še pionirka **Neža Praprotnik**. Sicer pa so točke na posameznih turnirjih osvajali še pionirja **Žan Močnik** in **Tim Mušič**, pištolaši **Špela Mušič**, **Ivan Rode** in **Blaž Kladnik** ter strelci s puško **Božo Habjan**, **Klemen Železnik** in **Irena Šinko**.

Tudi v ekipnem delu se je najvišje uvrstila ekipa pionirk, ki je z 99 osvojenimi točkami zasedla 2. mesto. Sledi ji ekipa članov v streljanju s standardno zračno puško, ki je z 48 točkami v

1.B ligi osvojila 3. mesto. Za drugo mesto, ki bi jim omogočilo naslednjo sezono tekmovati v 1.A ligi, je ekipo ločilo 17 točk. Ekipa pištolašev, ki je nastopala v 1.B ligi, je s 34 doseženimi točkami osvojila 8. mesto, ekipa pionirjev pa je bila z 36 točkami 10.

Druga članska ekipa je zelo uspešno nastopala v drugi državni ligi, kjer je osvojila 1. mesto, žal pa ekipa ne more napredovati v 1.B državno ligo, ker v njej že nastopa s prvo člansko ekipo. Tričlansko ekipo so sestavljali **Borut Kovaljev**, ki je edini nastopil na vseh petih turnirjih in je z 84 doseženimi točkami osvojil 6. mesto, **Klemen Železnik**, ki je na treh turnirjih zbral 82 točk in osvojil 7. mesto, **Irena Šinko** je na treh tekmah zbrala 66 točk in osvojila 12. mesto in **Uroš Zajc**, ki je na treh tekmah zbral 56 točk in zasedel 14. mesto.

V aprilu se je končala že 35. državna dopisna liga v streljanju z zračnim orožjem. V njej so nastopali tudi veterani in pionirji Strelskega društva Trzin. V finalu omenjene lige je nastopalo po pet najbolje uvrščenih ekip ter deset posameznikov iz polfinala dopisne lige. Izjemen uspeh je dosegla mešana ekipa veteranov v sestavi **Irena Šinko**, **Andreja Gorjup** in **Andrej Perne**, ki je v streljanju s serijsko zračno puško osvojila 1. mesto.

1. mesto je osvojila tudi mešana ekipa veteranov v streljanju s standardno zračno puško. Ekipo so sestavljali **Andreja Gorjup**, **Franci Mušič** in **Franc Brečko**.

Ekipa pionirjev v sestavi **Tim Mušič**, **Žan Močnik** in **Klemen Laznik** je osvojila 5. mesto.

Odlični uvrstitvi so trzinski strelci dosegli tudi med posamezniki tako v streljanju s puško kot s pištolo.

V kategoriji pionirk je **Suzana Lukić** s 184 krogi osvojila 1. mesto, **Javorac Saša** pa je s 173 krogi osvojila 3. mesto.

V kategoriji pionirjev se je izkazal **Tim Mušič**, ki je s 175 krogi osvojil 4. mesto.

V kategoriji veterank (35 - 55) let je 1. mesto osvojila **Irena Šinko**, ki je nastreljala 182 krogov.

V kategoriji veteranov nad 70 let je 1. mesto osvojil **Andrej Perne** s 180 zadetimi krogi.

V kategoriji veteranov (60 - 70) let je 3. mesto osvojil **Franc Brečko** s 176 krogi. Vsi omenjeni so streljali s serijsko zračno puško.

V streljanju s standardno zračno pištolo pa sta bila uspešna **Andreja Gorjup** in **Franc Brečko**, ki sta v svojih kategorijah osvojila 2. mesto.

F.B.

Zimska šahovska liga je končana

Vse od začetka januarja so potekali boji v 65. izvedbi Ljubljanske šahovske lige. Doslej ste lahko izvedeli, kako uspešni smo bili šahisti v prvih treh kolih, danes, po zaključku ligaških tekmovanj, pa so na voljo končni rezultati. Trzinci smo še med potekom lige upali na odličen izkupiček, a nekaj dvobojev se žal ni končalo v skladu z našimi pričakovanji, in tako naš tokratni nastop ocenjujem zgolj kot povprečen. Pa si pogledjmo zakaj.

V prvi ligi smo, tako kot jeseni, nastopili z združeno ekipo desetih (po šahovskem ratingu) najboljših igralcev. Pod imenom pokrovitelja firme Buscotrade d.o.o. Trzin smo v devetih dvobojih zabeležili po tri zmage in neodločene izide ter tri poraze. To nam je zadoščalo le za četrto mesto, zbrali pa smo 18 točk. Zmagovalec v tej konkurenci, ŠK Komenda Gaber, je zbral kar 26,5 točke.

Ekipa sponzorja Dom-In Agencija za nepremičnine je v drugi ligi zasedla peto mesto. V svojo bilanco je vknjižila tri zmage, dva ekipna remija in štiri poraze. Osemnajst zbranih točk jo je uvrstilo na peto mesto, prvaki v tej ligi pa so postali šahisti ŠD Črni graben, ki so nabrali zavidljivih 29 točk.

Tokrat sta obe ekipi sicer ostali brez pokala, a vseeno je nekaj posameznikov za dobre rezultate prejelo medalje, ki pripadajo igralcem za dosežke na posameznih deskah. V prvi ligi sta bila nagrajena Marjan Oberč s srebrno medaljo za dosežke na prvi deski in Stane Rijavec z bronom za izkupiček na četrti deski. Med igralci v drugi ligi je postal »srebrn« Bojan Mihelič na drugi deski, za 100-odstoten uspeh na tretji deski pa si je priigral zlato odličje Janez Andlovic.

Zaključnega turnirja smo se udeležili s kar tremi ekipami. V skrajšani verziji »švicarskega« določanja parov (odigrano je bilo le pet kol v petnajst-minutnem tempu) smo med 23 ekipami osvojili

šesto mesto (Buscotrade 1) z 11 točkami, nadalje 14. mesto (Buscotrade 2) z 9,5 točkami in predzadnje mesto, ki ga je zasedla ekipa Dom-In Agencija za nepremičnine (6,5 točk). Zmagovalci so tokrat postali šahisti moštva ŠK Komenda Popotnik pred igralci ŠK Ig in ekipo Sahara Dogs.

Konec minulega meseca smo opravili tudi redni letni občni zbor. V dnevnem redu, ki je že kar standarden, smo pregledali delo in uspehe v letu 2011, pripravili letni načrt dela za tekoče leto ter zaradi izteka dvoletnega mandata izbrali še klubske organe. Zaradi dobrega dela dosedanje vodstvene ekipe na čelu s predsednikom Slavkom Mlakarjem smo soglasno vsem podelili zaupanje za novo dveletno obdobje.

Spoštovani bralci, naj vas spomnim, da se bliža vsakoletni turnir v počastitev občinskega praznika. Letos smo v našem planu dela določili, da bomo turnir organizirali v nedeljo, 13. maja. Prizorišče bo znova jedilnica v trzinski osnovni šoli, začetek pa bo ob 9.30 uri. Vabljeni!

Andrej Grum

Učenci OŠ Trzin uživali na prvem smučarsko-tekaškem taboru na Pokljuki

V začetku marca se je tekaški tabor zgodil prvič. In to ne tekaški tabor kar tako, pač pa smo se z učenci sedmih razredov podali na sneg, torej na smučarsko-tekaški tabor.

Tabora na Pokljuki se je udeležilo vseh 34 sedmošolcev, sedemnajst deklet ter enako število dečkov, za katere smo skrbeli tako ali drugače štirje profesorji športne vzgoje. Med vsemi učenci se jih doslej sedem še nikoli ni srečalo s smučarskimi teki, ostali pa so se s to športno panogo srečali že lani v zimski šoli v naravi oziroma so že tekli na smučeh z družino ali prijatelji. Vendar pa je bil tekaški tabor tokrat drugačen od klasične šole v naravi. Na eni strani teorija teka na smučeh, klasična tehnika teka, igre na snegu na smučeh, drsalna tehnika, na drugi strani pa popolnoma nekaj drugega. In kaj je bilo to drugo, ki je učencem in učenkam še kako ostalo v spominu? Rusinja Katerina, ki pove že kakšno slovensko besedo in bo prihodnje leto zastopala slovenske barve na najvišjih tekmovanjih, je našim dekletom in fantom razložila marsikaj o biatlonu. In ne samo to. Tudi puško so si lahko ogledali in jo celo držali v rokah. Prepričana sem, da bomo v naslednjem letu vsi navijali zanjo.

Mislila sem, da večina Trzincev v hokeju na ledu navija za lju-

bljansko Olimpijo. Verjetno je do zadnjega dne tako tudi bilo. Ampak srečati in spoznati ekipo, se z člani le-te tudi pogovarjati in dobiti podpise, to pa je že nekaj več. Ampak fantje so bili oblečeni vsi v rdeče. Jeseničani torej. Očitno bodo priljubljeni tudi v Trzinu.

Bistvo tekaškega tabora je bil seveda tek na smučeh. In če si na tekaških smučeh spreten, opraviš tudi zadnje dejanje smučarsko-tekaškega tabora. In to je poligon. Ne boste verjeli, ampak vsi so ga opravili z odliko.

Glede na dobre vremenske pogoje ter primernost terenov ter snežnih razmer smo program izvedli v celoti po načrtih in s tem upravičili idealno izbiro kraja tekaškega tabora ter bivanja.

Učenci so se vrnili domov veseli, zadovoljni, zdravi, polni vtisov in novih športnih znanj, kar je bil glavni namen tabora.

Posebna pohvala velja učencem, ki so bili izredno delavni, vestni, vedoželjni in so se držali vseh pravil, ki smo jih postavili, predvsem pa sem prepričana, da so na taboru tudi uživali. Upam, da še kdaj.

Prof. Andreja Vrhovec Kavčič

Področno tekmovanje osnovnošolcev v znanju fizike letos v Trzinu

Tekmovanja iz fizike so za osnovnošolce potekala že pred letom 1980. Tedaj se je tekmovanja udeležilo nekaj več kot 70 učencev iz vse Slovenije. Leta 2010 je na osnovnošolski ravni iz znanja fizike tekmovalo 9500 učencev, na področno tekmovanje se jih je uvrstilo skoraj 2000, državnega tekmovanja pa se je udeležilo 260 učencev. Od leta 1994 učenci tekmujejo za zlata, srebrna in bronasta Stefanova priznanja. Zlato priznanje zadnja leta osvoji okoli 120 učencev.

Cilji in namen tekmovanja iz fizike so širjenje znanja in poglobljanje že osvojenih znanj tudi nad zahtevnostjo rednega programa na področju fizike za OŠ, primerjanje znanja med učenci na področju fizike, popularizacija fizike, odkrivanje in spodbujanje za fiziko nadarjenih učencev, izpopolnjevanje v eksperimentalnem delu, motivacija za nadaljnje poglobljanje znanja s področja fizike in spodbujanje druženja mladih iz različnih šol in okolij.

Letos je potekalo že 32. tekmovanje. Področno tekmovanje za učence domžalsko-kamniške regije je 23. marca 2012 potekalo na Osnovni šoli Trzin. Udeležili so se ga 104 učenci iz 17-tih okoliških osnovnih šol. Učenci so se skupaj s svojimi mentorji zbrali v šolski avli, kjer jih je pozdravila in nagovorila gospa ravnateljica. Po kratkem sprejemu so se učenci razporedili v učilnice in pričeli s tekmovanjem.

Za dobre rezultate je poleg kančka sreče zagotovo potrebno veliko znanja. Le-tega imajo, kot so dokazali, tudi naši učenci. Na tekmovanju so namreč dosegli zelo lepe rezultate. Področnega tekmovanja se je udeležilo 9 tekmovalcev iz naše šole, od tega 6 osmošolcev in 3 devetošolci. Prav vsi so dosegli srebrna priznanja, 5 pa se jih je uvrstilo tudi na državno tekmovanje. Rezultati naših učencev so bili naslednji: Tim Mušič (1. mesto), Mitja Hofer (2. mesto) in Žan Močnik (4. mesto), vsi 8. razred, in Julija Klavžar (8. mesto) in Anja Zupanc (12. mesto), obe devetošolki. Poleg naštetih učencev, ki bodo svoje znanje merili 14. aprila na državnem tekmovanju, so

srebrno priznanje dosegli še Tjaša Matičič, Maja Ravnikar in Liza Ulčakar iz 8. razreda in Nejc Mirtič iz 9. razreda.

Kot pravi kitajski pregovor, je znanje zaklad, ki venomer spremlja svojega lastnika. Tega se prav dobro zavedajo vsi, ki so se kljub težkim časom prijazno odzvali naši prošnji po sponzoriranju tekmovanja. Da smo lahko prav vse tekmovalce obdarili, še posebej tiste najboljše uvrščene, so poskrbeli: IMPULS, Domžale, d. o. o., Mladinska knjiga TRGOVINA, d. o. o., Knjigarna in papirnica Domžale, Našitki Šimenc, d. o. o., Občina Trzin in Zavarovalnica Triglav, d. d.

Vsem iskrena hvala, mladim fizikom pa še enkrat iskrene čestitke ob doseženih izvrstnih rezultatih in veliko sreče pri nadaljnjih tekmovanjih.

Maja Završnik, organizatorica področnega tekmovanja

CIVILNA ZAŠČITA OBČINE TRZIN

Mengeška c. 22, 1236 Trzin
Tel. & fax: 01/5641-772 (občina) in 041/370-251 (poveljnik)
e-pošta: info@trzin.si

Priznanje CZ za Rajka Podobnika

V počastitev svetovnega dneva civilne zaščite, ki ga obeležujemo 1. marca, je Izpostava Uprave RS za zaščito in reševanje Ljubljana v sodelovanju z Občino Šmartno pri Litiji organizirala regijsko prireditev, na kateri so bila podeljena priznanja civilne zaščite posameznikom in organizacijam za njihov prispevek na področju varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami.

Med prejemniki bronastega značka CZ je bil tudi naš prostovoljni gasilec **Rajko Podobnik**.

V obrazložitvi, ki je bila prebrana tudi na regijski prireditvi, smo zapisali:

»Lahko zatrdimo, da je Rajko Podobnik gasilstvu globoko predan, saj je v gasilske vrste vstopil davnega leta 1969. Že kot pionir in kasneje mladinec je bil dejaven na operativnem področju. Kasneje je s svojo delavnostjo in zagnanostjo nadaljeval

tudi kot član društva, njegova vnema do danes še ni popustila. Ima opravljen nadaljevalni tečaj za gasilca. V kar nekaj mandatih je bil imenovan tudi v vodstvene organe društva.

Njegovo prizadevnost so opazili tudi drugi, saj je prejemnik več gasilskih priznanj, med katerimi so: značka za dolgoletno delo v gasilski organizaciji za 40 let, značka za delo v operativi za 20 let, priznanje gasilske zveze II. in III. stopnje in republiško priznanje - gasilska plamenica III. stopnje.

Rajko Podobnik je tudi prejemnik bronaste plakete Občine Trzin za leto 2008. Priznanje je prejel za dolgoletno prizadevno delo na področju gasilstva v Trzinu.»

Iskrene čestitke, Rajko, v imenu vodstva občine in štaba CZ!

Vika Kreča, Občina Trzin

Seja Štaba CZ Občine Trzin

V ponedeljek, 5. marca 2012, se je sestel Štab CZ Občine Trzin. Na razširjeni seji, ki so se je poleg članov Štaba CZ in podpoveljnika PGD Trzin udeležili še ravnateljica OŠ Trzin, vodja Medobčinskega inšpektorata in redarstva Trzin in predstavnik Doma počitka Mengeš – Enota Trzin, sta bila predstavljena občinska načrta zaščite, reševanja in pomoči ob nesreči zrakoplova in ob množičnem pojavu kužnih bolezni pri živalih. Ob tem je bilo povedano, da mora občinska uprava izdelati še tri načrte, in sicer za primere železniške nesreče, nesreče z nevarno snovjo in večjega požara v naravi. Navzočim je bilo predstavljeno poročilo o opravljenih aktivnostih na področju zaščite, reševanja in pomoči za preteklo koledarsko leto, ki ga je obravnaval tudi občinski svet na marčni seji, seznanili pa so se tudi z načrtovanimi aktivnostmi za letošnje leto.

Vika Kreča

PROSTOVOLJNO GASILSKO DRUŠTVO TRZIN

Ljubljanska c. 2, 1236 Trzin
Tel. 01/5644-660 (predsednik), 01/5644-661 (poveljnik)
e-pošta: pgdtrzin@t-2.net

106. občni zbor

V soboto, 25. februarja 2012, je Prostovoljno gasilsko društvo v dvorani KUD-a Franca Kotarja Trzin pripravilo že 106. redni letni občni zbor, ki je potekal po ustaljenem dnevnem redu. Otvoril ga je predsednik društva Borut Kump. Poročilu predsednika društva so sledila poročila poveljnika, tajnika, blagajnika, gospodarja, mladine, nadzornega odbora in častnega razsodišča. Društvo ima 68 članov, na občnem zboru je bilo prisotnih več kot polovica, zato je bil, po poročilu verifikacijske komisije, le-ta sklepčen. Občnega zbora se je udeležilo tudi nekaj gostov, med njimi je bil podžupan občine Milan Karče, višja svetovalka župana za zaščito in reševanje občine Trzin Vika Kreča, predsednik DU Žerjavčki Franci Pavlič, predsednica TD Kanja Trzin Jožica Valenčak, župnik trzinske fare Boštjan Guček in predstavniki sosednjih gasilskih društev občin Mengeš, Domžale in Ljubljana.

Iz poročil je bilo razvidno, da je delo organov društva potekalo nemoteno, prav tako članski sestanki, na katerih so bile predstavljene informacije o tekočem delu društva. Vse intervencije so bile uspešno zaključene, pridobili smo nekaj nove opreme in se udeležili potrebnih izobraževanj in tečajev. V novembru je društvo pripravilo izlet za člane, v maju pa Florjanovo nedeljo. Začeli smo z večjo investicijo, to je menjavo garažnih vrat (v letošnjem letu smo jo tudi zaključili). Težko pričakovana veselica nam je letos končno uspela, saj je po dolgem času ni krojilo vreme. Sodelovali smo tudi na prireditvah v občini in pomagali pri izvedbi nekaterih drugih prireditev, udeležili pa smo se tudi občinske čistilne akcije. Tudi letos smo spoznali, da so obljube pač nekaj drugega kot dejanja – tu mislim na novi gasilski dom. Primanjkuje nam prostora, kamor bi lahko spravili vso tehnično in ostalo opremo, prav tako nimamo prostora za tako potrebno novo specifično vozilo za gašenje in tehnične intervencije, a kot sem omenil, je zaenkrat ostalo samo pri obljubah. Ob zaključku občnega zbora sta predsednik in poveljnik gasilskega društva članom in članicam podelila zaslužene diplome, priznanja in napredovanja. Uradnemu delu je sledila zakuska in neformalno druženje med člani društva in gosti.

Z gasilskim pozdravom **na pomoč!**

PGD Trzin

Tudi letos bo veselica

PGD Trzin bo tudi letos organiziralo svojo gasilsko veselico. Za zdaj lahko napovemo le, da bo veselica 9. 6. 2012 in da bo goste zabaval ansambel Roka Žlindre, poskrbeli pa bomo tudi za bogat srečelov.

Več podrobnosti naslednjič, že zdaj pa vljudno vabljeni!

PGD Trzin

Jutranja telovadba v Trzinu

Pomlad je prišla z velikimi koraki med nas, in letošnji april je prav aprilski. Sonce – dež, toplo – hladno, in bati se je pogovora, ki pravi, če bo zelen božič, bo bela oziroma snežena velika noč. Jutra v Športnem parku v Trzinu pa ne poznajo aprilskih vremenskih muhavosti, saj se tu vsak dan zbiramo telovadke in telovadci. Nekateri med nami so bili dejavni celo zimo in jih tudi nizke temperature, ki so zaznamovale letošnjo zimo, niso zadržale doma. Bolj občutljivi smo v mrzlih jutrih potegnili odeje čez glavo in v toplih domovih čakali višje temperature.

V marcu pa so otoplitive prebudile zimske zaspance in skupina v Športnem parku se je povečala. Zima je večini pustila kakšen odvečen kilogram ali pa dodaten centimeter v pasu, in je prav, da se to čim prej odpravi. Pol ure jutranje telovadbe je najboljši recept za odpravo naše težave. Užitek se je zbrati v krogu, se poimensko pozdraviti, telovaditi na prostem, še večje je olajšanje po opravljenih vajah. Telovadne vaje razgibajo sklep za sklepom, dokler ni celo telo gibčno. Pravilno dihanje pa je darilo, ki si ga vsako jutro podarimo. S tem naredimo nekaj zase, za svoje telo in dušo.

Zdravje si je treba zaslužiti, pravi dr. Nikolay Grishin, pobudnik Šole zdravja v Sloveniji. Postaviti si moramo cilj, da bomo nekaj naredili zase, in taktiko, kako bomo ta cilj dosegli.

Skrb za zdravje in s tem boljša kakovost življenja je danes, kot kaže, vse bolj prisotna v zavesti ljudi. Številni svoj prosti čas namenijo raznim hobijem, družini, domu, športnim aktivnostim, spet drugi za zdrav duh v zdravem telesu ter za boljše počutje poskrbijo z jutranjo telovadbo.

Pravijo, da je pomembo le, da se zavedamo, da vse to delamo zase, v svojo korist, da je vsak trenutek pravi za nov začetek. Trzinske telovadke družijo zavest o pozitivnem vplivu telesne aktivnosti na telo in duha, želja po vitalnosti in druženju.

V Trzinu imamo čudovit športni park, ki nam zjutraj nudi idealen prostor za vadbo. V primeru slabega vremena pa nimamo več strehe nad glavo, ki nam jo je do pred kratkim

nudila bližnja lesena hiška, namenjena balinarjem. Hiško so z ene strani zaprli, zato smo primorani telovaditi na dežju ali pa oditi domov.

Telovadke in telovadci želimo, da se čim prej postavi ustrezen pokrit prostor, kjer bi se v primeru slabega vremena lahko postavili v krog in telovadili. Tako nadkrit prostor bi lahko služil tudi drugim, npr. mladim mamicam z otroškimi vozički, ki jih je v športnem parku vedno več; babicam, ki vsakodnevno pripeljejo svoje vnučke na igrala; otrokom iz vrtca in šole; mladini, ki redno obiskuje in koristi igrišča. Park obiskujejo tudi stanovalci doma starejših občanov in stanovalci varovanih stanovanj. Streha nas ne bi varovala samo pred dežjem, ampak bi nam nudila tudi prijetno senco v poletnih dneh.

Ob sobotah si po koncu telovadbe priredimo »čajanko« s sladkim prigrizkom in popijem kavico, za katero poskrbi naša telovadka Angelca. Kako lepo nam je in kako smo zadovoljni, zgovorno priča priložena fotografija.

Ponovno vabimo vse Trzinke in Trzince, da se nam pridružijo zjutraj ob 7.30 uri in z nam telovadijo do 8.00 ure. Telovadba poteka vsak dan razen ob nedeljah in praznikih.

Majda Šilar

Brezplačne inovativne delavnice o uspehu

V Kulturno-umetniškem društvu Jožeta Karlovška, v sodelovanju s strokovnjakinjo za kadrovske in izobraževalne procese Floro Bratuš iz Trzina, ter Knjižnico Domžale vsako drugo soboto v mesecu ob dopoldnevih organiziramo brezplačne delavnice z naslovom »Kako do kariere iz strasti«. Inovativnost delavnic je v novi filozofiji in je vsem razumljiva, temelji na dejstvu, da za osebni in poslovni uspeh potrebujemo dobro samopodobo, zaupanje v lastne sposobnosti, pomembna je tudi miselna preobrazba.

Predavanja in delavnice temeljijo na iskanju in odpravljanju slabe samopodobe in prevzemanju odgovornosti za svoja dejanja in stanja. Ko vzamemo vajeti v svoje roke in ne obtožujemo drugih za svoj neuspeh, je to vstopnica na poti do osebnega in poslovnega uspeha.

Pred kratkim smo gostili Nežo Gregorčič Žgombič, direktorico podjetja STATUS, kjer se ukvarjajo s svetovanjem za osebni videz. Predstavila je svojo šolo za moderne ženske, katere moto je: »Pridobite notranjo moč, da udejanjite želje, ustvarite priložnosti in zgradite pozitivno uspešno prihodnost!«

Ta mesec se lahko udeležite delavnice, ki bo 21. aprila od 10. do 12. ure v Knjižnici Domžale.

Več informacij: Senta Avbelj, e-pošta: senta@rta.si, gsm 051 364 333.

Lepo vabljeni.

Katarina Karlovšek

REFERENDUM O DRUŽINSKEM ZAKONIKU

25. marec 2012 / sončna in topla nedelja

TABELARNI PREGLED PODATKOV PO TRZINSKIH VOLILNIH OKOLIŠIH

ZAP. ŠT.	VOLILNI OKOLIŠ	I. okoliš "Stari Trzin" in del Ljubljanske - vzhodno od Pšate / %	II. okoliš Del Mlak in ulice pod zahod. Ongerja Za strano / %	III. okoliš Del Mlak - ulice zah. od Mlakarjeve in ulice v IOC / %	Skupaj število	Σ %
1.	GLASOVALCI, VPISANI V VOLILNI IMENIK	1217 / 100	971 / 100	790 / 100	2978	100
2.	GLASOVALI NA REFERENDUMU	435 / 35,74	412 / 42,43	307 / 38,86	1154	38,75
3.	NEVELJAVNIH GLASOVNIC	0	2	0	2	0,06
4.	GLASOVALI "ZA" ZAKON	210	275	221	706	23,70
5.	GLASOVALI "PROTI" ZAKONU	225	135	86	446	14,97

Smejali in zabavali smo se Krojaču za dame

S komedijo zmešnjav, Krojač za dame, so se na povabilo DU Žerjavčki predstavili vsem nam že dobro znani odlični in zabavni amaterski igralci iz Črneč. V soboto, 24. marca, po dopoldanski čistilni akciji in popoldanskem ogledu fičkov smo potrebovali še malo zabave, ki smo je bili deležni v popolnoma zasedeni dvorani KUD-a Franca Kotarja. Na žalost se to ne zgodi prav pogosto.

Vse komedije Georgesa Feydea so v bistvu predstave, v katerih je do popolnosti oblikoval situacijsko in besedno komiko. V le-to so ujete preproste, a hkrati skoraj neverjetne življenjske situacije, ki vedno znova navdušujejo občinstvo.

V komediji Krojač za dame se vsa zgodba pleče okoli zdravnika, ki hoče prikriti nedolžno izvenzakonsko zvezo. Izmišlja si vse bolj neverjetne laži, dokler se vanj še sam tako ne zaplete, da je proti svoji volji prisiljen odigrati nehvaležno vlogo krojača za dame.

Ker je smeh pol zdravja, smo se temu primerno s ploskanjem zahvalili nastopajočim in se že veselimo snidenja čez eno leto.

Dunja Špendal

Nova pridobitev skupine Zajčki Mikrogeneracija

Zima se je poslovila, pomlad pa je več kot radodarna s primernimi temperaturami in toplimi sončnimi žarki, zato ZAJČKI (skupina otrok v starosti od 1 - 2 let iz enote Žabica) skoraj vsak trenutek preživimo zunaj. Ker je na improviziranem (gradnja novega vrtca) igrišču kmalu gneča, smo se namenili spoznavati svet pred domačim pragom prek sprehodov po okolici vrtca. No, v ta namen pridno uporabljamo novo pridobitev, voziček, ki na svoje sedeže sprejme tudi večjo skupinico malčkov.

Noviteta je nadvse uporabna za pohajkovanje po ulicah Trzina (večina zajčkov namreč šele nabira izkušnje pri hoji na prostem), zlasti pa se obnese pri prevozu do bližnjega igrišča v novem naselju, saj nam tako preostane več časa za gibanje na prostem. Otroci med vožnjo zvedavo opazujejo okolico in zanimivosti našega kraja, še posebej pa se razveselijo srečanj z vrstniki iz sosednje enote Palčica ter z dedki in babicami, ki živijo v bližnjih ulicah.

Gašper Ogorelec

V četrtek, 22. 3. 2012, je v osnovni šoli potekal poskusni zagon mikrogeneracije. Pri projektu gre za t.i. agregat oz. motor, ki proizvaja elektriko s pomočjo plina, hkrati pa se skozi motor segreva voda, ki se uporablja za gretje. Elektriko se oddaja v omrežje, in sicer po subvencionirani ceni, vroča voda pa se zbira v zalogovniku in gre primerno topla v šolsko toplovodno omrežje.

Investicijo je izvedlo podjetje Petrol, Občini Trzin pa bo v zameno za najem prostora zmanjšalo strošek plina. Poskusni zagon stroja je uspel. Pri zagonu sta poleg strokovnjakov in predstavnikov Petrola prisostovala tudi župan Trzin Tone Peršak in ravnateljica OŠ Trzin Helena Mazi Golob.

Matjaž Erčulj

Finale ŠKL

V Industrijski coni Trzin ima sedež Zavod ŠKL, ki se je razvil iz nekdanje šolske košarkarske lige. Zavod želi bolj dejavno sodelovati tudi v življenju naše občine, zato so nas prosili, če lahko tudi naše bralce kdaj opozorimo na njihovo delovanje. Ker v kratkem pripravljajo odmevno športno prireditev za mlade iz vse Slovenije, ki se je bodo mogoče udeležili tudi mladi športniki iz Trzina, tokrat objavljamo naslednji prispevek o njihovi dejavnosti:

ŠKL FINALE 2012

ŠKL finale iz leta v leto privabi več gledalcev in medse privabi tudi mnoge znane obraze, zato upravičeno nosi ime **NAJVEČJA ŠPORTNA PRIREDITEV ZA MLADE V SLOVENIJI**. Letos bo prireditev v dveh dneh obiskalo predvidoma več kot 4000 mladih iz vse Slovenije. Družili in zabavali se bomo 24. in 25. aprila 2012.

Letošnji finale bo drugačen predvsem zaradi kraja in časa dogajanja, prav gotovo se nam obeta **NAJBOLJ ZANIMIVA FINALNA PRIREDITEV DO SEDAJ**. Že uradni logo finalne prireditve kaže na to, da bo dogodek drugačen, veriverička na ladjici pelje pokale na drugo lokacijo, na slovensko Obalo, **V KOPER, V DVORANO BONIFIKA**.

ŠKL-jevci bodo tudi letos, tako kot vsako leto, poskrbeli za nepozabno tekmovalno vzdušje, hkrati pa vabimo tudi vse osnovne in srednje šole, da se udeležijo športnih aktivnosti in s pomočjo naših soizvajalcev in lokalnih društev v Kopru in neposredni bližini dvorane doživijo tudi **ŠPORTNO-KULTURNI DAN PO SVOJI MERI**. Preizkusili se bodo lahko v potapljanju, športnem ribolovu, sabljanju, Capoeiri, lokostrelstvu, ameriškem nogometu ali judu. Zanimive stvari bodo izvedeli na antidopinški, gledališki, hip hop ali umetniški ŠKL delavnici z Juanom Juvančičem, očetom naše veriveričke. Na voljo pa bo tudi ogled starega mestnega jedra, pokrajinskega muzeja, radijskega studia Radia Capris ter ogled gasilskega tovornjaka in spoznavanja dela gasilcev. Poskrbeli bomo torej za vse okuse! Več o samih delavnicah pa si lahko preberete na www.skl.si/finale.

Zanimiva bo še **ŠKL TRŽNICA** v predverju dvorane, kjer se bodo predstavila različna podjetja in neprofitne organizacije, ki bodo prirejale različne nagradne igre. Kot ponavadi na ŠKL dogodkih pa bosta tam tudi **ŠKL INFO TOČKA** in **PRODAJALNICA**.

Tako velik dogodek kot je finale, je idealna priložnost, da se zberejo otroci in mladostniki, ki jih nekaj povezuje. Zato smo letos prvič v zgodovini ŠKL-ja povabili prav vse škljevce na finale brezplačno (torej vse, ki so tekom leta zastopali svoje šole), in prav vsi bodo nagrajeni za svoj trud z darilcem, priznanjem.

Zala Rambaud

Na tradicionalne prireditve z novim zemljevidom

Nova zgibanka z zemljevidom območja Srce Slovenije predstavlja tradicionalne prireditve, zanimive za različne obiskovalce. Nova promocijska zgibanka opozarja na glasbene, športne, kulturne, literarne in druge dogodke po občinah. Zgibanka je na voljo na Centru za razvoj Litija, Zavodu za turizem in šport Kamnik, na voljo pa bo tudi v informacijskem centru v Trzinu ter na različnih dogodkih, sejnih in predstavah območja.

Zgibanka je nastala v okviru projekta Promocija turističnega območja Srce Slovenije, ki ga vodi Zavod za turizem in šport Kamnik in ga delno financira Evropski sklad za regionalni razvoj. V njem sodeluje 7 občin: Dol pri Ljubljani, Domžale, Kamnik, Litija, Lukovica, Mengeš in Trzin.

Nov zemljevid Nov zemljevid Nov zemljevid Nov zemljevid

Vabilo k sodelovanju pri projektu Energetsko učinkovita soseska – EN₂

Spodbujanje učinkovitejših rabe energije in izrabe obnovljivih virov energije pri občanah je ena izmed nalog, ki si jih je v načrtu aktivnosti pri uresničevanju akcijskega načrta Lokalnega energetskega koncepta občine Trzin zadala tudi naša občina. Tako je vodstvo Občine Trzin z namenom spodbujanja učinkovitejših rabe energije v lokalnem okolju na simbolni ravni podpisalo tudi zavezo k sodelovanju pri projektu Energetsko učinkovita soseska - EN₂ (angleško: Energy Neighbourhoods₂), katerega nosilec je Gradbeni inštitut ZRMK d.o.o. Na sestanku s predstavniki ZRMK smo bili seznanjeni, da je v ta projekt do sedaj vključenih 15 občin in da je med njimi tudi nekaj gospodinjstev iz naše občine.

Energetsko sosesko sestavlja od 5 do 12 gospodinjstev, ki jo vodi energetski mojster. Pri tem ni pomembno, da so to zgolj in izključno sosedje v neki soseščini; lahko so to različna interesna združenja (prijatelji, člani društev, sodelavci...). Članom soseske je skupna

zaveza pri prizadevanju k zmanjšanju rabe energije, ki ne vključuje dodatnih stroškov in investicij. Cilj vsakega gospodinjstva je doseči najmanj 9 % prihranek energije glede na prejšnje leto v času izvajanja meritev. Ob spremljanju tedenske porabe virov energije (elektrike, plina, kurilnega olja, biomase...) in rednem vpisovanju stanja števecov v preglednico se bo končni učinek zaradi racionalnejše rabe energije poznal tudi v naših denarnicah.

Spoštovani občani in občanke, organizirajte se v soseščino in sodelujte pri projektu Energetsko učinkovita soseska – EN₂ v tekmovalni sezoni 2012/13. Najboljšim se obetajo nagrade, podelitev bo v Bruslju.

Več informacij in prijave na www.energetsko-ucinkovite-soseske.si.

Miha Pavšek in Vika Kreča, Občina Trzin

Menjava nepremičnin kot alternativa prodaji nepremičnin

Glede na dejstvo, da prodaja nepremičnin v zadnjih letih bolj stoji kot ne, da je vse več ljudi, ki se trudijo prodati svojo nepremičnino, pa jim to ne uspe, ali pa so primorani prodajno ceno precej znižati. Nove nepremičnine si ne upajo kupiti, ker ne vedo, kdaj bodo svojo uspeli prodati, in tako čas beži, seliti pa se ne morejo.

Alternativa prodaji nepremičnin je menjava nepremičnin; prava rešitev, kadar prodajamo svojo nepremičnino, zato da bi kupili drugo. Vse več je takšnih transakcij, saj se starejši ljudje, ko otroci odrastejo, selijo iz velikih hiš v manjša stanovanja, mlajša generacija pa po povečanju družine iz malih stanovanj v večja ali hiše.

Takšne transakcije so sedaj mogoče in preproste, vse na spletnem mestu www.menjava-nepremicnin.si.

Nov spletni portal MENJAVA NEPREMIČNIN temelji izključno na menjavi, torej objavi brezplačnih malih oglasov za menjavo nepremičnin. Preprosto oddate oglas, opišete svojo nepremičnino in za kakšno nepremičnino jo želite zamenjati.

Špela Prosen

Napovednik TD KANJA

VOLČJI POTOK od 27. 4. do 2. 5

Razstava cvetja in območja občin Srca Slovenije

27. 4. skupna predstavitev, Stavbna dediščina in Jože Plečnik
30. 4. turistična predstavitev občin Moravče in TRZIN

XIII. FLORIJANOV SEJEM

Trzin, Ljubljanska c., ob Gasilskem domu

Sobota, 5., in nedelja, 6. maj, tudi Florijanova nedelja

TEDEN ZDRAVJA

Predavanje o zdravi prehrani
Pohod po GOZDNI UČNI POTI ONGER
Telovadba za zdravo telo, OŠ mala telovadnica
Učenje plesov slov. pokrajin, KUD

21. 5. 19.00, DMR
23. 5. /dop., popoldne/
25. 5. ob 19.00
25. 5. ob 19.30

Slamnikarstvo – tristo let tradicije in dolg do prihodnosti

V Godbenem domu Domžale bodo v petek, 20 aprila, odprli stalno razstavo, ki bo prikazovala 300 let slamnikarstva na Domžalskem, lahko pa bi jo naslovili tudi Slamnikarstvo – naš dolg do prihodnosti. Članice in člani Študijskega krožka, v katerem so pod vodstvom mag. Tatjane Dolžan Eržen iz Gorenjskega muzeja uspešno soustvarjali poznavalci in ljubitelji slamnikarstva, etnologi, knjižničarji, muzealci pa tudi drugi, ki so s slamnikarstvom srčno ali poklicno povezani, so bolj ali manj končali svoje delo.

Odprtje stalne razstave o domžalski slamnikarski tradiciji bo le prvi korak na poti, saj bi radi v prihodnje razstavo dopolnjevali, ob njej razvijali posamezne vsebine, teme in obdobja, pripravljali prireditve, delavnice, demonstracije pletenja in šivanja slamnikov ter se nasploh trudili, da bo to živa razstava, ki bo domžalsko slamnikarsko dediščino približala vsem, predvsem pa mladim.

Vsi člani in članice Študijskega krožka so se ves čas trudili, da bi razstava resnično zaživela. »Že sedaj vas vabimo, da se nam ob odprtju razstave in vseh nadaljnjih prireditvah pridružite ter skupaj z nami prispevate, da bo domžalska slamnikarska dediščina postala pomemben del naše sedanosti in prihodnosti,« pravijo avtorji razstave.

Dve zgodbi o začetkih slamnikarstva

O začetkih slamnikarstva pripovedujeta dve zgodbi, ki govorita, da je znanje izdelovanja slamnikov prišlo iz Firenc. V 18. stoletju je bilo slamnikarstvo že razširjena obrt in pomembna pridobitna dejavnost. Znanje o izdelovanju slamnatih pokrival izvira iz lhana, kamor ga je prinesel nek fant, ki je služil v avstrijski vojski v Firencah v Italiji in se tam seznanil z obrtjo. Izdelovanja slamnikov je naučil svoje rojake in od tam se je obrt razširila na okolico, da so po vsem brdskem in v velikem delu kamniškega okraja ljudje pozimi pletli slamnate kite in iz njih šivali slamnike, ki so sčasoma postajali vse lepši in finejši. Na začetku so iz slamnatih kit od jeseni do pomladi slamnike šivali na domovih, ročno za lastno uporabo in prodajo na krajevnih sejmih. S slamnikarsko domačo obrtjo se je sredi 19. stoletja ukvarjalo 12.000 ljudi, ki so naredili okoli 800.000 slamnikov na leto. Trgovali pa niso le s slamniki, ampak tudi s kapami.

V začetku 20. stoletja je na domžalskem območju obratovalo okoli 25 večjih in manjših slamnikarskih obratov, ki so do prve svetovne vojne zaposlovali okoli 1.000 delavk in delavcev. Z domžalskimi slamniki so bile pokrite vse potrebe po slamnikih v avstro-ogrski monarhiji, izvažali pa so jih tudi v druge evropske države. Leta 1939 je bilo v Domžalah še šest obrtnih delavnic in tri tovarne. Zadnja slamnikarska tovarna je bila Univerzale, zaprli pa so jo leta 2003.

Stalna muzejska postavitev slamnikarstva bo živa razstava, ki bo širila vedenje, vzbujala in krepila zavest o 300-letni domžalski slamnikarski dediščini. V Godbenem domu bo stalno vabila na obisk domačine in tujce. Ponujala bo vodene ogledne, demonstracije pletenja kit in šivanja slamnikov ter različne druge delavnice. Ob muzejski postavitvi

bo nastajala zbirka predmetov za občasne razstave, kjer bo mogoče posamezne teme iz naše preteklosti natančneje predstaviti.

V tednih pred odprtjem muzejske zbirke slamnikarstva v Godbenem domu Domžale se je Študijski krožek odločil, da medse povabi ljudi, ki ohranjajo nadvse dragocena znanja o šivanju slamnikov, vrsti in zgodovini, načinih pletenja in ročnega oziroma strojnega šivanja, vprašanja pa so bila povezana tudi s časovnimi obdobji izdelave posameznih slamnikov. Vsa ta znanja bi namreč radi zadržali in posredovali naprej.

Poznavalke slamnikarstva – še vedno živa dediščina Domžal

Poznavalke slamnikarstva ter pletenja kit in šivanja slamnikov Joži Košak, Lili Kaplja, Jelka Kralj in Ela Košir ter strokovnjak s področja klobučarstva Sergej Pajk so prav vsak slamnik vzeli v roke, ga podrobno pregledali in ugotavljali, koliko je star. Med starejšimi slamniki jih je bilo kar nekaj, ki so že dopolnili sto let, največ starejših slamnikov pa je bilo ustvarjenih okoli leta 1920. Posebno pozornost so namenili načinom pletenja in geografskem izvoru slame. Sprva so uporabljali domačo slamo, novejši slamniki pa so narejeni tudi iz kitajske slame. Pomembni so vzorčki, tako pri prepletanju kit kot tudi pri izdelavi različnih trakov (blago, usnje, ornamenti), ugotavljali so, ali je slamnik narejen ročno ali strojno, polikan ali dan v prešo, in ugotavljali, kje je bil posamezni slamnik narejen. Slamnike so uvrščali med posamezne modele in vrste ter ugotavljali, da je največ tako imenovanih žirardi slamnikov, da se je največkrat, zlasti pri novejših, uporabljala sak ali cikcak kita, da so kite velikokrat premazovali s šelakom (naravna akacijeva smola), kako je usnje vpeto v slamnik in ali ima eno ali dve pentlji ter še in še bi lahko naštevali njihove lastnosti, ki so jih ugotavljali povabljeni strokovnjaki.

Domžalska slamnikarska zbirka preračča v muzej

Godbeni dom Domžale, ki je sam po sebi del kulturne dediščine Domžal in občine, je že odprl svoja vrata in njegovi prostori se počasi pripravljajo na sprejem prvih obiskovalcev, ki si želijo ogledati slamnikarsko zbirko, si ogledati katero od prireditev, ki jih v Godbenem domu ne bo manjkalo, sodelovati v delavnicah, si pogledati spletno stran, dobiti v roko katero od publikacij ali biti navzoč na katerem od predavanj. »Vse to in še več bo ponudil v prihodnje domžalski godbeni dom in prepričani smo, da bodo nad njegovo novo ponudbo navdušeni vsi, tudi mladi, ki jim pripravljamo pravi strip o slamnikarstvu,« je povedala Vera Vojska, ki med mnogimi sodeluje v slamnikarskem krožku.

S prikazom zgodovine slamnikarstva, predvsem na domžalskem območju, so izpolnili dolg do generacij, ki jim je bilo slamnikarstvo način življenja. Ohranjali bodo kulturno dediščino, krepili identiteto, predvsem pa bodo znotraj kolektivnega spomina poskrbeli, da se bodo spomini na ta pomemben del zgodovine domžalskega območja ohranjali med generacijami in znotraj njih.

Še nekaj misli Romana Kosa, ki v Godbenem domu v Domžalah ureja slamnikarsko zbirko. »Domžalski slamnik je postal pojem kakovosti v svetu, danes bi bila to (svetovna) blagovna znamka!« poudarja Kos. »Še pravi, da smo jo imeli ... Ni vnevar podatek, da se je v najboljših časih s to dejavnostjo na tem območju ukvarjalo 12.000 ljudi in naredilo osemsto tisoč slamnikov letno. Ta zgodba je od začetka do propada trajala polnih 250 let.«

In mnenje g. Kosa o morda najbolj zanimivem predmetu: »Zame je med najbolj zanimivimi predmeti, ki smo jih dobili v dar od gospe Ive Kralj, knjiga, zvezek zapisnikov poslovoških sej (od leta 1932 do 1935) zadnje Združene tovarne slamnikov in klobukov Lakost, Domžale, iz katere je potem leta 1936 nastala tovarna Univerzale. Boljšega pregleda v to štiriletno obdobje o tej panogi je skoraj nemogoče dobiti.«

Primož Hieng

Študentski klub Domžale

Čas je za 15. Škisovo tržnico

Leto je naokoli, pomlad je spet tu in z njo tudi naša in vaša Škisova tržnica, ki še vedno s svojimi skoraj 20.000 obiskovalci zaseda zmagovalno stopničko med enodnevnimi open air dogodki. Letos se bo jubilejna 15. prireditev za mlade, na kateri le ne manjkaj, zgodila 9. maja 2012 na že znanem mestu zločina, to je na letnem telovadišču Narodni dom Ilirija v središču Ljubljane.

Čez dan se bo predstavilo 57 študentskih klubov iz vse Slovenije, takoj ko pade mrak, pa Ilirija z vso 20.000-glavo množico zaduha skupaj z zvezdami slovenske glasbene scene na nekaj odrih z različno vrsto glasbe. Torej se zagotovo najde nekaj za vsakega. Tudi zate! Zato le »zacahnaj« datum v koledarčku in odloži študijske skrbi ter pridi na Ilirijo tudi ti! In še to, vstopnine ni! Lepo si torej vabljen/a, da ob dobri hrani in glasbi v družbi starih in novih znancev doživiš Slovenijo v malem. Poišči še info točko tvojega ŠKD-jkota. Le kaj bomo skrivali na njej letos?

In naj le še opozorim, da le skrbno organiziraj svoj čas, da študijske zadeve ne bodo treple na račun družabnih, a še kako nujnih.

Klubovci ti lahko pomagamo pri obojih, zato le skoči na spletno stran www.studentski-klub.si, kjer lahko pogledaš, kaj vse ti nudi mo tako pri izobraževanju kot organiziranju prostega časa. Veseli bomo vsake družbe! Se vidimo!

Ana Strnad

Štipendiranje

Obveščamo vas, da je Regionalna razvojna agencija Ljubljanske urbane regije (RRA LUR) v okviru projekta **Regijska štipendijska shema (RŠS)** 30.3.2012 objavila na spletni strani www.rralur.si **JAVNI POZIV DELODAJALCEM ZA VKLJUČITEV V REGIJSKO ŠTIPENDIJSKO SHEMA LJUBLJANSKE URBANE REGIJE 2012/2013.**

Osnovni cilj štipendijske sheme, ki se izvaja poenoteno po vsej Sloveniji z nosilci REGIONALNIMI RAZVOJNIMI AGENCIJAMI, je **spodbujanje kadrovskega štipendiranja** ter povezovanje gospodarskih potreb in izobraževalne sfere. Štipendije se tako podeljujejo za konkretna delovna mesta, in sicer prioritarno za razvojne potrebe in perspektivne poklice v regiji.

V KOLIKOR BOSTE V PRIHODNJE POTREBOVALI NOVE KADRE, VAS VLJUDNO VABIMO, DA SE VKLJUČITE V REGIJSKO ŠTIPENDIJSKO SHEMA ZA LETO 2012/2013. PRIJAVITE SE TAKO, DA ODDATE VLOGO NA JAVNI POZIV. ROK ZA ODDAJO VLOG NA RRA LUR PO POŠTI ALI OSEBNO JE 29.6.2012.

Vključitev v regijsko štipendijsko shemo omogoča **50% SOFINANCIRANJE ŠTIPENDIRANJA DELODAJALCEM IZ LJUBLJANSKE REGIJE**, ki so

- pravne osebe zasebnega prava,
- fizične osebe ali
- pravne osebe javnega prava s sedežem, poslovno enoto ali prebivališčem na območju ene od 26 občin Ljubljanske urbane regije.

Glede na način financiranja je štipendija sestavljena iz dveh delov: **1. del:** iz Javnega sklada RS za razvoj kadrov in štipendije **zagotavlja RRA LUR v znesku 50%** dodeljene štipendije (vendar največ v višini 30% minimalne plače), **2. del:** preostalo **polovico štipendije zagotavljajo delodajalci**, pri katerih se bodo štipendisti zaposlili za čas trajanja prejemanja štipendije. Delež delodajalcev je lahko tudi nižji, v kolikor dodatno sofinanciranje štipendiranja zagotovijo tudi posamezne občine.

Osnovna višina štipendije znaša 15% minimalne plače za dijake ter 28% minimalne plače za študente. Štipendisti so upravičeni do dodatkov za šolski uspeh ter kritje stroškov prevoza oziroma bivanja izven kraja prebivališča. Povprečna štipendija v letu 2011/12 znaša 280 EUR, višina najvišje štipendije za dijake je 250 EUR, za študente pa skoraj 450 EUR.

Vsi zainteresirani delodajalci s sedežem ali poslovno enoto v Ljubljanski urbani regiji se prijavijo na Javni poziv z dokumentacijo, ki je dostopna na spletni strani RRA LUR www.rralur.si.

Na osnovi potreb po kadrih, ki jih bodo podali delodajalci v prijavi na javni poziv, bo RRA LUR v začetku septembra 2012 objavil RAZPIS ZA ŠTIPENDIJE.

Projekt Regijske štipendijske sheme Ljubljanske urbane regije je sofinanciran iz sredstev Evropske unije, in sicer iz Evropskega socialnega sklada.

Kontaktne osebe:

mag. Liljana Drevenšek liljana.drevensek@ljubljan.si Tel: 01 306 19 04	Meta Koprivšek Tomažič meta.koprivsek-tomazic@ljubljan.si Tel: 01 306 19 05
---	---

Škrabčeva ustanova vabi k sodelovanju mlado odličnost!

Edina slovenska fundacija, ki stremi k strokovnemu bogatenju slovenskega jezika, je objavila deveti razpis za dodelitev štipendij v študijskem letu 2012 -13. Podrobno si lahko razpis preberete spodaj ali na spletnem mestu Škrabčeve ustanove. Kandidati za štipendije, študenti slovenskega jezika, slovanskih jezikov, klasične filologije, primerjalnega in splošnega jezikoslovja ter študenti, člani Slovenske province sv. Križa, se lahko prijavijo na razpis do 14. maja. Novi Škrabčevi štipendisti bodo znani do sredine junija.

Z javnim razpisom omogočajo naslednje štipendije:

- enoletne štipendije za **dodiplomski in za drugostopenjski magistrski študij** slovenskega jezika, slovanskih jezikov, klasične filologije ter splošnega in primerjalnega jezikoslovja;
- enoletne štipendije za doktorski študij študentom za področje slovenskega jezika, slovanskih jezikov in klasične filologije ter splošnega in primerjalnega jezikoslovja;

- enkratne štipendije za **doktorski študij** študentom - članom Slovenske frančiškanske province sv. Križa.

Za **dodelitev štipendije za dodiplomski in za drugostopenjski magistrski študij** slovenskega jezika, slovanskih jezikov, klasične filologije ter splošnega in primerjalnega jezikoslovja lahko kandidirajo kandidati, ki imajo v času razpisa status rednega študenta in so vpisani v **2., 3. ali 4. letnik dodiplomskega študija** ali v **1. in 2. letnik drugostopenjskega magistrskega študija** z vsaj **prav dobro povprečno oceno (8)** in že delujejo na področju študija in raziskovanja jezika, kar kandidati dokazujejo s pisnimi mnenji pomembnejših strokovnjakov s posameznih področij, morebitno bibliografijo do sedaj objavljenih del in/ali potrdilom o sodelovanju pri raziskavah s kratkim mnenjem vodje raziskave.

Štipendije ponujajo tudi za doktorski študij slovenskega jezika, slovanskih jezikov, klasične filologije ter splošnega in primerjalnega jezikoslovja.

Prijava za štipendijo mora vsebovati:

- vlogo za podelitev štipendije z življenjepisom;
- potrdilo o opravljenih izpitih z ocenami in potrdilo o vpisu;
- mnenje vsaj enega pomembnega strokovnjaka s področja študija in raziskovanja;
- bibliografijo objavljenih del in/ali potrdilo o sodelovanju pri raziskavah s kratkim mnenjem vodje raziskave.

Prijave s celotno dokumentacijo kandidati pošljejo priporočeno po pošti na naslov: Ustanova patra Stanislava Škrabca, Hrovača 42, 1310 Ribnica, s pripisom »Razpis za štipendije«. **Rok za prijavo: do vključno 14. maja 2012.**

Dodatne informacije so možne na telefonski številki **01 / 58 16 308** vsak delovni dan od 9. do 11. ure ter po e-pošti info@skrabceva-ustanova.si

Ducat trzinskih planincev na presušenem Ratitovcu

Končno je prišla tudi sobota, 17.3.2012, ko je vodniški odsek domačega PD izpeljal svoj prvi letošnji izlet. Namesto na Babo v zahodnih Karavankah, kamor bi morali s smučmi (kaj je že to sneg oziroma turno smučanje?), smo raje naskočili malo nižjega Dedca na skrajnem vzhodu Julijskih Alp – plečato sleme Ratitovca, severno nad Selško dolino.

Pred trzinsko OŠ se nas je zbrala desetina – od tega pol »starina«, pol pa mladina (natančneje od 8+ do 40+). Dva »pomočnika« iz kranjskih logov pa sta se nam pridružila na drugem zbornem mestu pri cerkvi Marije Pomočnice v slikoviti vasi Prtovč. Ta leži že nad 1000 metri nad morjem, kar pomeni, da tam (ni več greha...) lahko pa že prav močno piha. Krepki sunki jugozahodnega vetra na izhodišču so nam dali pospešek do prvega zavetrja tik nad vasjo. Nekdo je rekel, da je »Marija že vedela, kako in kaj potrebujemo«. Proti vrhu smo se odpravili po vzhodni poti – prek Razora. Višje v gozdu, najprej bolj tem(ač)nem smrekovem, nato plazovitem (opozorilna tablica) in svetlem bukovem, smo bili deležni že prvih snežno ledenih zaplat. Po dobri uri hoje smo prispeli v knico pod Vratci in se odločili za malo daljšo pot prek njih in nato levo naravnost na Gladki vrh (1667 m). Na mestih s snegom je bilo prav pestro, od drsalnice do udiranja do kolen. Mladina je seveda lebdela na površini in se sprševala, zakaj ima starina težave z udiranjem, na srečo je bilo to le na nekaj kratkih odsekih poti. Tik pod vrhom smo zagrizli v hudo, a na srečo kratko strmino, in že smo bili pri enem od mnogih Rupnikovih bunkerjev, ki so posejani po vrtačastem vršnem slemenu gore.

Z vrha nas je dobesedno odpihnili v bližnjo Krekovo koč, kjer so ravno ocvrli sveže flancate. Kljub sončnemu zavetrju na vzhodni strani koč, smo na koncu le pristali za krušno pečjo v lepo obnovljeni planinski koči. A gorniški posladek je prišel šele po malici, namreč dolg sprehod proti zahodu po temenu Ratitovca s sicer deloma mrčastimi, a daljnimi razgledi od Grintovcev do Triglava. Usmilil se nas je še celo sam Eol, bog vetrov, ki je le še sem ter tja dahnil svoj pozdrav. Mimogrede smo skočili še na Altémaver (1678 m), najvišji vrh gore gostiteljice, ter mimo drugih bunkerjev, pod katerimi se je odprla praznina na južnih pobočjih, kjer se sončijo najvišje slovenske vasi – Zgornje Danje, Zabrdó (tu je bila nekdanja cela šola) in Torka. Kmalu se pot proti prvo omenjeni vasi odcepi levo od tiste, ki nadaljuje proti Soriški planini. Na robu pašnikov pod Kremantom, zahodnim vrhom Ratitovca, nas je pričakala še prijazna pastirska kočica, kot nalašč za počitek pred gozdnim delom poti. Nižje spodaj nas je presenetila še čistina planine Spodnji Jirn, ki se zdi kot nalašč za postavitev planinskega tabora. Z zemljepisnimi imeni v teh kon-

cih si raje ne belite glav, saj so posledica tako imenovane freisinske višinske kolonizacije iz 14. stoletja oziroma priseljencev iz južnotirolske Pustriške doline (Pustertal, Val Pusteria).

Zadnji, strm odstavek poti nad vasi so nam jo z deloviščem (Pozor, sečnja!) zagodli gozdarji, mi pa smo na račun tega hitro ukrepali in poiskali bližnjico po stari pastirski poti k Trojarju, najbolj vzhodni kmetiji v Zgornjih Danjah. Tu pa se je začela sicer slikovita in bolj ali manj višinsko »vodoravna«, a vendarle cestna tlaka. Vso razdaljo, ki smo jo obdelali prek grebena v eno smer, smo morali zdaj po cesti nazaj v drugo. Čeprav je bila ura že precej čez poldne, smo morali nazaj na sedlo Povden, kar je nanoslo skoraj štiri prašne kilometre in potem še slaba dva v spustu do Prtovča. Vse skupaj se jih je nabralo v GPS sledilniku več kot 13. Ko je bila enkrat klobasa zašpiljena, smo pozabili na vse hudo in se spominjali le še lepega. Nismo pa zapisali nič o vodi, ker te (skorajda) nismo videli. Še dobro, da med nami ni bilo kadilca, kajti prižiganje ognja v tej deželi je bilo v tedanjih razmerah sila tvegano početje. Pri Mariji Pomočnici pa nič novega – še zmeraj je pošteno vleklo, zato smo se pobrali naravnost – no ja, če smo natančni, je do tam šest serpentin in dvakrat toliko ovinkov ter skoraj 600 višinskih metrov – na bazen v Železnike. Na plavanje torej, kaj pa bi drugega. V bazenu smo samevali, kar je bilo še posebej povšeči triu iz 6. b razreda. Starine pa s(m)o tudi z veseljem razmigale otrdele in že malce revmatične sklepe. In kje ste bili spet vi, da ste vse skupaj zamudili? Spet vas ni bilo, zakaj ne, veste že sami. Ampak drugič se pa zagotovo vidimo, mar ne?

Glavni pastir Miha

Končno spet slišna Pšata

Sprehod po listnatem gozdu, predno ta povsem ozeleni (na sliki so mladi gabrovi listi), je najboljše zdravilo za morebitno spomladansko slabo voljo. (Foto: T.M.)

Najprej več mesecev suho, nato pol meseca sibirskega mraza, pa spet toplota, in suša, in potem - končno (!) velikonočni blagoslov - aprilski dež. Ko greste po sprehajališču ob Pšati, se ta po dolgih mesecih »ilegale« zdej spet sliši, natančneje - njeno žuborenje. Že res, da smo jo lahko minule mesece opazovali in občudovali v najrazličnejših podobah, pri čemer se nam je v spomin še najbolj vtisnila njena zaledenela podoba. Malo po prvi obletnici septembrskih poplav 2010 smo pod Gregčevim mostom s pomočjo ARSO namestili tablico z oznako najvišjega vodostaja. Vse od njene namestitve pa do tega meseca se je zdelo, kot bi nam bila v posmeh, saj je Pšata vse bolj spominjala na stoječo vodo, tudi po vonju. Če bi bili malce hudobni, bi lahko obtožili zanj kar sosednje Mengšane, natančneje tamkajšnjega graščaka, ki že leta dokazuje, da je v demokraciji privatna lastnina sveta. Saj ga verjetno tudi med Trzinci ni več junaka, ki bi se upal priti od tamkajšnje osnovne šole oziroma bližnje Oranžerije mimo graščine do skakalnic domačega skakalnega društva.

Če bi hoteli pospraviti vso nesnago, ki jo je nakopičil »graščak« (vse skupaj res spominja na srednji vek, le nekateri novejši gradbeni materiali so novoveški...) v vseh teh letih, ne bi zadostoval ves tovorni vozni park obeh občin in vsi prostovoljci, ki so zavihali rokave v okviru letošnje akcije Očistimo Slovenijo 2012. Očitno pa je prekipelo tudi sosednji oblasti, ki se je odločila presekati rep te jare kače. Dragi sosedje, mi smo seveda z vami, saj moramo trzinski (in z nami tudi vsi drugi) kolesarji zaradi tega »obvoza« in zaradi nedokončane in zato nepopolne mengeške obvoznice delati precej neprijeten ovinek po še vedno precej prometni gorenjski cesti. Je že tako, da je včasih dobro pogledati k sosedu čez plot, že zato, ker se nam potem zdi, da je pred domačim pragom vse bolj in drugače urejeno. Trzinci sicer (še) nimamo obvoznice, zato pa je nekako v stilu mengeške naša učna gozdna pot, saj so jo odprli, še preden so jo uredili tako, da ima rep in glavo. Sicer pa je treba vse, ki so se trudili za njen nastanek, pošteno pohvaliti; tega slednjega je v zadnjih časih in na splošno pri Slovencih kar premalo. Veliko bolj nam gre od rok negodovanje in ujčkanje zamer ter seveda nevoščljivost, pri kateri smo menda sploh evropski zmagovalci. Tudi če naredi nekdo nekaj dobrega, se ga ne upamo pohvaliti, da ne bo tretji rekel kaj grdega o nas. Kakorkoli že, čas bo tisti, ki bo pokazal, ali bomo gozdno učno pot tudi v resnici sprejeli za svojo.

A vrnimo se k najbolj pomembni stvari na svetu, to je nogo-metu, oprostite, vremenu. Le malo je manjkalo, pa bi nam tik za deževnim blagoslovom odnesla letošnji sadni pridelek slana, saj so se jutranje temperature zraka na velikonočni ponedeljek spustile pod minus 3 stopinje Celzija. Pred hujšim sta nas rešila lahen vetrič in koprenasta oblačnost, ki sta vsaj za silo dvignila temperaturo zraka nad območji, kjer se začnejo hujše posledice. April se je do sedaj res izkazal s svojo močjo, za katero upamo, da se bo unesla ravno še do začetka praznikov ob koncu meseca. Marec pa je bil sušec, kar je povsem normalno, ni pa prav po tako dolgi predhodni suši. Na širšem območju Ljubljanske kotline smo imeli le za dobro vedro padavin. Povprečna temperatura zraka je bila po vsej državi opazno nad dolgoletnim povprečjem. Letošnji marec je bil med najtoplejšimi doslej: v Ljubljani (10,1 °C), Novem mestu (9,3 °C) in na Kredarici (-2,7 °C), torej drugi najtoplejši od začetka meritev, v Murski Soboti (8,3 °C) tretji, četrto najvišjo vrednost je termometer v povprečju pokazal v Portorožu (9,9 °C) in peto v Celju (7,8 °C). Največji odklon, ki je presegel 4 °C so zabeležili v pasu od severozahodne Slovenije čez osrednji del države in seveda prek našega Trzina dalje na jugovzhod.

Tudi sonca je bilo marca povsod občutno več, kot smo vajeni, v naših koncih skoraj dvakrat toliko! V Ljubljani je bil marec z 253 urami sonca najbolj sončen doslej. Zato pa smo prejeli le petino običajnih padavin. Tudi na vseh drugih postajah so količine zao-stale za dolgoletnim povprečjem. Na Kredarici in v Murski Soboti so izmerili najmanjšo marčevsko količino padavin od začetka meritev, v Portorožu in Novem mestu pa marca padavin sploh ni bilo. Zabeležili smo dva dneva s slano ter po enega z meglo in nevihto. Zaradi vsega omenjenega smo lahko v letošnjem marcu postorili ogromno del na prostem. Kdor jih ni, se mu bo to lahko pošteno maščevalo v kasnejših mesecih. Po drugi strani pa nas je sušec spomnil na hudo pomanjkanje tako površinskih kakor tudi globinskih voda. Razglašena je bila velika požarna ogroženost, marsikje so morali pripirati vodovodne pipe, hidroelektrarne so proizvajale elektriko z minimalno močjo, na poljih se je pod plugi iz presušene zemlje na veliko kadiilo, zgodnja vegetacija pa je hlatala za vodami. Ampak zdaj je to že zgodovina, saj nas zanimajo le še prihodnji obeti. A preden se bodo vremena Kranjcem zjasnila, se bo proti večeru postopoma kar še nekajkrat stemnilo do nižin ...

Trzinčanov Miha, občinski vremenski svetnik

POSTAJA	Padavine - marec 2012 (mm)
Škofja Loka	9
Grosuplje	11
Letališče Brnik	12
Domžale	13
Trzin	14
Komenda	18
Podgorje pri Kamniku	18
Radomlje	21
Ljubljana Bežigrad	22
Vrhnika	24

Preglednica: Padavine marca 2012 na širšem območju Ljubljanske kotline. (Viri: ARSO, Slovenski meteorološki forum, Vremenski forum ZEVS, trzinski Vremenko).

Saša KOS
poslanka Pozitivne Slovenije
v Državnem zboru RS

OBVEŠČAM,

da v Domžalskem domu, Domžale,
Ljubljanska cesta števil. 58, s 1. aprilom 2012 odpiram
POSILANSKO PISARNO,
kjer se s svojimi predlogi, pobudami in vprašanji lahko
oglasite **vsak ponedeljek med 14. in 16. uro.**

Vaša sporočila pričakujem tudi po elektronski pošti
sasa.kos@dz-rs.si.

Ko želimo si bližine,
gremo tja v kraj tišine,
tam srce se tiho joče,
da več te ni, verjeti noče.
Življenja naša so se spremenila,
a srca naša te ne bodo pozabila.

ZAHVALA

Mnogo prezgodaj nas je zapustila naša draga
žena, sestra, teta in svakinja

JOŽICA POŠTRAK

Ob izgubi se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem za izrečena pisna in ustna sožalja, podarjeno cvetje in sveče.
Posebna zahvala medicinskemu osebju Zdravstvenega doma Trzin in patronažni sestri Tanji.
Hvala gospodu župniku g. Gučku za pogrebni obred, pogrebni službi, pevcom in vsem, ki ste jo pospremili na zadnji poti.

Vsi njeni

Ne metulj,
ne beseda,
ne sončni žarek,
nič te ne bo ranilo.
Spi.
(S: Lorca)

ZAHVALA

Ob izgubi našega dragega

IVANA KECLJA

se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za podarjeno cvetje, sveče, darovano sveto mašo in moralno podporo.

Zahvala govorniku, praporščakoma, osebju Zdravstvene pomoči in vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Vsi njegovi

Obvestilo o novem upravljavcu pokopališča v Mengšu ter o pokopališki in pogrebni dejavnosti

Občina Trzin obvešča vse najemnike grobov na mengeškem pokopališču, da je Občina Mengeš konec leta 2011 na podlagi pogodbe o prenosu in najemu infrastrukture ter izvajanju gospodarskih javnih služb na območju občine Mengeš z Javnim komunalnim podjetjem Prodnik, d. o. o., iz Domžal (spletni naslov: <http://www.jkp-prodnik.si>) sklenila dodatek za urejanje pokopališča v Mengšu ter pokopališko in pogrebno dejavnost.

Vzdrževanje pokopališča ter pokopališko in pogrebno dejavnost na mengeškem pokopališču od 1. 1. 2012 dalje izvaja podjetje Prodnik, d. o. o., oziroma njegov pogodbeni izvajalec za izvajanje pokopališke dejavnosti, to je Pogrebne storitve Vrbančič - Andrej Vrbančič, s. p. iz Doba pri Domžalah (spletni naslov: <http://www.pogrebne-storitve-vrbancic.si>).

Glede urejanja pogrebne in pokopališke dejavnosti se lahko uporabniki obrnejo na Andreja Vrbančiča, s. p., in sicer na GSM: 041 611 491 – 24 ur na dan/365 dni v letu ali na tel.: 01 729 3624 oz. po faksu: 01 729 3625 ali na e-naslov: andrej.psv@gmail.com.

Podjetje Prodnik, d. o. o., je na podlagi dogovora prevzelo tudi izvajanje obračuna storitev najemnin za grobove in vodenje katastra pokopališča.

Izvajanje pokopališke in pogrebne dejavnosti je v skladu z zakonodajo javna gospodarska služba (najem infrastrukture ter izvajanje gospodarske javne službe), ki jo je potrebno organizirati na nivoju občine, tako kot ostale javne gospodarske službe (oskrba s pitno vodo, javno higieno, zbiranje, odvoz in odlaganje komunalnih odpadkov ter odvajanje in čiščenje odpadnih voda).

Ker je Občina Mengeš soustanoviteljica Javnega komunalnega podjetja Prodnik, d. o. o., in ker Prodnik že opravlja pokopališko in pogrebno dejavnost za Občino Domžale, je bilo opravljanje te službe predstavljeno s Komunalnega podjetja Kamnik, d. d., na Prodnik, d. o. o., ki je za leto 2011 na podlagi pogodbe najemnikom tudi že izstavil položnice za obračun najemnine za grobove.

V letu 2011 je ostala cena najemnine za grobove nespremenjena, kljub temu da prihodki iz tega naslova ne pokrivajo vseh stroškov za urejanje in vzdrževanje pokopališča.

Obveščamo vse najemnike grobov na mengeškem pokopališču, da v primeru spremembe najemnika groba ali spremembe drugih podatkov to sporočite neposredno na Prodnik, d. o. o., na tel.: 01 729 5430 oz. po faksu: 01 729 5450 ali na e-naslov: info@jkp-prodnik.si.

Andrej Gril,
Občinska uprava

Trženje oglasnega prostora
v glasilu Odsev:

 grafex agencija

t: 041 617 927

... za MOŠKE in ŽENSKE

SEX tablete

Na voljo brez recepta ... in za vsa leta!

Tablet Rearing Stallion in Women Desire so registrirano prehransko dopolnilo.

**PREVERJENO,
POTRJENO**
IN BREZ NEŽELENIH UČINKOV!

Za moške - Rearing Stallion

- 100% naravna
- povzroča trdnjše erekcije
- omogoča dolgotrajnejše erekcije
- pomaga pri prezgodnji ejakulaciji
- **učinkuje tudi do 72 ur po zaužitju**
- omogoča krajši čas okrevanja med orgazmi
- povečuje vzdržljivost v postelji
- povečuje spolno moč
- deluje kot afrodisiak

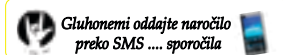
Za ženske - Woman Desire

- zagotavljajo željo po pogostejšem seksu
- hitrejša vzburjenje
- večja količina energije
- poskrbijo za močnejše orgazme
- izboljšajo ženski libido
- manj nihanja v razpoloženju in razdražljivosti
- povečajo dotok krvi do erogenih predelov
- večja in hitrejša vaginalna navlaženost
- povečajo seksualno vzburjenje

www.sextablete.si

Herbis d.o.o. Pilonova ul. 8 Ljubljana

4 tablete + 1 brezplačno	=	30,60 EUR + poštni stroški
8 tablet + 4 brezplačno	=	58,14 EUR (za 12 tablet)
12 tablet + 8 brezplačno	=	82,62 EUR (za 20 tablet)
24 tablet + 16 brezplačno	=	140,45 EUR (za 40 tablet)

040 800 560
Dežurni telefon dosegljivo vse dni v tednu, 24 ur na dan!

BREZ TVEGANJA - 100 % Vračilo denarja ! Dostava v 24 urah !

PENIS tablete

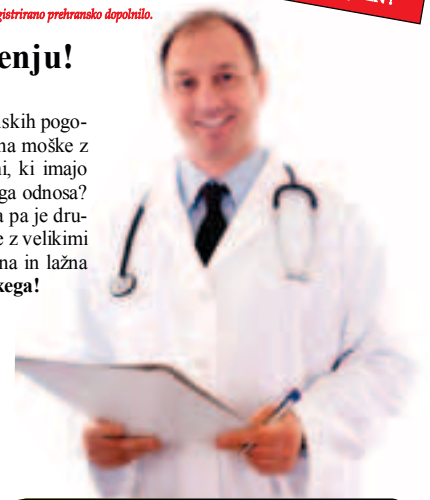
Povečajte velikost penisa ... na naraven način.

Tablet Golden Cock so registrirano prehransko dopolnilo.

**DEJSTVO: 73 % ŽENSK
MENI, DA JE PARTNERJEV
PENIS PREMAJHEN !**

Velikost penisa je zelo pomemben faktor v spolnem življenju!

Vendar pa marsikatera ženska o tem ne govori s svojim partnerjem ker ga s tem ne želi prizadeti. V ženskih pogovorih s prijateljicami pa je slogan »**večji je boljši**« očitno postal prevladujoč. Sodobne ženske gledajo na moške z **velikimi penisi** kot nadmoške, moške, ki so nekaj več kot ostali, kot bogove v primerjavi z moškimi, ki imajo majhne ali povprečne penise. Vendar, ali velikost moškega penisa resnično vpliva na kvaliteto spolnega odnosa? **DA!** Tisti, ki trdijo da velikost ni pomembna, ampak je pomembna samo tehnika, se le tolažijo. Resnica pa je drugačna. Resnica je, da ženske obožujejo moške z **velikimi penisi** prav tako kakor moški obožujejo ženske z velikimi prsmi in močnejšimi boki. Denar, izgled in mišice lahko pomagajo, vendar je to le začasna, kratkotrajna in lažna rešitev, dolgoročno pa si za srečo v ljubezni večina žensk želi dobrega ljubimca in "VELIKEGA" moškega!

Kakšne rezultate lahko pričakujem:

- Trajno podaljšanje penisa za 2.5 – 7.5 cm
- Trajno povečanje obsega za 30%
- Trajno povečanje volumna za 40%
- Povečanje samozavesti
- Sestavljeno iz najbolj kakovostnih rastlin
- Povečanje glavice penisa
- Odprava krivine penisa

10 tablet	=	32,74 EUR + poštni stroški
20 tablet + 4 brezplačno	=	63,51 EUR (za 24 tablet)
30 tablet + 10 brezplačno	=	93,30 EUR (za 40 tablet)
40 tablet + 20 brezplačno	=	115,24 EUR (za 60 tablet)

- Način dostave:**
- 1.) Poštna dostava
  - 2.) Anonimna dostava

031 246 816
Dežurni telefon dosegljivo vse dni v tednu, 24 ur na dan!

Pogovori so zaupne narave, klici so anonimni in se ne snemajo !

25 letna tradicija

celovite rešitve

zgibanke

kreativa

tisk

izvedba

letna poročila

personalizirani mailingi

brošure

spletne strani

oblikovanje

katalogi

cgp

Želite eno skrb manj -
zaupajte jo nam!

brezskrbno

grafex agencija | tiskarna
www.grafex.si | info@grafex.si